

Fair Play

www.urheilutoimittajat.fi

Urheilutoimittajain Liiton jäsenlehti 3-4/2023

Kenestä Vuoden urheilija 2023?

Haaga-Helia

Etsitkö uusia näkökulmia työhösi tai haluatko kehittää osaamistasi?

Haaga-Helia tarjoaa laadukkaita täydennyskoulutuksia asiantuntijoille ja esimiehille, jotka haluavat vahvistaa osaamistaan ja pysyä ajan hermolla.

Palveluvalikoimamme kattaa koulutuksia myynnistä, markkinoinnista ja viestinnästä, HR:stä ja johtamisesta, palvelumuotoilusta sekä digitaalisista ratkaisuista. Kurseillamme voit syventyä myös tekoälyyn, ChatGPT:hen ja tulevaisuuden megatrendeihin.

Tutustu koulutustarjontaan ja ilmoittaudu mukaan osoitteessa:
haaga-helia.fi/taydennyskoulutukset

Sisältö 3-4/2023

6-7

Näin supersankarit
siivilöidään

8-9

Vuoden urheilija
-ehdokkaat

10

Vuoden joukkue ja
Vuoden valmentaja
-ehdokkaat

11

Vuoden nuori urheilija
-ehdokkaat

13

Äänestysohjeet Vuoden
urheilija -äänestykseen

14

Vaihtelu virkistää –
vai virkistääkö?

15

Tapaus
Gordon Herbert

16

Petanque pääsi vuosi sitten
Lajien parhaat -listalle

20-22

Urheilugaalan 2024
varsinaisten palkintoluokkien
ehdokkaat

27

Natalia Lahtela ja
Petra Olamo
nyt liiton työmyyrinä

28-33

Liiton syysseminaarin
satoa

34-35

Kainuun Sanomien
lifestriimit

36-37

Jari Kupila kirjoitti kirjan
Suomen sisällissodasta
urheilun näkökulmasta

38-39

Kaspero Kunnas on
Vuoden urheilujournalisti

40

Urheilu MTV:llä yhä
tärkeässä asemassa

41-43

Ilkka-Pohjalaisen
robottijournalismi

44-45

Urheilutoimittajilla
iso rooli tasa-arvotyössä

46-48

Vantaalla ja Espoossa
pelataan kapeilla
kokoonpanoilla

52

Liity Urheilutoimittajain
Liiton jäseneksi!

Vakiopalstat:

5 Pääkirjoitus

25 Kolumni

49 Jäsenasiaa

50 Vieraskynä

51 ÄVKG-tietovisa

54-56 Paikalliskerho-
kuulumisia

58-60 Muistokirjoitukset

61-63 Kirja-arviot

Fair Play

Urheilutoimittajain Liiton jäsenlehti

Julkaisija

Urheilutoimittajain Liitto ry.
Atomitie 5, C-porras, 00370 Helsinki
toimisto@urheilutoimittajat.fi

Päätoimittaja

Matti Hannula
mattiahannula@gmail.com

Toimitus

Tapio Ahlroth
Esko Hatunen
Harri Laiho
Topias Kauhala

Ulkoasu ja taitto

Taina Kempainen Tmi, Rauma

Painopaikka

Savion Kirjapaino Oy, Kerava

Ilmoitusmyynti

Erkki Hirvonen
eki.hirvonen@kolumbus.fi

Levikki

2000

Osoitteenmuutokset

toimisto@urheilutoimittajat.fi

Ilmestyminen 2024

nro 1 31.1. nro 2 29.5.
nro 3 18.9. nro 4 9.12.

Toimitus pidättää oikeuden lyhentää,
muokata sekä jättää julkaisematta
toimitukselle lähetettyjä juttuja.

Urheilutoimittajain Liitto ry.

Perustettu 1931

Puheenjohtaja

Kari Linna

Hallintokoordinaattori

Natalia Lahtela

Viestintäasiantuntija

Petra Olamo

Jäsenyydet

Kansainvälinen urheilutoimittajien liitto (AIPS)
Association Internationale de la Presse
Sportive AIPS

Euroopan urheilutoimittajien liitto (UEPS)
European Sports Press Union UEPS

ISSN 0786-5988 (painettu)
ISSN 2670-255X (verkkojulkaisu)

Kannen kuva:

Vuoden urheilija
-äänestyksen ehdokkaat
Kuvat: Kiitos lajiliitoille
ja muille yhteistyötahoille
kuvayhteistyöstä.

4041 0660
Painotuote

KAADU VÄHÄN KOMIAMMAT SAAPPAAT JALASSA.

Liian harva varautuu viimeisiin askeliinsa. Me Kalevassa haluamme kannustaa ajattelemaan pidemmälle. Varautumalla kuoleman aiheuttamiin taloudellisiin haasteisiin ajoissa, saat elämäsi mielenrauhaa. Henkivakuutus ei poista surua, mutta tuo lohtua tilanteeseen, jossa sitä kipeästi kaivataan. Huolehdi rakkaistasi vielä kuolemasi jälkeen hankkimalla pysyvästi edullinen henkivakuutus jäsenetuhintaan.

KALMENTAJA

[KALEVAVAKUUTUS.FI](https://www.kalevavakuutus.fi)

Kalevan asiamiehenä toimii If Vahinkovakuutus Oyj, Suomen sivuliike. If hoitaa Kalevan myöntämien Primus-vakuutuksiin liittyvän asiakas- ja korvauspalvelun.

**PYSY MUKANA
MATKASSA!**

Fair Play

Fair Play saapuu painettuna suoraan kotiisi/työpöydällesi tai digilehtenä sähköpostiisi. Muista ilmoittaa osoitteen- ja/tai sähköpostiosoitteen- muutoksesi toimisto@urheilutoimittajat.fi

Liiton tiedotteet
lähetetään sähköpostitse. Varmista tiedotteiden saanti päivittämällä sähköpostiosoitteesi toimisto@urheilutoimittajat.fi

Liiton verkkosivut
Ajankohtaiset uutiset ja aiheet luettavana silloin, kun sinulle sopii.
www.urheilutoimittajat.fi

Vuoden urheilija -verkkosivut
Vuoden urheilija -äänestyksen ehdokaslistat, äänestystulokset ja ajankohtaiset uutiset.
www.vuodenurheilija.fi

Liiton Facebook
Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

Liiton Twitter
Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

Liiton Instagram
Löydät meidät Instagramista
instagram.com/urheilutoimittajat

Seuraa meitä niissä kanavissa, jotka sopivat sinulle parhaiten!

Yhteistyössä:

KALEVA

CODE MATE

Urheilugaala

PÄÄKIRJOITUS

Kari Linna
puheenjohtaja

Yllättävä uutinen pakotti nopeisiin päätöksiin

Pitkäaikaisen pääsihteerimme **Nina Jakosen** irtisanoutuminen elokuun lopussa laittoi liiton vastuuhenkilöt kinkkisen paikan eteen. Oli tehtävä nopeita päätöksiä vailla varmaa tietoa tulevaisuudesta. Syyskausi oli juuri alkamassa, mutta asioiden valmistelu tekemättä. Kulunut sanonta tilanteen tulemisesta eteen pyytämättä ja yllättäen oli kohdallamme täyttä verta ja lihaa.

Ensimmäiseksi päätimme, että vaikka joutuisimme jotain perumaan tai jättämään väliin, niin kruununjalokivemme Vuoden urheilija -äänestys ja palkitseminen hoidetaan varmasti. Selvitellessäni ja varmistaessasi tätä prosessia Urheilugaalan kanssa, heiltä tuli yllättäen vinkki mahdollisesta ratkaisusta akuuttiin työvoimapulaamme.

Monien isojen urheilutapahtumien (muun muassa Levin maailmancup ja Urheilugaala) käytännön toteuttaja **Natalia Lahtela** oli ehtinyt tulla hyväksi tutukseni puheenjohtajakauteni aikana. Kun kuulin Natalian olevan käytettävissä, en epäroinyt – hallituksen hyvällä tuella – kosia häntä liittoomme hommiin. Huomasimme nopeasti intressiemme olevan yhteneväiset, ja kuvio alkoi valmistua. Lopputulema on karkeasti yleistettynä se, että Natalia Lahtela hoitaa liiton käytännön asiat ja **Petra Olamo** kantaa vastuun sekä ulkoisesta että sisäisestä viestinnästä.

Vaikka olimme ripeitä isojen päätösten teossa, yhden asian edessä jouduimme nostamaan kädet pystyyn. Tämän lehden vuoden kolmatta numeroa ei olisi saatu ilmoille mitenkään järjellisessä aikataulussa. Halusimme turvata liiton, sen äänestysten ja valintojen kannalta kaikista tärkeimmät numerot. Siksi luet nyt *Fair Play* -lehteä 3–4/2023 ja myös numeron 1/2024 teosta on sovittu. Molemmista kantaa päävastuun lehden pitkäaikainen toimitussihteerini **Matti Hannula**. Iso hatunnosto Matille. Samalla kiitän kaikkia niitä, jotka ovat antaneet apuaan menneen syksyn aikana. Syysseminaari järjestettiin suunnitellusti marraskuun alussa Helsingissä, AIPS-kortit saatiin aikataulussa tilaukseen, ja suhteita yhteistyökumppaneihin on pidetty yllä.

Kuluvan kuun seitsemäntenä päivänä käynnistyivät Vuoden urheilija -äänestykset juhlallisessa tilaisuudessa yhdessä Urheilugaalan palkintoluokkien esittelyn kanssa. Samana iltana palkittiin urheilujournalismin parissa ansioituneita tekijöitä ja ansiokkaita sisältöjä. Tänä vuonna liiton omien palkintojen valitseminen hoidettiin aiemmin kuvatussa syystä poikkeuksellisesti hallituksen tekemänä. Ulkopuolisten raatien kokoamiseen entiseen tyyliin ei tänä vuonna kerta kaikkiaan jäänyt aikaa. Mistään sisäpiirin valinnoista ei silti kannata puhua. Saimme moneen kategoriaan jäsenistöltä hyviä ehdokkaita ympäri maan, ja ilahduttavasti niistä myös löytyi voittajia. Lämpimät onnittelut palkituille!

Kari Linna

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden urheilija -valiokunta 2023: vas. Harri Laiho, Kai Nevala, Matti Hannula (pj.), Tommi Roimela, Pekka Holopainen (uusi), Mika Saukkonen, Matti Lehtisaari, Maria Vesterinen ja Petteri Ikonen (uusi). Kuva: Natalia Lahtela

Vuoden urheilija -valiokunnalla riittää työsarkaa **Näin supersankarit siivilöidään**

Vuoden urheilija -valinta on monivaiheinen prosessi. Urheilutoimittajain Liiton jäsenet sanovat äänestämällä viimeisen sanan. Sitä ennen potentiaalisista sankareista siivilöidään parinkymmenen urheilijan valioryhmä.

Urheilutoimittajain Liiton ensimmäinen Vuoden urheilija -valinta tehtiin vuonna 1947. Kiikaroitavia lajeja oli silloin vain muutama. Vähitellen lajikirjo on kasvanut. Tänä vuonna potentiaalisia lajeja, joista periaatteessa voidaan valita Vuoden urheilija, on jo 82. Lisäksi lajilistalla on cheerleading, josta ei valita yksittäistä urheilijaa lajin parhaaksi eikä Vuoden urheilija -ehdokaslistalle, mutta laji otetaan huomioon Vuoden joukkue - ja Vuoden valmentaja -ehdokasvalinnoissa. Samoilla säännöillä pelataan muodostelmaluistelussa, joka kuitenkin lajina kuuluu taitoluistelun sateenvarjon alle.

Perinteet romukoppaan

Pitkään oli tapana, että Vuoden urheilija -ehdokaslistalle listattiin äänestettäviksi varsin vähäisilläkin meriiteillä marinoituneet urheilijat. Lista sisälsikin lähes poikkeuksetta satakunta nimeä. Lisäksi äänestäjällä oli mahdollisuus äänestää urheilijoita myös listan ulkopuolelta.

Vuonna 2019 Urheilutoimittajain Liitto päätti muuttaa Vuoden urheilija -esivalintaa siten, että Vuoden urheilija -valiokunta valitsee ehdokaslistalle vain 20–25 nimeä. Listan ulkopuolelta voi äänestää vain yhtä urheilijaa.

– Aiemmin äänet käytännössä kuitenkin kasaantuivat parille kymmenel-

le urheilijalle. Selkeästi suurin osa siis sai vain ”jäjä-ääniä”. Siihen peilaten sadan nimen roikottaminen sekä ehdokas- että tuloslistalla ei tuntunut taroituksenmukaiselta, kertoo Vuoden urheilija -valiokunnan puheenjohtajana sekä vuosina 2012–2017 että uudelleen vuodesta 2019 alkaen toiminut **Matti Hannula**.

– Toisen puheenjohtajarupeamani alku osui samaan saumaan äänestysuudistuksen kanssa. Niinpä päätin saman tien korjata toisen minua vaivanneen seikan: UL:n hallitusjäsenten osuus Vuoden urheilija -valiokunnassa oli aina ollut häiritsevän suuri. ”Räjäytin” vanhan kokoonpanon atomeiksi ja haalin

johtavien mediatalojen marinoituneista ja meritoituneista urheilutoimittajista ympärilleni dream teamin valtakunnallisenkin kattavuuden huomioiden. Toki valiokunnassa on edelleen ollut mukana pari hallitusjäsentäkin. Päätäviä päitä on kuitenkin nyt enemmän kuin ennen, ja mikä tärkeintä: kokoonpanouudistuksen kautta saatiin mukaan rutkasti lisää asiantuntemusta.

Vuoden urheilija -valiokunta koostui vuosina 2019–2022 seuraavista urheilutoimittajista: **Matti Hannula** (pj., free), **Juha Kanerva** (Sanoma), **Harri Laiho** (Satakunnan Kansa/Sanoma), **Matti Lehtisaari** (Yle), **Kai Nevala** (Kaleva), **Tommi Roimela** (Keski-suomalainen), **Mika Saukkonen** (MTV), **Maria Vesterinen** (Turun Sanomat) ja **Kaija Yliniemi** (STT-Lehtikuva). Tänä vuonna Kanerva ja Yliniemi jäivät pois. Heidän tilalleen tulivat **Pekka Holopainen** (Yle) ja **Petteri Ikonen** (STT-Lehtikuva).

Raakaa peliä

Vuoden urheilija -valiokunnassa jokaisella jäsenellä on kymmenkunta lajia vastuullaan. Seuranta on itsenäistä läpi vuoden aina loka-marraskuulle asti. Sitten valiokunta pitää vuoden ainoan istuvan kokouksensa. Siinä lajit käydään läpi aakkosjärjestyksessä. Kukin jäsen käy vuorollaan läpi oman vastuulajinsa näkymät niin Vuoden urheilijan, Vuoden joukkueen, Vuoden valmentajan kuin Vuoden nuoren urheilijan suhteen. Saman tien nimistä myös tarpeen tullen keskustellaan.

Kun kaikki 83 lajia on käyty läpi ja yleensä noin kolmituntinen kulutettu, lasketaan saldo. "Ihannetulos" on 20–25 urheilijaa, viisi joukkuetta, viisi valmentajaa ja viisi nuorta urheilijaa.

– Mikäli nimiä on liikaa, alkaa sananmukaisesti raaka vaihe, Hannula valottaa.

– Pyrimme aina jo istuvassa kokouksessa niin lopulliseen lopputulokseen kuin suinkin mahdollista. Niinpä pudotusäänestyksiä suoritetaan yleensä jo tuolloin. Pudotusäänestyksiä on kuitenkin erinäisistä syistä suoritettu joka vuosi vielä istuvan kokouksen jälkeen sähköpostitse tai WhatsApp-viestitse.

Vuoden urheilija -valiokunnan laatima ehdokaslista on esitys, jonka Urheilutoimittajain Liiton hallitus käsittelee omassa keskuudessaan ja joko hyväksyy sen tai esittää siihen muutoksia.

– Siinä määrin sieltäkin löytyy sekä asiantuntemusta että luottoa, että aina on taidettu käyttää pelkkää leimasinta, Hannula toteaa.

- äänestys alkaa 7.12. ja päättyy 31.12.
- voittaja julkistetaan 11.1. Urheilugaalassa
- voittaja äänestetään ehdokaslistalta
- Vuoden joukkue, Vuoden valmentaja ja Vuoden nuori urheilija äänestetään omilta ehdokaslistoiltaan

Toinen savotta

Urheilumaailmassa tapahtuu joka vuosi vielä Vuoden urheilija -äänestyksen alettuakin. Äänestyksen siirryttyä kymmenisen vuotta sitten kokonaan nettiin on kaikkeen helpompi reagoida.

– Uudelleen äänestäminen ei ole sallittua, jos "kuponki on jo uurnassa", Hannula huomauttaa.

– Mutta ehdokaslistoja päivitetään tarvittaessa kalenterivuoden loppuun asti. Käytännössä päivitystarve tosin päättyy aina ennen joulua.

Vuoden urheilija -valiokunnan työ ei sen sijaan pääty vielä äänestysajan päätyttyäkään. Sen jälkeen valiokunta ottaa paitsi kantaa listan ulkopuolelta äänestettyjen urheilijoiden kelpoisuuteen, rakentaa 82 urheilulajia sisältävän Lajien parhaat -listan, joka julkistetaan muutama päivä ennen gaalaa.

– Se on oma savottansa, ja voin kuuttaa, ettei aivan yksinkertainen sellainen, valiokunnan puheenjohtaja Hannula sanoo.

– Lajiliittojen on joskus vaikea ymmärtää, ettemme ole sidoksissa niiden omiin valintoihin. Teemme itsenäiset ratkaisumme. Toki meidän on varsinkin monien niin sanottujen marginaalilajien kohdalla pakko konsultoida toimittajapiirien ulkopuolisia asiantuntijoita ja usein hankittava varmuuden vuoksi myös second opinion. Joskus "asiantuntija" on nimittäin päässyt höynäytämään sinisilmäistä neuvonpyytäjää. On huonoa huumoria, jos historian kirjoihin ja kansiin päättyy pienen lajin sisäpiirin läppä. ♦

KOMMENTTI

Urheilugaala ei valitse Vuoden urheilijaa

Vuoden urheilija, Vuoden joukkue, Vuoden valmentaja ja Vuoden nuori urheilija on palkittu tammikuusta 2009 alkaen Suomen Urheilugaalassa. Valitsija ja palkitsija on ollut sekä sitä ennen että sen jälkeenkin Urheilutoimittajain Liitto.

O n ymmärrettävää, että suuren yleisön silmissä ja mielissä valitsijat ja palkitsijat menevät sekaisin, kun gaalailtana Uno-pystejä – niin Suomen Urheilugaalan kuin Urheilutoimittajain Liitonkin päätösten perusteella – käydään lavalla pokkaamassa ja niaaamassa lukuisa määrä. Mutta ihmetyttää, että satunnaiset Urheilutoimittajain Liiton jäsenetkin vuosi toisensa jälkeen kertovat medioissaan Urheilugaalan valinnee/palkinnee Vuoden urheilijan, Vuoden joukkueen tai Vuoden valmentajan.

Samantekevääkö? Ei ole. Vuoden urheilijan julkistaminen on gaalapahtuman huipentuma, illan odotetuin hetki. Urheilutoimittajain Liitto on Suomen Urheilugaalan kanssa "symbioosissa" viettämiensä vuosien aikana joutunut välillä kynsin ja hampain pitämään kiinni jo vuonna 1947 aloittamastaan perinteestä. Viime vuosina organisaatioiden välinen yhteistyö on monestakin syystä astunut selkeästi aiempaa terveemmälle pohjalle. Viime keväänä erittäin hyvässä hengessä tehty kolmivuotinen jatkosopimus syventää symbioosia entisestään.

Myös Vuoden joukkue, Vuoden valmentaja ja Vuoden nuori urheilija ovat erittäin arvostettuja titteleitä. Olkaamme Urheilutoimittajain Liitossa siitä ylpeitä.

Matti Hannula
Vuoden urheilija -valiokunnan
puheenjohtaja

ALEKSANDER BARKOV
jääkiekko

- kipparoi NHL-joukkue Florida Panthersin Stanley Cupin finaaleihin
- runkosarjassa 23+55=78 tehopistettä, 21 play offs -ottelussa 16 (5+11)

HARRI HELIÖVAARA
tennis

- Wimbledonin sekanelinpelin voitto

ROOPE HINTZ
jääkiekko

- erinomainen runkosarjakausi ja loistavat pudotuspelit NHL:ssä Dallas Starsissa
- runkosarjassa 37+38=75 tehopistettä, 19 play offs -ottelussa 24 (10+14)

LUKAS HRADECKÝ
jalkapallo

- yksi Bundesliigan parhaista maalivahdeista. Ykkösvaltina ja kapteenina johdatti Bayer Leverkusenin keväällä Eurooppa-liigaan sekä syksyllä lähes voitosta voittoon niin Bundesliigassa kuin Eurooppa-liigassa
- maajoukkueen kapteeni ja joukkueen paras pelaaja

REETTA HURSKÉ
yleisurheilu

- EM-hallikultaa 60 metrin aitajuoksussa
- Suomen ennätys sekä hallissa 60 metrin aidoissa että ulkona 100 metrin aidoissa

EETU KALLIOINEN
ampumaurheilu

- skeetin MM-hopea ja maapaikka Pariisiin olympialaisiin
- Euroopan kisoissa skeetin joukkuekilpailun voitto ja ME-tulos yhdessä Timi Vallioniemen ja Tommi Takasen kanssa, henkilökohtaisen kilpailun kolmas
- maailmancupin osakilpailuissa sijat kaksi ja kolme

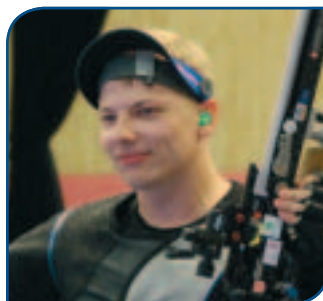
ROOPE KORHONEN
pesäpallo

- ratkaisevassa roolissa useassa ottelussa Sotkamon Jymyn mestarijoukkueessa
- nousi kauden aikana myös kaikkien aikojen lyöjäkuninkaaksi

AMANDA KOTAJA
yleisurheilu

- MM-kulta parayleisurheilun 100 metrin ratakelauksessa T54-luokassa

ALEKSI LEPPÄ
ampumaurheilu

- 300 metrin kiväärin (makuu) MM-hopea
- 50 metrin pienoiskiväärin kuudes sija MM-kilpailuissa ja maapaikka Pariisin olympialaisiin

LAURI MARKKANEN
koripallo

- loistava kausi NBA:ssa Utah Jazzissa
- valinta liigan tähdistö-peliin
- valinta vuoden kehitty-neimmäksi pelaajaksi

WILMA MURTO
yleisurheilu

- seiväshypyn MM-prons-sia ja EM-hallikultaa
- Timanttiliigan osakilpai-luvoitto ensimmäisenä suomalaisnaisena

KERTTU NISKANEN
maastohiihto

- maailmancupin distanssi-matkojen kokonaiskilpai-lun voitto
- maailmancupin kokonais-kilpailun kolmas sija

OLLI OJANAHO
suunnistus

- pitkän matkan MM-pronssi ja viestin MM-hopea

MARTTI PUIMALAINEN
judo

- yli 100-kiloisissa Masters-kilpailun voitto ja Euroopan mestaruus (Suomen ensimmäinen arvokisa-mitali judossa 30 vuoteen)

MIKKO RANTANEN
jääkiekko

- Colorado Avalanchen hyökkääjä ylsi kaikkien aikojen kolmantena suomalaisena yli 50 maalin ja yli 100 pisteen runkosarja-kauteen NHL:ssä

KALLE ROVANPERÄ
autourheilu

- rallin MM-sarjan mestari, kolme osakilpailuvoittoa

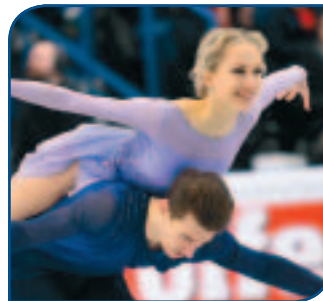
JON SALLINEN
freestyle

- halfpipen MM-hopea
- halfpipen maailmancupin osakilpailuvoitto (Calgary)
- X-Gamesin SuperPipessa kolmas sija

EMILIA SOINI
squash

- EM-pronssia (Suomen ensimmäinen squashin arvokisamitali 12 vuoteen)

JULIA TURKKILA – MATTHIAS VERSLUIS
taitoluistelu

- jäätanssin EM-pronssi kotikisoissa (Suomen ensimmäinen jäätanssin arvokisamitali 28 vuoteen)
- MM-kisoissa pari sijoittui yhdeksänneksi

SAMI VÄLIMÄKI
golf

- Euroopan kiertueen osakilpailuvoitto (Qatar Masters)
- lunasti ensimmäisenä suomalaisena paikan PGA-kiertueelle

Vuoden JOUKKUE ÄÄNÄESTYS

Jääkiekkjoukkue TAPPARA, TAMPERE

– Suomen mestari ja CHL-liigan mestari

Maastohiihdon MIESTEN 4 x 10 km:n VIESTIN MM-HOPEAJOUKKUE

– joukkueessa hiihtivät Ristomatti Hakola, Iivo Niskanen, Perttu Hyvärinen ja Niko Anttola

Suunnistuksen MIESTEN VIESTIN MM-HOPEAJOUKKUE

– joukkueessa suunnistivat Topi Syrjäläinen, Olli Ojanaho ja Miika Kirmula

TENNISMAAJOUKKUE

– Historiallinen paikka Davis Cupin finaaleihin ja siellä neljän parhaan maan joukkoon kokoonpanolla Otto Virtanen, Emil Ruusuvuori, Harri Heliövaara, Patrick Kaukovalta ja Patrik Niklas-Salminen

Vuoden VALMENTAJA ÄÄNÄESTYS

GORDON HERBERT

koripallo

– MM-kultaa Saksan maajoukkueen päävalmentajana

TUOMAS IISALO

koripallo

– Mestareiden liigan voitto saksalaisen Telekom Baskets Bonnin päävalmentajana
– nykyisin Paris Basketballin päävalmentaja

JARNO KOIVUNEN

yleisurheilu

– seiväshypyn MM-pronssimitalisti Wilma Murron henkilökohtainen valmentaja ja seiväshypyn lajivalmentaja

JARKKO NIEMINEN

tennis

– Davis Cupin finaalivaiheeseen ja siellä neljän parhaan maan joukkoon yltäneen Suomen maajoukkueen kapteeni ja valmentaja

TUOMAS SAMMELVUO

lentopallo

– Mestareiden liigan voitto puolalaisen ŻAKSA Kędzierzyn-Koźlen päävalmentajana
– Kanadan maajoukkueen luotsaaminen olympialaisiin

JUHO ALASAARI
(S. 2003)

yleisurheilu

- alle 23-vuotiaiden EM-kulta seiväshypyssä

OLAUS ALINEN
(S. 2003)

amerikkalainen jalkapallo

- kovassa Alabama Crimson Tiden yliopistojoukkueessa heti ensimmäisenä syksynä peliaikaa saaneesta Alisesta povataan Suomen ensimmäistä NFL-ammattilaista

NIKO ANTTOLA
(S. 2003)

maastohiihto

- nuorten MM-kisoissa kulta (10 km v) ja hopea (20 km p)
- aikuisten MM-kisojen 4x10 kilometrillä loistava ankkuriosuus, joka varmisti Suomelle ensimmäisen miesten viestimitalin (hopea) 14 vuoteen

VILHO PALOSAARI
(S. 2004)

mäkihyppy

- nuorten MM-kulta
- nuorten MM-joukkuekilpailun neljäs sija

SAGA VANNINEN
(S. 2003)

yleisurheilu

- alle 23-vuotiaiden EM-kultaa 7-ottelussa
- aikuisten MM-kisojen 7-ottelussa yhdeksäs

Kiitos lajiliitoille ja muille yhteistyötahoille kuvayhteistyöstä sivuilla 8–11.
Gordon Herbert -kuva DBB/Lucas Kröger ja Tuomas Sammelvuo -kuva CEV.

VUODEN URHEILIJA -ÄÄNESTYS

7.12.–31.12.2023

www.vuodenurheilija.fi

Äänestys oikeus on kaikilla jäsenmaksunsa maksaneilla liiton A-jäsenillä sekä niillä B-jäsenillä, joille on myös myönnetty liiton pressikortti.

TAMPERE 2024
Poikien EM-kisat

TAMPERE 2025
Miesten EM-kisat

ESPOO 2027
Naisten EM-kisat

Historiallinen arvokisaputki kotikentällä lähestyy!

Suomalainen koripallo elää vahvaa nousukautta. Aktiivisten harrastajien määrä on noussut neljänneksen kolmessa vuodessa ja kuluvalle kaudella ollaan matkalla kohti jälleen uutta ennätystä.

Samaan aikaan maajoukkueet raivaavat tietään kohti Euroopan kärkeä. Susijengin tähtäimessä ovat tulevan kesän olympiakarsinnat Espanjassa. Susiladies aloitti EM-karsinnat räväkästi marraskuussa. Suomen tyttömaajoukkueet ovat koko maailman rankingissa peräti 15. sijalla.

Pian Euroopan parhaat koripallomaat suuntaavat Suomeen.

2024 U18 EM-kisat
2025 miesten EM-kisat
2027 naisten EM-kisat

Pysy mukana koripallon uusimmissa käänneissä ja liity veloitukselta 6. pelaajaksi:

basket.fi/6pelaaja

ÄÄNESTYSOHJEET UUODEN URHEILIIJA -ÄÄNESTYKSEEN

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden urheilija -äänestyksessä äänestetään Vuoden urheilijaa äänestysvuoden urheilusuorituksen perusteella. Äänestyksessä ei äänestetä urheilu-urapalkinnon saajaa. Valinnat tehdään liiton Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta ehdokaslistalta.

Äänestäjän on sijoitettava listalle vähintään viisi (5) ja enintään kymmenen (10) urheilijaa. Ykköseksi äänestetty urheilija saa kymmenen (10) pistettä, toiseksi äänestetty yhdeksän (9) jne.

Kymmenen parhaan listalle voi äänestää ehdokaslistan **ulkopuolelta yhden urheilijan**, mutta vain niistä lajeista, joissa valitaan eri lajien parhaat urheilijat. **Vuoden urheilija -äänestyksessä** ei voi äänestää listan ulkopuolelta urheilijaa, jolla on kaksoiskansalaisuus, mutta ei urheile Suomen lipun alla eli ei selkeästi edusta kilpaillessaan Suomea.

Mikäli listan ulkopuolelta äänestetään, on mukaan liitettävä urheilijan nimi, laji, äänestysvuoden urheilusavutukset ja selkeät perustelut. Perustelemattomat äänet hylätään automaattisesti. Perusteltujen ehdotusten pääsemisestä mukaan lopulliselle tuloslistalle päättää Vuoden urheilija -valiokunta. Mikäli äänestäjän oma ehdotus hylätään, ko. äänestysrivi jää tyhjäksi – muutoin äänestyslomake pysyy ennallaan.

Vuoden urheilija -äänestyksessä äänestetään **yksilöurheilijaa tai paria**. Joukkuetta ei voi äänestää Vuoden urheilijaksi. Parit, esimerkiksi kilpatanssissa, maastohiihdon parisprintissä jne. on huomioitu Vuoden urheilija -listaa laadittaessa. Vuoden urheilijaksi voidaan valita vain ihmisurheilija, ei siis esimerkiksi hevosta tai koiraa. Meriitit eri ammattiryhmien omassa urheilukilpailuissa eivät kelpaa perusteluksi Vuoden urheilija -äänestyksessä.

Vuoden urheilija -äänestykseen voivat osallistua jäsenmaksunsa maksaneet Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet sekä liiton paikalliskerhojen B-jäsenet, joille on myönnetty liiton pressikortti. Samassa yhteydessä äänestetään myös Vuoden joukkuetta, Vuoden valmentajaa ja Vuoden nuorta urheilijaa.

Vuoden joukkue -äänestys

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden joukkue -äänestyksessä kootaan **kolmen (3) parhaan lista äänestysvuoden urheilusuorituksista**. Äänestyksessä ei äänestetä pitkästä joukkue-/seuramenestyksestä. Valinnat tehdään Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta ehdokaslistalta.

Äänestäjän on sijoitettava listalle kolme (3) parasta joukkuetta. Listan

ykköseksi äänestetty joukkue saa viisi (5) pistettä, toiseksi äänestetty kolme (3) ja kolmanneksi sijoitettu yhden (1) pisteen. **Listan ulkopuolisia joukkueita ei voi äänestää.**

Joukkueen muodostaa kolme tai useampi kilpailija. Joukkuekilpailut, jotka koostuvat erillisistä yksilösuorituksista (esim. keilailun, mäkihypyyn, yhdistetyn ja ammunnan joukkuekilpailut), kuuluvat joukkueiden piiriin.

Vuoden valmentaja -äänestys

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden valmentaja -äänestyksessä kootaan **kolmen (3) parhaan lista äänestysvuoden saavutuksiin perustuen**. Äänestyksessä ei äänestetä valmentajaurapalkinnon saajaa. Valinnat tehdään Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta ehdokaslistalta.

Äänestäjän on sijoitettava listalle kolme (3) parasta valmentajaa. Listan ykköseksi äänestetty valmentaja saa viisi (5) pistettä, toiseksi äänestetty kolme (3) ja kolmanneksi sijoitettu yhden (1) pisteen. **Listan ulkopuolisia valmentajia ei voi äänestää.**

Vuoden nuori urheilija -äänestys

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden nuori urheilija -äänestyksessä kootaan **kolmen (3) parhaan lista äänestysvuoden saavutuksiin perustuen**. Valinnat tehdään Vuoden urheilija -valiokunnan laatimalta ehdokaslistalta. Vuoden nuoreksi urheilijaksi voi olla ehdolla urheilija, joka ei ole äänestysvuoden alkuun mennessä täyttänyt 20 vuotta.

Äänestäjän on sijoitettava listalle kolme (3) parasta urheilijaa. Listan ykköseksi äänestetty urheilija saa viisi (5) pistettä, toiseksi äänestetty kolme (3) ja kolmanneksi sijoitettu yhden (1) pisteen. **Listan ulkopuolisia urheilijoita ei voi äänestää.**

Vain sähköinen äänestyslomake

Vuoden urheilija -äänestykseen voi osallistua **ainoastaan sähköisellä äänestyslomakkeella liiton jäsenrekisterin kanssa ajan tasalla olevalla sähköpostiosoitteella**. Äänestysoikeus on kaikilla jäsenmaksunsa maksaneilla liiton A-jäsenillä sekä niillä B-jäsenillä, joille on myös myönnetty liiton pressikortti. Äänestysaika päättyy 31.12.2023 klo 23.59 (Suomen aikaa). Äänestys tapahtuu Vuoden urheilija -verkkosivulla osoitteessa www.vuodenuurheilija.fi. Äänestyksen jälkeen jokainen äänestäjä saa kiittauksen onnistuneesta äänestyksestä omaan sähköpostiinsa. Mikäli

äänestyksen kanssa ilmenee ongelmia, ota yhteyttä liittoon: toimisto@urheilutoimittajat.fi.

Lajien parhaat urheilijat -valinnat

Urheilutoimittajain Liiton lajien parhaita urheilijoita on valittu vuodesta 1946 lähtien. Valinnat tekee liiton Vuoden urheilija -valiokunta. Tämän vuoden osalta Lajien parhaat urheilijat julkistetaan 8. tammikuuta 2024.

Lajivalikoima on vuosien mittaan jatkuvasti laajentunut. **Vuonna 2023 lajilistalle lisättiin uutena lajina padel. Lisäksi poistettiin pelityyppirajoitukset elektronisesta urheilusta.**

Lajien parhaat urheilijat -listan lajeista vastaa Vuoden urheilija -valiokunta. Uusia lajeja otetaan listalle valiokunnan harkinnan mukaan mm. lajiliittojen omasta anomuksesta. Kriteereinä ovat mm. lajin harrastuneisuus, kansallinen kilpailutoiminta ja kansainvälisyys.

Lajeja, joista Urheilutoimittajain Liitto valitsee vuoden 2023 päätteeksi lajin parhaan ja joista Vuoden urheilijaa voi äänestää, on 82. Lisäksi lajilistalla on cheerleading, joka otetaan huomioon Vuoden joukkue -ehdokaslistaa laadittaessa, mutta siitä ei valita lajin parasta yksilöä.

Lajit, joissa lajin paras urheilija valitaan vuonna 2023: aerobic, agility, alamaikiluistelu, alppilajit, amerikkalainen jalkapallo, ampumahiihto, ampumaurheilu, autourheilu, beach volley, biljardi, brasilialainen jujutsu ja lukkopaini, curling, darts, e-urheilu, freestyle, frisbeegolf, futsal, golf, hiihtosuunnistus, ilmailu, jalkapallo, jousiammunta, judo, jääkiekko, jääpallo, karate, keilailu, kiipeily, koripallo, kriketti, käsipallo, lentopallo, lumilautailu, maahockey, maastohiihto, melonta, miekkailu, moottorikelkkailu, moottoripyöräily, moottoriveneily, mäkihypy, nykyaikainen viisiottelu, nyrkkeily, padel, paini, painonnosto, pesäpallo, petanque, pikaluistelu, potkunyrkkeily, purjehdus, pyöräily, pyöräsuunnistus, pöytätennis, raviurheilu, ratsastus, ringette, rugby, rullalautailu, salibandy, soutu, squash, sulkapallo, suunnistus, taekwondo, taitoluistelu, taitouinti, tanssiurheilu, tennis, thainyrkkeily, tikkaurheilu, triathlon, uimahyppy, uinti, valjakkourheilu, vapaottelu, vesihiihto, vesipallo, voimanosto, voimistelu, yhdistetty hiihto ja yleisurheilu.

Lajien luonteen vuoksi cheerleadingissa ja muodostelmaluistelussa ei valita yksittäistä urheilijaa lajin parhaaksi, mutta lajit on huomioitu Vuoden joukkue ja Vuoden valmentaja -äänestyslistoja laadittaessa. ♦

Ilvo Niskanen palkittiin viime tammikuussa Urheilugaalassa jo neljännen kerran Vuoden urheilijana. Juontaja Inka Henelius kyseli voittajalta kommentit tuoreeltaan.

Lukas Hradecký ainoana joka vuosi ehdokaslistalla

Vaihtelu virkistää – vai virkistääkö?

Vuodet eivät ole veljiä keskenään, varsinkaan urheiluvuodet. Vain seitsemän Vuoden urheilija -ehdokaslistalla vuosi sitten ollutta urheilijaa (tai urheilijakaksikkoa) selvisi tällä kertaa "karsinnasta" jatkoon. Tosin suomalaisittain kivikovan urheiluvuoden 2022 päätteeksi listalle kelpuutettiin 27 ehdokasta, nyt vain 20. Kulunut vuosi oli siis kaiketi rahtusen kehnompina kuin edellinen.

Teksti: **Matti Hannula** Kuvat: **Urheilugaala/Linnea Laatikainen** ja **Suomen Palloliitto**

→

Lukas Hradecký on ainoa urheilija, joka on Vuoden urheilija -ehdokaalista nyt viidettä kertaa putkeen.

Nykymallilla ”lyhyen ehdokaslistan” systeemillä äänestään tänä vuonna viidettä kertaa. Hallitseva Vuoden urheilija **Iivo Niskanen** ei päässyt tämän vuoden listalle lainkaan. Näin kävi myös kolme vuotta sitten, kun Vuoden urheilija 2019 **Teemu Pukki** ei mahtunut mukaan. Melkoinen vaihtuvuus ehdokaslistalla on kaiken kaikkiaan ollut, sillä **Lukas Hradecký** on ainoa urheilija, joka on ollut listalla jokaisena viitenä vuotena. Vuoden urheilijaksi Hradecký äänestettiin vuonna 2020.

Koska äänestäjällä on mahdollisuus äänestää yhtä urheilijaa ehdokaslistan ulkopuolelta, on Iivo Niskasella toki periaatteessa mahdollisuus tulla nyt valituksi toisen kerran peräkkäin, kuten kävi 2017 ja 2018. Käytännössä ehdokaslistan ulkopuolelta pääsy edes josain määrin merkittäville sijaluvuille on osoittautunut mahdottomaksi, mikä on ollut uusitun järjestelmän tarkoituskin.

Kaikkien aikojen kärki pysynee ennallaan

Ihan ilman Niskasta ei tämän vuoden äänestyslistaa tarvitse lähteä perkaamaan. Iivon isosisko **Kerttu Niskanen** edustaa sisaruksia tällä kertaa yksin. Iivo Niskanen otti vuosi sitten jo neljännen Vuoden urheilija -tittelinsä. Ensimmäinen tuli vuonna 2014 Sotshin olympi-

pialaisten parisprinttikullasta yhdessä **Sami Jauhojärven** kanssa. Neljään äänestysvoittoon on Niskasena lisäksi yltänyt vain 1950-luvun hiihtäjälegend **Veikko Hakulinen**. Tuo jaettu kärkipaikka säilynee siis ”Haku-Veikolla” ainakin vielä tämän äänestyksen yli – ja arvokisattoman hiihtovuoden 2024 seurauksena oletettavasti myös seuraavan. Aika näyttää. ♦

Tapaus Gordon Herbert

Kun Saksa syyskuussa 2023 voitti koripallon miesten maailmanmestaruuden, äkkäsi joku tai useampikin, että MM-kultajoukkueen päävalmentajahan on suomalainen ja niin ollen vahva ehdokas Vuoden valmentajaksi Suomessa. Virallisesti **Gordon Herbert** on kaksoiskansalainen, omien sanojensa mukaan ”Kanadassa syntynyt suomalainen”.

Allekirjoittanut jarrutteli Vuoden urheilija -valiokunnan puheenjohtajan ominaisuudessa asiasta innostunutta mediaa muistuttamalla, että kun **Nico Rosberg** vuonna 2016 voitti F1:n maailmanmestaruuden, laadittiin sääntö, jonka mukaan Vuoden urheilija -äänestyksessä ei voi äänestää urheilijaa, joka omaa kaksoiskansalaisuuden, mutta ei urheile Suomen lipun alla eli ei selkeästi edusta kilpaillessaan Suomea. En sanonut säännön koskevan Vuoden valmentaja -äänestystä.

Vuoden urheilija -valiokunnalla – ja viime kädessä Urheilutoimittajain Li-

iton hallituksella – ei ollut mitään syytä kiirehtiä Herbertin kohtalon ratkaisemisessa. Päätimme pureskella tapauksen huolellisesti ja tehdä päätöksen asiassa vasta valiokunnan istuvassa kokouksessa 1. marraskuuta. Päätös julkistettiin vasta 7. joulukuuta muiden ehdokasjulkistusten yhteydessä. Se oli Herbertin kannalta yksimielisesti myönteinen.

Herbertillä on koti Uudessakaupungissa, missä hän asuu niin paljon kuin ehtii. Saksassa Herbertillä ei ole kakkos-asuntoa, vaan hän asuu siellä valmennustöissä ollessaan hotellissa. Herbert pelasi Suomessa 1982–1994 ja valmensi täällä 1994–1999, sai jo 1980-luvulla Suomen kansalaisuuden ja puhuu suhteellisen sujuvasti suomea. Rosberg–Herbert-vertailussa kaksikko on siis kuin yö ja päivä, varsinkin kun yksi Herbertin lempi-tv-ohjelmia on *Tasavallan presidentin itsenäisyyspäivän vastaanotto*.

”Lex Nico Rosbergia” keuhuttiin seitsemän vuotta sitten lähes yksimielisesti hyväksi säännöksi. Nyt kun kyseessä

oli koripallovalmentaja Gordon Herbert, sääntö tuomittiin typeräksi jopa *Helsingin Sanomien* pääkirjoitussivulla. Emmekä olleet vielä edes ilmoittaneet päätöksestämme.

Viime vuonna Gordon Herbert valmensi Saksan miehet EM-pronssille. Silloin Herbertin valmennussaavutus kuitattiin valiokunnassamme ohimennen toteamuksella. Jostain syystä kukaan ei ainakaan minun kuulteni silloin älähtänyt, vaikkei Herbert ollut Vuoden valmentaja -ehdokaalista. Listalle pääsi koripallovalmentaja, joka oli valittu Bundesliigan Vuoden valmentajaksi, mutta ei EM-pronssimitalisti Herbert. Hänen kohdallaan siihen vaadittiin maailmanmestaruus.

Ja tiedoksi, että ”Lex Nico Rosberg” on Vuoden urheilija -äänestyksessä edelleen voimassa.

Matti Hannula

Petanquen SM-kisat järjestettiin heinäkuussa 2022 kuvankauniissa maisemissa Pohjois-Kymenlaaksossa litin Urajärven rannalla.

Petanque voisi ammentaa uusia harrastajia mökkipihoilta

Teksti: **Tapio Ahlroth**
 Kuva: **Maija Turkkila**

Kuulapeli nousi viime vuonna Lajien parhaat -listalle.

Petanque lisättiin viime vuonna uutena lajina Urheilutoimittajain Liiton lajien parhaat -listalle. Monelle suomalaiselle kesämökiltä tuttu kuulapeli nousi tuolloin 81 armoitetun lajin joukkoon.

Suomen Petanque-Liiton puheenjohtaja **Jari Eronen** huomauttaa, että petankki (kirjoitamme sen suomalaisittain) on listalla uusvanha laji. Vuodesta 1989 lajin pyörteissä marinoitunut Eronen muistaa, että 1990-luvulla petankki sai huomiota sittemmin pokeriammatillisena tunnetun **Arttu Poikolaisen** ansiosta.

Eronen sanoo, että petankkia pidetään seurallisena mökkipelinä, mutta kilpa-petankki on eri asia. Kansainvälistä menestystä ei petankkissaakaan saavuta sormia napsauttamalla.

Suomi voitti MM-pronssia marraskuussa 2021 Espanjassa joukkueella **Marko Jakonen, Mikko Lehti, Olli Sinemaa** ja **Tuukka Ylönen**. Kisoihin osallistui 47 maata. Erosen mukaan Suomen yllätysmitali 2000-päisen yleisön edessä sai mediahuomiota ranskalaislehdissä, mutta kotimaassa harvinainen saavutus ylitti nihkeästi uutiskynnyksen.

– Se on urheilua, eikä vain pelailua. Kilpailupäivä kestää helposti kellon ympäri. Pelipäivän aikana ollaan paljon jalkojen päällä, Eronen taustoittaa.

Normaalin ottelun aikana pelaaja saattaa käydä kyykkyasennossa 150 kertaa. Liikettä ja energian kulutusta tapahtuu. Tähän lisätään henkinen puoli, joka on kaikissa tarkkuuslajeissa merkittävässä osassa. Pitkä kilpailupäivä kysyy pitkää pinnaa ja keskittymiskykyä.

Mökkipeli – uhka vai mahdollisuus?

Petankin kaltaiselle pienelle lajille näkyvyys on tärkeää. Ylen monilajinen SM-viikkotapahtuma on tuonut kuulapelin uudelleen koko kansan nähtävälle kahden viime kesänä. Moni lajin harrastaja muistelee 1990-lukua, jolloin petankin SM-kisat järjestettiin useita vuosia peräkkäin keskeisellä paikalla Helsingin Rautatientorilla.

– Yle Areenassa noin 13000 katsojaa oli käynyt kurkkaamassa petankkia SM-viikolta. Alussa SM-viikko oli ilmainen, mutta nykyään 300 euron osallistumismaksusta pitää saada jo jotain hyötyäkin, ja on sitä saatukin, Eronen sanoo.

Mökkipelien leiman ei tarvitsisi olla haitaksi petankille. Voisi ajatella, että harrastajamäärän kasvuun olisi mahdollisuuksia juuri sen takia, että moni tavallinen pulliainen tuntee lajin omalta vapaa-ajaltaan.

– Petankkia pystyvät pelaamaan samaan aikaan samalla kentällä kaikenkokoiset, kaikenikäiset miehet ja naiset.

Pientä kasvua

Kahdeksan vuotta puheenjohtajana toiminut Jari Eronen ei usko, että petankista kasvaa koskaan kovin suurta lajia Suomessa. Petanque-Liitto on vienyt viestintäänsä uudelle tasolle, mutta Erosen mukaan vastaanotto mediataloissa voisi olla suotuisampaa. Puheenjohtaja on tyytyväinen siitä, että petankki on

nykyään yksi Suomen Olympiakomitean 90:stä jäsenliitosta.

Petanque-Liiton vuosibudjetti on noin 7000 euroa. Kuluista suurin osa menee kansainvälisiin arvokisoihin.

Suomessa lajiliiton Facebook-live-lähetys kilpailusta saattaa houkutella satakunta katsojaa. Ranskassa ja Saksassa katsojia on 6000–7000. Ruotsissa ja Tanskassa katsojamäärät ovat vähintään kolminkertaiset Suomeen verrattuna.

– Pelaajina meidän pitää itse arvostaa lajiamme urheiluna. Meillä on paljon pelaajia, jotka ajattelevat, että mennään vain heittelemään. Jos emme itse arvosta lajiamme urheiluksi, ei sitä arvosta kukaan muukaan.

Suomessa on noin viisisataa petankin lisenssipelaajaa. Heidän kilpailuvietinensä on vaihtelevaa. Osa ei halua osallistua SM-kisoihin, mutta pelaa avoimissa pr-kilpailuissa.

Urheilutoimittajain Liitto valitsee vuosittain lajien parhaat urheilijat. Perinne on jatkunut vuodesta 1946. Ensimmäinen lajeja oli mukana vain muutama, mutta lajivalikoima on vuosien mittaan jatkuvasti laajentunut. Vuonna 2022 lajinsa paras nimettiin 81 eri lajissa. Silloin lajilistalle lisättiin petanquen lisäksi uusina lajeina brasilialainen jujutsu ja lukkopaini (yhtenä lajina) sekä vesihiihto.

Vuoden 2022 parhaaksi petankistiksi nimettiin edellisvuoden MM-pronssimitalijoukkueessa pelannut Mikko Lehti, joka edustaa kärköläläistä Riemukaarta. Tänä vuonna lajilista venyi taas yhdellä, kun mukaan hyväksyttiin padel. ♦

VUODEN URHEILUKIRJA 2023 -FINALISTIT

Erotuomarin päätöksenteko, Hanna Willman-livarinen, Vastapaino
Kun mitalitoivot ampuivat toisiaan, Jari Kupila, Minerva
Nyrkki - Kehässä Robert Helenius, Tuomas Kyrö, WSOY
Pilviin kahlittu poika, Kai Ekholm, Docendo
Suomalaisen seiväshypyn tarinat, Teijo Piilonen, Docendo

Voittaja julkistetaan TAHDOSSA tammikuussa 2024.

TAHTO

URHEILUMUSEO ARKISTO KIRJASTO TIETO TAPAHTUMAT

VUODEN URHEILIJAJA

Vuoden urheilija -valinnalla on pitkät perinteet. Ensimmäisen kerran Vuoden urheilija valittiin vuonna 1947. Tammikuussa 2024 julkistetaan 77. Vuoden urheilija. Samalla palkitaan myös Vuoden joukkue, Vuoden valmentaja ja Vuoden nuori urheilija.

Urheiluopistosäätiö

HYVÄÄ JOULUA JA ONNELLISTA UUTTA VUOTTA!

Kiitos hyvästä ja rakentavasta yhteistyöstä suomalaisille urheilutoimittajille ja urheilutoimituksille 2023.

SUOMEN PURJEHDUS JA VENEILY
SEGLING OCH BÅTSPORT I FINLAND

**URHEILUTOIMITTAJAIN
LIITTO**

Suomen liikkuvin kunta

Viime Urheilugaalassa Suomen liikkuvimpana kuntana palkittiin Kontiolahti.

Urheilugaalan 2024 varsinaisten palkintoluokkien ehdokkaat

Suomen Urheilugaalan varsinaisten palkintoluokkien ehdokkaat julkaistiin Urheilutoimittajain Liiton palkintoluokkien ehdokkaiden tavoin 7. joulukuuta. Urheilualan vaikuttajista koostuva palkintolautakunta on valinnut ehdokkaat kahteen palkintoluokkaan: läpimurto ja esikuva. Urheilugaalan Suuri raati äänestää voittajat näiden palkintoluokkien lisäksi myös kolmessa muussa palkintoluokassa: Suomen aktiivisin työpaikka, Suomen liikkuvin kunta ja Vuoden urheiluseura. Urheilugaala myöntää lisäksi vuosittain vaihtelevan määrän erikoispalkintoja, joista ei äänestetä.

Kuva: Urheilugaala / Janina Pitkänen

LÄPIMURTO

Läpimurto tarkoittaa nousua viimeisen vuoden aikana lajinsa ehdottomalle huipulle. Urheilugaalan palkintolautakunta asettaa ehdokkaat, joista Suuri raati äänestää voittajan.

MARTTI PUUMALAINEN (s. 1997)

Judoka Martti Puumalainen murtautui judomaailman huipulle kukistamalla Unkarin Masters-turnauksen superraskaansarjan loppuottelussa elokuussa maailmanlistan ykkösen Temur Rahimovin. MM-kisojen jälkeen arvostetun turnauksen voitto myös käytännössä sinetöi suomalaiselle paikalle Pariisiin 2024 olympialaisiin. Marraskuussa Puumalainen huipensi upean kautensa Euroopan mestaruuteen, joka oli samalla judon ensimmäinen suomalainen arvokisamitali 30 vuoteen.

TEIJO KÖÖPIKKÄ (s. 1980)

Lupaavan kuuluntyohtäjän Teijö Kööpikän ura loppui vain 24-vuotiaana lihassairauteen, joka vei ponnistuskyvyn ja jalkavoimat. Samalla hautautui nuoren miehen olympiaunelma, jota oli vauhdittanut alle 20-vuotiaiden EM-pronssi vuonna 1999. Kööpikkä palasi kuularingiin vuonna 2023, nyt paraurheilijana F57-luokassa. Tutut taidot ja voimat löytyivät nopeasti, sillä Kööpikkä juhli

heti MM-pronssia uudella SE-tuloksella. Vanha olympiaunelma syytyi uudelleen, kun maapaikka Pariisiin 2024 paralympialaisiin varmistui.

JUULIA TURKKILA & MATTHIAS VERSLUIS (s. 1994 & 1994)

Juulia Turkkila ja Matthias Versluis vaihtoivat yksinluistelun jäätanssiin keväällä 2015. Siitä asti yhdessä harjoittelut ja kilpaillut pari on määrätietoisesti nousseet kohti kansainvälistä kärkeä. Arvokisakokemusta jo aiemmin keränneelle parille vuosi 2023 oli todellinen läpimurtokausi, kun MM-kisoista tuli yhdeksäs sija ja Espoon EM-kisoissa he pääsivät juhlimaan EM-pronssia ennätyspisteillään 198,21. Turkkila ja Versluis jatkoivat menestysvuottaan syyskaudella ottamalla voiton Finlandia Trophy -tahtumassa.

ESIKUVA

Esikuvaa voi olla aktiivi tai jo uransa lopettanut huippu-urheilija, jonka asenne, käytös, esiintyminen ja teot sopivat kannustavaksi esimerkiksi koko Suomen kansalle ja erityisesti nuorille. Urheilugaalan palkintolautakunta asettaa ehdokkaat, joista Suuri raati äänestää voittajan.

SEBASTIAN STRANDVALL (s. 1986)

Jalkapalloilija Sebastian Strandvall nousi sosiaalisessa mediassa näkyvästi puolustamaan entistä joukkueoveriaan Amir Nasr Azadania, joka vangittiin Iranissa osallistumisesta naisten oikeuksia puolustaviin mielenosoituksiin. Azadanielle langetettiin aluksi kuolemantuomio, joka muuttui myöhemmin 16 vuoden vankeudeksi. Strandvallin kannanotto ystävänsä puolesta lähti jalkapallon kansainvälinen pelaajayhdistyksen FIFPro:n kautta lentoon näyttäen, että yksittäisenkin ihmisen sanoilla on merkitystä puututtaessa vääryyksiin. Strandvall on puhunut ystävänsä tilanteesta myös kansainvälisten uutistomistojen sivuilla. Oman pelaajauransa VPS:n monivuotinen kapteeni päätti kauteen 2023.

SUOMEN DAVIS CUP -JOUKKUE

Suomen Davis cup joukkue – Emil Ruusuvuori, Harri Heliövaara, Otto Virtanen, Patrik Niklas-Salminen, Patrick Kaukovalta ja kapteeni Jarkko Nieminen – teki historiaa raivaamalla tiensä neljän parhaan maan joukkoon. Vahvalta itseluottamuksella pelanneet suomalaispelaajat eivät hätkähtäneet korkeammilta maailmanlistasijoilta löytyviä vastustajiaan, vaan peittoivat suuret tennismaat Kroatian, USA:n ja Kanadan. Suomen Davis Cup -joukkue on osoittanut, miten merkittävää hyvä yhteishenki on urheilussa, vaikka kysees-

sä olisi yksilölaji. Davis Cup -joukkueen onnistumiset ovat tuoneet nostetta koko suomalaiselle tennikselle.

ELLA JUNNILA (s. 1998)

Korkeushyppääjä Ella Junnila on nuoresta iästään huolimatta toiminut jo pitkään suomalaisen korkeushypyn keulakuvana. Positiivinen ja analyttinen hyppääjä saavutti sisäratojen EM-pronssia vuonna 2021 ja pitää hallussaan lajin Suomen ennätystä. Junnila on esikuva yleisurheilukentillä, mutta hän ottaa myös kantaa urheilijoiden oikeuksiin kilpa-areenoiden ulkopuolella. Hän toimi vuonna 2021 perustetun Yleisurheilijat ry:n ensimmäisenä puheenjohtajana ja on jatkanut sen jälkeen yhdistyksen hallituksessa ottaen kantaa muun muassa liikkumattomuuteen, jota on omalla esimerkillään vähentämässä.

VUODEN URHEILUSEURA

Lajiliitot ja liikunnan aluejärjestöt voivat ehdottaa omista jäsenjärjestöistään 1–2 ehdokasta palkinnon saajaksi. Olympiakomitean raati valitsee hakemuksista kolme ehdokasta, joista Urheilugaalan Suuri raati äänestää voittajan. Vuoden Urheiluseura -ehdokkaiden on kokonaisuudessaan oltava loistavia. Vuosittain vaihtuvana valintakriteerinä on vuonna 2023 "Seurat koko kansan liikuttajina". Voittaja palkitaan titelin ja Uno-pokaalin lisäksi OP Ryhmän lahjoittamalla 10000 euron stipendillä.

LAHDEN UIMASEURA

Lahden Uimaseuralla on yli 800 jäsentä, joten seura liikuttaa isoa määrää kuntalaisia. Sillä on joka viikko yli 90 eritasoista uintiryhmää kaikenikäisille ihmisille.

Lahden Uimaseura ottaa huomioon mahdollisimman monta ihmisryhmää. Toimintaa on vauvauinnista koko kaupungin alakoulujen uimaopetuksen kautta kaikenikäisten ihmisten vesijumppaan. Seuran vanhin kilpauimari on 84-vuotias. Kirjaimellisesti siis vauvasta vaariin.

Seuran toiminnassa on mukana myös maahanmuuttajia, ja tarjolla on esimerkiksi venäjänkielistä opetusta. Ukrainan sotaa paenneiden perheiden lapsille seura järjesti kevään 2022 aikana ilmaisia uintitunteja heidän omalla kielellään.

TARINAGOLF

Kuopiolaisella Tarinagolfilla on liki 2500 jäsentä – se onkin koko Itä-Suomen suurin urheiluseura. Seura johtaa Siilinjärvelle perustamaansa ympärivuotista golf- ja hiihtokeskusta ja tarjoaa toimintaa 7–91-vuotiaille. Tarinagolfille on tärkeää, että myös liikuntarajoitteiset pääsevät harrastamaan esteettömästi.

Tarinagolf iskee pöytään kovia lukuja. Viime vuonna sen toimintaan osallistui

yli 10000 ihmistä, jotka liikkuvat yhteensä yli miljoona kilometriä. Seuran johtama palvelukokonaisuus on myös merkittävä paikallinen työllistäjä, sillä Tarinassa on golfin ja hiihdon parissa töissä yhteensä yli 40 henkilöä.

TURUN URHEILULIITTO

Turun Urheiluliitolla on noin 4900 jäsentä. Monilajiseurassa on kahdeksan lajijäsenoitoa, eikä niihin osallistuvien ihmisten ikäjakauma juuri laajempi voisi olla: se ulottuu 0-vuotiaasta vauvatuntilaisesta 99-vuotiaaseen keilaajaan.

Turun Urheiluliitolla on menoa ja meininkiä matalan kynnyksen harraste-toiminnasta huippu-urheiluun, ja myös paraurheilu on seuran ohjelmassa.

Seura tarjoaa viikoittain toimintaa 350 ryhmälle, joita ohjaa yli 200 ohjaajaa ja valmentajaa.

SUOMEN AKTIIVISIN TYÖPAIKKA

Suomen Aktiivisin Työpaikka (SAT) -kartoituksella selvitetään työorganisaation henkilöstöliikunnan nykytilaa ja tunnistetaan sen kehittämiskohteita. Kartoitus perustuu henkilöstöliikunnan yhdeksään hyödylliseen käytäntöön, joiden toteutumisista arvioidaan kartoituksen kysymyksillä. Yli 50 %:n kartoituspisteillä organisaatio ansaitsee Suomen Aktiivisin Työpaikka -sertifiikaatin. SAT-ehdokkaat valitaan kunakin vuonna kilpailun voimassaolokautena sertifiikaatin korkeimmat pistemäärät saaneista organisaatioista. Valinnan suorittavat Liikunnan aluejärjestöjen ja Olympiakomitean asiantuntijat.

FCG FINNISH CONSULTING GROUP

Finnish Consulting Group Oy, eli FCG, työllistää yli 500 henkilöä 13 toimipisteessä eri puolilla Suomea. FCG:llä liikunta ja hyvinvointi ovat tärkeä osa yrityksen toimintakulttuuria jo siksikin, että yhtiöllä on strateginen tavoite olla alan halutuin työpaikka. Yrityksen johto on ottanut toiminnan organisoimisessa aktiivisen roolin ja johtaa joukkojaan omalla esimerkillään.

FCG järjestää koko henkilöstölleen monipuolista hyvinvointia tukevaa toimintaa. Se voi olla niin päivittäistä taukoliikuntaa, laajoja yhteisiä tapahtumia tai vaikkapa pienempiä lajikokeiluja, joihin pyydetään tarvittaessa mukaan ulkopuolisia ammattilaisia.

MEHILÄINEN

Yli 33000 työntekijän ja ammatinharjoittajan Mehiläinen on pohjoismaiden suurin sosiaali- ja terveydenhuollon yritys. Sillä on yli 800 toimipistettä ympäri Suomea.

Liikkuminen ja työhyvinvointi ovat tärkeässä osassa Mehiläisen toiminnassa – on sanomattakin selvää, että Mehiläi-

sessä ymmärretään liikunnan merkitys työkyvyn, terveyden sekä hyvinvoinnin ylläpidossa.

Mehiläisessä on täysiaikaisesti palkattuna henkilö, jonka tehtävänä on edistää työntekijöiden liikkumista. Hänen johdollaan henkilöstöä kannustetaan liikkumaan muun muassa suosittujen liikuntahaasteiden kautta. Lisäksi talon työterveyden ammattilaiset osallistuvat mehiläisten työhyvinvoinnin lisäämiseen. Mehiläinen kannustaa Työelämäpalveluidensa kautta myös asiakasyritystensä henkilöstöjä – ja kaikkia suomalaisia – liikkumaan.

POHJANTÄHTI

Pohjantähti Keskinäinen Vakuutusyhtiö on noin 260 työntekijän yritys, jonka päätoimipiste sijaitsee Hämeenlinnassa. Työhyvinvointi on keskeinen osa Pohjantähden strategiaa, ja yhtiön tavoitteena on tukea liikunnan avulla henkilöstön terveyttä ja työkykyä läpi elämän.

Erityistä huomiota on kiinnitetty ergonomisiin olosuhteisiin sekä liikkumiseen aktivoimiseen. Pohjantähtiläisiä kannustetaan liikkumaan monin eri tavoin, eikä kannustus jää vain sanalliselle tasolle. Henkilöstöllä on nimittäin mah-

dollisuus ansaita lisätuloja liikkumalla 12 tuntia vuoden aikana ennen tai jälkeen työpäivän.

SUOMEN LIKKUVIN KUNTA

Kuntaliiton, Suomen opetus- ja kulttuuriministeriön, aluehallintoviraston sekä Paralympiakomitean asiantuntijoiden valitsemat ehdokkaat ovat monipuolisesti edistäneet kuntalaisten liikuntamahdollisuuksia ja vahvistaneet näin liikunnan avulla paikkakuntansa vetovoimaisuutta ja yhteisöllisyyttä. Tänä vuonna haettiin kuntia teemalla ”Kunnat – arjen liikuttajat”.

KALAJOKI

Kalajoella on onnistuttu löytämään yhteinen sävel eri toimijoiden välillä ja keksimään tapoja hyödyntää merellisen kaunista luontoa kuntalaisten liikunnassa.

Kalajoen 12 000 asukasta pääsevät nauttimaan lähiliikuntapaikoista ja meriluontoon rakennetuista monipuolisista reiteistä ympäri vuoden. Eri toimialoja yhdistävä Akatemia järjestää kuntalaisille ympäri vuoden innostavia tapahtumia – ja tarjoaapa Kalajoki asukkailleen liikuntaneuvontaakin. Lisäksi kunta kutsuu omiaan liikkumaan kekseliällä digitaalisilla ideoillaan.

KERAVA

Keravalla on hoksattu tehdä hyviä päätöksiä sen eteen, että asukkaat pääsevät liikkumaan mahdollisimman helposti ja edullisesti.

Keravan 38 000 asukasta pyritään samaan ylös, ulos ja liikkumaan niin isoilla kuin pienemmilläkin ideoilla. Isompia ideoita edustavat vaikkapa liikunnan huomioiminen maankäytössä ja naapurikuntien kanssa tehtävä yhteistyö. Pienempi – tai ainakin konkreettimpi – idea on eri ikäisille suunnattu Keppi ja Porkkana -liikuntakonsepti.

PORI

Porissa panostetaan arkiaktiivisuuden lisäämiseen. Yyteri, Porin metsän alue ja Kirjurinluoto ovat kaupunkilaisille rakkaita paikkoja liikkumiseen.

Tavoitteena on liikkeen lisääminen kaikkien 83 000 porilaisen arkeen. Keinoja tähän ovat muun muassa nuorille kohdennettu höntsätoiminta, Porista lähtöisin oleva maksuton nuorisopassi, kirjastokortilla lainattavat maastopyörät ja suositut Maksa mitä haluat -päivät, jotka kaikki innostavat kokeilemaan eri liikuntamuotoja. Porissa jokaisella on oikeus liikkuu. ♦

Sykähdyttävin Urheiluhetki TOP 10

Urheilu tarjoaa suuria hetkiä ja tunteita. Sykähdyttäviä tunteita on koettu niin kotikatsomoissa kuin kisapaikoilla. Sykähdyttävimmän Urheiluhetken äänestää yleisö Urheilugaalan palkintolautakunnan määrittämän pitkän listan perusteella. Äänestysaika päättyy vasta gaalailtana 11.1.2024. Mikä kuluneen vuoden hetkistä on sykähdyttänyt Suomen kansaa eniten?

EHDOKKAAT SYKÄHDYTTÄVIMMÄKSI URHEILUHETKEKSI 2023 (AIKAJÄRJESTYKSESSÄ):

Kiviranta laskee kelkka-suurpujottelun MM-pronssille
Nette Kiviranta ottaa ensimmäisessä suurpujottelun arvokisassaan kelkka-laskijoiden luokan MM-pronssia Espanjassa 26.1.

Turkkila–Versluis valloittaa kotiyleisön
Juulia Turkkila ja Matthias Versluis tuovat 28 vuoden tauon jälkeen Suomeen jäätanssin EM-pronssin haltioituneen kotiyleisön edessä Espoossa 28.1.

Markkanen supertähtien joukkoon
Lauri Markkanen pelaa ensimmäisenä suomalaisena NBA:n tähdistöetelussa – vieläpä avausviisikossa kotiareenallaan Salt Lake Cityssä 19.2.

Anttola ankkuroi viestihopeaa
Arvokisojen ensikertalainen Niko Anttola ankkuroi Suomen miehet hiihtoviestin MM-mitalille 14 vuoden tauon jälkeen Planicassa 3.3.

Sallinen taituroi freeskin MM-hopealle
Jon Sallinen laskee freeskin halfpipen MM-finaalin kärkeen ja ottaa lopulta MM-hopeaa Georgiassa 4.3.

Häkansin hattutempu huipentaa vuoden futisilla
Daniel Häkans iskee Huuhkaja-historian nopeimman hattutempun, ja 11-vuotias Aarre Yli-Rinne huudattaa kuulutuksillaan täydyttää Olympiastadionin katsomoa 6–0 päättyneessä EM-karsintaottelussa San Marinoa vastaan 19.6.

Puumalainen palauttaa judon suomalaisten kahvipöytiin
Jo elokuussa ensimmäisenä suomalaisena judon Masters-kilpailun voittanut Martti

Puumalainen tuo Suomelle lajin ensimmäisen arvokisamitalin 30 vuoteen ottaessaan EM-kultaa Montpellier'ssä 5.11.

Murto palauttaa Suomen mitalikantaan

Wilma Murto tuo Suomelle ensimmäisen yleisurheilun MM-mitalin kahdeksaan vuoteen voittamalla seiväshypyn pronssin Budapestissa 23.8.

Rovanperä ja Halttunen ajavat toiseen maailmanmestaruuteen

Kalle Rovannerä ja Jonne Halttunen varmistavat toisen peräkkäisen rallin maailmanmestaruuden jo ennen kauden päätöstä Keski-Euroopan rallissa 29.10

Tennismiehet etenevät Davis Cupin välieriin

Suomi ylittää tenniksen Davis Cupissa välieriin kaatamalla hallitsevan mestarin Kanadan sinivalkoisen yleisön kannustaessa Málagassa 21.11. ♦

18+

VEDONLYÖNNIN JA URHEILUN

ENNAKOT, UUTISET JA PELIVIHJEET

KÄY TUTUSTUMASSA OSOITTEESSA
veikkaus.fi/veikkausuutiset

VEIKKAUS

Apua pelaamisen hallintaan pelaamaltilla.fi

Olympiastadion tarjoaa elämykselliset puitteet yhteisiin kohtaamisiin niin tapahtumissa, kokouksissa, vierailuilla kuin liikunnan merkeissä. Sukupolvien ajan stadionilla on eletty suurella sydämellä – näin myös uudella aikakaudella.

Tervetuloa Olympiastadionille – fiiliksen takia!

OLYMPIASTADION
HELSINKI-FINLAND

www.stadion.fi

Voita älykkäästi

Valitse luova IT-kumppani,
joka ymmärtää pelisi
vaatimukset

CODEMATE

Go Forward.

www.codemate.com

Ulos omasta kuplasta

Kuva: **Taru Wahlroos**

Kuuntelin Urheilutoimittajain Liiton syysseminaarissa tarkalla korvalla **Emma Terhon** ja **Henrik Dettmannin** puheenvuorot, aikeenani kirjoittaa tähän lehteen juttu arvokisojen järjestäjämaiden valintaprosessista. Juttu syntyi, mutta edelleen mieleeni jäi pyörimään eräs Dettmannin lausahdus, jota hän käytti kuvaillaessaan suomalaisten suhtautumista arvokisojen järjestämiseen epädemokraattisissa maissa.

”Keskustelu kotimaassa ja kansainvälisesti on täysin eri tasolla. Se, että raip-paamme täällä keskenämme toisiamme, ei hirveästi auta. Asiaa tulisi katsoa isommassa mittakaavassa ja miettiä, mitä sille voisi tehdä.”

Kommentin voisi liittää moneenkin aiheeseen, mutta omista ajatuksistani se johti pohtimaan suomalaista urheilujournalismia ja Urheilutoimittajain Liittoa. Sätimmekö pienessä urheilutoimittajien kuplassamme toisiamme vai suuntaammeko katseet ja osaamisemme sinne, missä voimme vaikuttaa suurempiin asioihin? Vaikken suuresti nauti vanhojen muistelusta, palasin muistoissani elävästi liiton edellisiin vuosikokouksiin ja niissä käytyihin keskusteluihin. Keskustelut itsessään ovat hyvä pohja kehittymiselle ja kollegoiden sparraamiselle, mutta jos sama yksittäinen aihe palaa keskustelupöydälle jo kolmatta vuotta päätöksenteon jälkeen, voinee perustellusti todeta, että katse on jämähtänyt liiaksi peruutuspeiliin.

Pian on perinteisesti aika palkita menneen vuoden menestyjiä. Listatessani

ehdokkaista liiton palkittaviksi oli jälleen ilo huomata, kuinka monipuolisia ja osaavia tekijöitä kotimaisen urheilujournalismin saralta löytyy. Urheilutoimittajain Liiton jäsenissä kiteytyy suomalaisen urheilujournalismin historia, sen matka nykypäivään ja onneksemme myös pilkahdus tulevaisuutta. On heitä, jotka ovat odottaneet kuvanauhojen saapumista postissa tai vaihtaneet värinauhoja kirjoituskoneisiin. Toimittajien ohella on osaavia tuottajia, selostajia, kuvaajia sekä heitä, joille some on ensisijainen työväline.

Käytämmekö parhaalla mahdollisella tavalla hyödyksi ne paikat, joissa voimme oppia toisiltamme ja verkostoitua urheilujournalismin toisella laidalla työskentelevän henkilön kanssa? Avaammeko korvamme, kun alan ulkopuolinen asiantuntija tarjoaa näkemyksiään urheilun ja yhteiskunnan suhteesta? Meillä kaikilla on arjessamme kiire, joten kysymys lienee enemmän siitä, osaammeko priorisoida aikaa oman perspektiivimme laajentamiseen.

Viime aikoina otsikoihin on noussut useita suomalaisiin urheilijoihin ja urheilun parissa toimiviin henkilöihin kohdistuneita rikossyytteitä sekä tuomioita. Häirintäkohu on terminä tullut turhankin tutuksi, ja jälleen kerran on ollut selvää, että urheilu ei ole yhteiskunnassa oma saarekkeensa, jossa pätevät vain urheilun omat säännökset. Uutisoinnista käydyn keskustelun yhteydessä MTV:n urheilutoimittaja **Kasper Kunnas** nosti X:ssä esiin kysymyksen: onko nyt kyse yhteiskunnallisesta ongelmasta vai ur-

heilun ongelmasta? Pohdinta ei herättänyt suurta keskustelua – liekö aiheeseen edes tarjolla riittävän laajaa tutkimustietoa. On selvää, että jokainen tapaus on liikaa, ja häirintään tulee suhtautua aina vakavasti ympäristöstä riippumatta. Kysymys asetteluiheen oli kuitenkin virkistävä, sillä urheilun nostattamaa aiheutta tarkasteltiin totuttua laajemmalla linssillä. Sieltä oman kuplan ulkopuolelta.

Suvi Hakkarainen
Viaplay Talven tuottaja
Urheilutoimittajain Liiton
hallituksen jäsen

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

Löydät meidät Instagramissa
instagram.com/urheilutoimittajat

VUODEN URHEILIJAT 1947–2022

Urheilutoimittajain Liitto valitsee Vuoden urheilijan tänä vuonna 77. kerran. Tässä lista aiemmin palkituista.

1947	Mikko Hietanen, yleisurheilu ja Lassi Parkkinen, pikaluistelu	1985	Matti Nykänen, mäkihyppy
1948	Heikki Hasu, hiihto	1986	Marjo Matikainen, hiihto
1949	Viljo Heino, yleisurheilu	1987	Marjo Matikainen, hiihto
1950	Heikki Hasu, hiihto	1988	Matti Nykänen, mäkihyppy
1951	Veikko Karvonen, yleisurheilu	1989	Marjo Matikainen, hiihto
1952	Veikko Hakulinen, hiihto	1990	Päivi Alafrantti, yleisurheilu
1953	Veikko Hakulinen, hiihto	1991	Kimmo Kinnunen, yleisurheilu
1954	Veikko Hakulinen, hiihto	1992	Toni Nieminen, mäkihyppy
1955	Voitto Hellsten, yleisurheilu	1993	Juha Kankkunen, autourheilu
1956	Antti Hyvärinen, mäkihyppy	1994	Jani Sievinen, uinti
1957	Olavi Vuorisalo, yleisurheilu	1995	Jari Litmanen, jalkapallo
1958	Vilho Ylönen, ampumaurheilu	1996	Heli Rantanen, yleisurheilu
1959	Juhani Järvinen, pikaluistelu	1997	Mika Myllylä, hiihto
1960	Veikko Hakulinen, hiihto	1998	Mika Häkkinen, autourheilu
1961	Kalevi Huuskonen, ampumahiihto	1999	Mika Myllylä, hiihto
1962	Pentti Nikula, yleisurheilu	2000	Arsi Harju, yleisurheilu
1963	Pentti Eskola, yleisurheilu	2001	Sami Hyypiä, jalkapallo
1964	Eero Mäntyranta, hiihto	2002	Samppa Lajunen, yhdistetty
1965	Jouko Launonen, pikaluistelu	2003	Hanna-Maria Seppälä, uinti
1966	Eero Mäntyranta, hiihto	2004	Marko Yli-Hannuksela, paini
1967	Eero Tapio, paini	2005	Janne Ahonen, mäkihyppy
1968	Kaarlo Kangasniemi, painonnosto	2006	Jukka Keskisalo, yleisurheilu
1969	Kaarlo Kangasniemi, painonnosto	2007	Tero Pitkämäki, yleisurheilu
1970	Kalevi Oikarainen, hiihto	2008	Satu Mäkelä-Nummela, ampumaurheilu
1971	Juha Väätäinen, yleisurheilu	2009	Aino-Kaisa Saarinen, hiihto
1972	Lasse Virén, yleisurheilu	2010	Minna Kauppi, suunnistus
1973	Mona-Lisa Pursiainen, yleisurheilu	2011	Kaisa Mäkäräinen, ampumahiihto
1974	Riitta Salin, yleisurheilu	2012	Tuuli Petäjä-Sirén, purjelautailu
1975	Heikki Ikola, ampumahiihto	2013	Tero Pitkämäki, yleisurheilu
1976	Lasse Virén, yleisurheilu	2014	Iivo Niskanen & Sami Jauhojärvi, hiihto
1977	Pertti Ukkola, paini	2015	Tero Pitkämäki, yleisurheilu
1978	Helena Takalo, hiihto	2016	Leo-Pekka Tähti, yleisurheilu
1979	Pertti Karppinen, soutu	2017	Iivo Niskanen, hiihto
1980	Pertti Karppinen, soutu	2018	Iivo Niskanen, hiihto
1981	Heikki Ikola, ampumahiihto	2019	Teemu Pukki, jalkapallo
1982	Keijo Rosberg, autourheilu	2020	Lukas Hradecký, jalkapallo
1983	Tiina Lillak, yleisurheilu	2021	Matti Mattsson, uinti
1984	Marja-Liisa Kirvesniemi, hiihto	2022	Iivo Niskanen, hiihto

Urheilutoimittajain Liitto teki muutoksia organisaatioonsa

Natalia Lahtela ja Petra Olamo nyt liiton toimiston työmyyrinä

Urheilutoimittajain Liitto uudisti organisaatiotaan lokakuun 2023 alusta alkaen. Liiton pitkäaikaisen pääsihteerin **Nina Jakosen** päätettyä siirtyä uusiin haasteisiin jaettiin hallinnolliset ja viestinnälliset tehtävät kahdelle henkilölle. Niistä vastaavat nyt kokeneet urheilutapahtumien ja -viestinnän ammattilaiset **Natalia Lahtela** ja **Petra Olamo**.

Hallintokoordinaattorin tehtävässä aloittanut Natalia Lahtela on kokenut urheilutapahtumien järjestäjä. Pitkästi hänen käsialaansa on esimerkiksi pujotelun Levin maailmancupin järjestelyt ja Urheilugaalan sisällön tuotannot. Lahtela vastaa jatkossa liiton hallinnollisten toimenkuvien lisäksi Vuoden Urheilija -äänestyksen koordinoinnista ja Urheilugaalan yhteistyöstä.

Toimittajana ja viestinnän eri tehtävissä pitkään työskennellyt viestintäasiantuntija Petra Olamo vastaa liiton ulkoisesta ja sisäisestä tiedotuksesta ja viestinnästä, Vuoden Urheilija -äänestyksen viestinnästä sekä Urheilujournalismin illasta. Urheilutoimittajain Liitto on solminut ostosopimuksen Lahtelan ja Olamon omistamien yritysten kanssa.

Siirtymävaiheessa tämänvuotisen Vuoden Urheilija -äänestyksen toteuttamisessa normaaliakin isompaa vastuuta ottaa Vuoden Urheilija -valiokunnan puheenjohtaja **Matti Hannula**.

Ketterämpää toimintaa, tuoreita ajatuksia

Nina Jakonen toimi liiton pääsihteerin tehtävissä lähes kymmenen vuotta.

– Haluan kiittää Ninaa pitkästä ja ansiokkaasta rupeamasta. Hänen pääsihteeriytensä aikana toimintamme kehittyi monipuolisesti ja isoin harppauksin, sanoo Urheilutoimittajain Liiton hallituksen puheenjohtaja **Kari Linna**. Hän uskoo uuden hallinto-organisaation järjestelyn tuovan käytännön toimintaan uudenlaista ketteryyttä ja tuoreita ajatuksia.

– Kun saimme mahdollisuuden hyödyntää kahden huippuammattilaisen osaamista, emme epäröineet tarttua tilaisuuteen. Havaitsimme nopeasti intressiemme ja näkemyksiemme liiton ydintehtävistä olevan hyvin yhteneväiset. Uskon, että tämä yhteistyö on hyvä alku sekä jäsenistömme että sidosryhmiemme kannalta.

Lahtelan ja Olamon omistamien yritysten kanssa tehdyt sopimukset ovat voimassa toukokuun loppuun asti.

– Liiton puolelta lähtökohta on ilman muuta se, että yhteistyöstämme muodostuu pidempiaikainen, puheenjohtaja Linna korostaa.

Henkilövaihdoista huolimatta Urheilutoimittajain Liiton toimistolle voi laittaa sähköpostia tuttuun osoitteeseen toimisto@urheilutoimittajat.fi.

Syksyn lehti jäi putoamatta

Nina Jakonen oli myös tämän liiton lehden, *Fair Playn*, päätoimittaja. Jakosen lähdön ajankohta osui syyskesällä sellaiseen vaiheeseen, ettei tämän vuoden kolmannen numeron tekeminen tilapäisvastuun ollut järkevässä aikalaulussa realistista. Niinpä liiton hallitus päätti, että tänä vuonna *Fair Play* ilmestyy vain kolme kertaa. Sekä tästä (3–4/2023) että vuoden 2024 ensimmäisestä numerosta kantaa päätoimittajana päävastuun lehden pitkäaikainen toimittussihteerin **Matti Hannula**. ♦

→ Hallintokoordinaattori Natalia Lahtela (vas.) ja viestintäasiantuntija Petra Olamo ovat nyt Urheilutoimittajain Liiton vahvuudessa. Kuva: Matti Hannula

– Kisojen valintaprosessin tulee kehittyä koko ajan, ja kisojen järjestämisen tulee muovautua kisajärjestäjän mukaan, KOK:n urheilijakomission puheenjohtaja Emma Terho korosti.

Ohjaako meitä raha vai arvot?

Suurkilpailujen järjestäjämaiden valinta herättää suuria tunteita. Kuinka Kansainvälinen olympiakomitea on kehittänyt valintaprosessia, ja kuinka paljon voimme Suomesta käsin asiaan vaikuttaa?

Teksti: **Suvi Hakkarainen** Kuvat: **Matti Hannula**

Suomen Koripalloliiton valmennuksen johtaja **Henrik Dettmann** ja Kansainvälisen olympiakomitean urheilijakomission puheenjohtaja **Emma Terho** avasivat näkemyksiään suurkilpailujen järjestäjämaiden valinnasta Urheilutoimittajain liiton syysseminaarissa Helsingissä marraskuussa.

– On tärkeää katsoa eteen ja taakse, kun pohtii sitä, missä suuria urheilukilpailuja on järjestetty ja tullaan järjestämään. Urheilu on osa maailman valtapeliä, totesi Dettmann.

Ajankohtaiseen aiheeseen oli vastikään saatu uusi luku, kun vuoden 2034 jalkapallon MM-kilpailujen järjestäjäksi valittiin Saudi-Arabia. Maa jäi kisojen ainoaksi isäntäehdokkaaksi, kun Australia vetäytyi hakuaikeistaan. Sama

kaava toistui keväällä koripallon MM-kisojen 2027 järjestäjää valittaessa, kun Qatar oli ainoa hakija.

– Kisojen järjestämisen vaatimukset on tehty sellaisiksi, että niitä on vaikea täyttää. Iso osa vaatimusten täyttämistä on se, kuinka paljon tuleva kisaisäntä saa rahaa käyttöönsä kisoja varten, Dettmann sanoi.

Koripallon ja jalkapallon MM-kisaisäntien valintaprosessit eivät ole saaneet julkisuudessa puhtaita papereita. Vuosien 2018 ja 2022 jalkapallon MM-kisojen myöntämisprosessia on arvoستeltu muun muassa lahjonnan takia, ja koripallon valintaprosessin ympärillä on leijunut sumuverho. Kisojen hakukriteerit, niiden arviointiperusteet tai hakuprosessin vaiheet eivät ole olleet yleisesti tiedossa.

Olympialaiset eivät voi enää kasvaa

Jos kansainvälisten lajiliittojen valintaprosessit ovat saaneet kritiikkiä osakseen, ei siltä ole välttynyt myöskään Kansainvälinen olympiakomitea. Rio De Janeirossa kisapaikat ovat jääneet ränsistymään, ja historian kalleimpien olympialaisten perintö jäi Sotshissa paikallisten maksettavaksi. Tokiossa korona varasti suurimman huomion, mutta selvää on, että senkään varjolla suunnitellun budjetin moninkertainen ylittäminen ei ole kestävää toimintaa.

– Kisat eivät voi enää kasvaa, se on selvä asia. Myös valintaprosessin tulee kehittyä koko ajan, ja kisojen järjestämisen tulee muovautua kisajärjestäjän mukaan. Kisat sopeutuvat paikkaan

eikä kaupunki kisoihin, Emma Terho painotti.

– Esimerkiksi teiden rakentamista ei tule perustella kisojen järjestämisellä, mutta jos on jo olemassa oleva tarve esimerkiksi uudelle jäähallille tai hiihtohissille, silloin rakentaminen on perusteltua. Rakentamisen ohella myös kisojen ohjelma tulee rakentaa niin, että samoja kisapaikkoja voidaan käyttää useampaan lajiin.

Terho kertoi KOK:n vuonna 2014 alkaneesta 2020+5 -strategiaajaksosta, jonka avulla olympialaisia pyritään kehittämään muuttuvan maailman mukana ja tervehdyttämään kisojen taloudellista kestävyyttä.

KOK:n uusi strategiajakso alkaa näkyä käytännössä ensi vuodesta alkaen. Pariisi 2024, Milano Cortina 2026 ja Los Angeles 2028 järjestetään uuden strategian mukaisesti, ja Brisbane 2032 on ensimmäinen kisaisäntä, joka on valittu uusien perusteiden.

Kisojen hakuprosessissa ei ole ilmoitautumisen takarajaa, vaan kaikki lähtee kahdenkeskisestä kommunikoinnista. Jos keskustelut etenevät positiivisissa merkeissä, edetään vaiheeseen, jossa käydään läpi idea ja parannetaan suunnitelmaa.

– Valintavaiheessa pitää pystyä luotamaan, että suunnitelma pitää. Dokumentit ovat julkisia, ja prosessissa pitää jatkuvasti seurata sitä, että sovitusta asioista pidetään kiinni. Pariisi tulee olemaan ensimmäinen, joten vielä ei voi sanoa enempää siitä, miten tämä toteutuu, Terho kertoi.

– On selvää, että yksikin kolhu aiheuttaa todella paljon takapakkia. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö siihen pitäisi pyrkiä kaikin mahdollisin keinoin.

Vaikuttamisen mahdollisuudet

Tulevat olympiajärjestäjät toimivat KOK:n sääntöjen alaisuudessa, ja KOK on nähnyt yhteistyössä suoran paikan vaikuttaa. Käyttöön on otettu muun muassa ihmisoikeuksiin ja hyvään hallintoon liittyviä säännöksiä, ja kisojen hakemiseen liittyen on listattu 15 suositusta. Yksi suosituksista koskee sitä, miten urheilun avulla voidaan edistää YK:n kestävä kehityksen tavoitteita.

– Olemme Pohjoismaissa aika paljon edellä näissä asioissa. Pienillä keinoilla halutaan parantaa myös naisten ja tyttöjen mahdollisuutta urheilla. Maiden lakeihin on vaikea vaikuttaa, mutta KOK reagoi herkästi ja on tärkeää käydä keskustelua valtioiden kanssa.

Terho nosti esiin myös ilmastonmuutoksen tuoman haasteen talviolympialaisille. Kisojen järjestämiseen on tulosajoustoja, ja kulurakenne on otettava huomioon, jotta kisat voidaan tulevaisuudessakin järjestää useassa paikassa.

KOK on linjannut, että ensi vuonna talviolympialaisille valitaan järjestäjät sekä vuodelle 2030 että 2034. Tuuplavalinnalla halutaan varmistaa, että lumilajien kilpailupaikat ovat ilmastoltaan riittävän luotettavia, ja samalla on aikaa miettiä talviolympialaisten tulevaisuutta pitemmällä aikavälillä. Tulevissa kisoissa lumilajien kilpailupaikoilla keskilämpötilan tulee olla nollan alapuolella kisojen ajan.

Terho on mukana vuonna 2020 perustetussa työryhmässä, jossa tulevat kisajärjestäjät, lajiliittojen edustajat sekä KOK pohtivat kriittisesti tulevaisuuden olympialaisten rakenteita. Yksi tärkeimmistä teemoista on kisojen ytimen ja tärkeimmän tehtävän erottaminen muusta, vähemmän tärkeästä ja lisäkuluja tuovasta toiminnasta.

– Ryhmässä mietitään radikaalejakin ratkaisuja. Onko demokratia oikea tapa valita kisajärjestäjät? Pitäisikö vaikka eurooppalaisilla olla enemmän äänivaltaa? Aasiassa ei toisaalta välttämättä haluta, että Euroopalla olisi enemmän valtaa. Nämä ovat hyviä kysymyksiä mietittäväksi.

Pienenä pohjoismaana Suomen sanavalta esimerkiksi koripallon päätösasioissa on nimellistä. Dettmann ei näe kisojen boikotointia vaihtoehtona, jos Susijengi pelaa itsensä vuoden 2027 MM-kisoihin.

– Meillä ei ole varaa boikotteihin. Mikäli pääsemme seuraaviin MM-kisoihin ja jäisimme sitten pois, tekisimme isoja vahinkoja seuraaville sukupolville.

Sen sijaan Dettmann korostaa yksittäisten toimijoiden mahdollisuutta vaikuttaa ja viedä pohjoismaista viestiä maailmalle.

– Voimme mennä Emman tapaan mukaan päätöksentekoon ja yrittää vaikuttaa. Myös urheilijamme ovat arvokkaita, sillä heitä kuunnellaan. He ovat niitä, jotka voivat viedä maailmalle viestiä siitä, miten meillä asioista ajatellaan. ♦

←

– Mikäli pääsemme seuraaviin koripallon MM-kisoihin ja jäisimme sitten pois, tekisimme isoja vahinkoja seuraaville sukupolville, toteaa Suomen Koripalloliiton valmennuksen johtaja Henrik Dettmann boikotointivaihtoehdosta.

Yle Urheilun päällikkö Joose Palonen on jo kauan sitten oivaltanut, että urheilun suurin kasvumahdollisuus on naisissa ja tytöissä.

”Jos unohdamme puolet maailmasta, on paljon vaikeampaa löytää uusia yleisöjä”

Joose Palonen luotsaa Yle Urheilua tasa-arvon tiellä

Teksti ja kuva:
Matti Hannula

Yle Urheilussa on jo useampi vuosi tehty töitä tasa-arvoisen urheilujournalismin eteen. Yle Urheilun päällikkö **Joose Palonen** kävi Urheilutoimittajain Liiton syysseminaarissa kertomassa, miksi.

Joose Palonen on ollut Yle Urheilun päällikkönä vuodesta 2019. Yle Urheilun toimituspäälliköksi Palonen oli siirtynyt kolme vuotta aiemmin Sanomista, missä hän oli muun muassa *Urheilusanomien* toimittajana ja NHL-kirjeenvaihtajana ja viimeiset ajat *Iltä-Sanomien* urheilutoimituksen esimiehenä.

– Jo kymmenisen vuotta sitten *Urheilusanomissa* toimittajana työskennellessäni kirjoitin, että urheilun suurin kasvumahdollisuus on naisissa ja tytöissä, puhutaanpa sitten harrastajista tai me-

dianäkyvyydestä. Oivalsin, että naisten ja tyttöjen urheilemiseen on suhtauduttava vakavasti. Maailma muuttuu ja urheilu sen mukana. Jos urheilu ei muutu, se jää jälkeen.

Kun Palonen siirtyi Sanoma-talosta muutaman kilometrin pohjoiseen päin, Yle Urheiluun, ensimmäisiä projekteja, joita hänen syliinsä kannettiin, oli yhdessä Yle Sportenin **Ann-Christine Karhun** kanssa miettiä, mitä Ylellä olisi tehtävissä tasa-arvoisemman urheilujournalismin eteen.

– Ensin piti ottaa selvää, mikä oli sen

hetken tilanne, mistä lähdetään liikkeelle, Palonen kertoo.

– Eihän meillä ollut tietoa, kuinka tasa-arvoista Ylen urheilujournalismi siinä vaiheessa oli. Sitä ei ollut aiemmin tutkittu eikä tilastoitu.

Avuksi palkattiin yliopistotasoinen tutkija tutkimaan sisältöjä, paitsi määrälliseltä myös laadulliselta kannalta, koska merkitystä on myös sillä, missä valossa kohdehenkilöt näyttävät eli miltä kokonaisuus näyttää. Tutkittiin myös, kenelle aineistot on suunnattu ja minkälaisia mielikuvia ne herättävät.

– Virallisesti hanke liittyi siihen, että Suomi täytti seuraavana vuonna 100 vuotta, Palonen selvittää.

– Sen puitteissa oli julkistettu *Sata tasa-arvotekoa* -kampanja, johon oli haastettu mukaan erilaisia toimijoita. Yle halusi nostaa esille urheilun tasa-arvon.

Palloilulajit kipukohtana

Lähtökohta oli hyvä: Ylellä oli jo valmiiksi tärkeä rooli yhteiskunnassa ja urheilujournalismissa ja mielikuva siitä oli positiivinen.

– Yle näyttää paljon sellaisiakin lajeja, joita kaupalliset mediat eivät välttämättä näytä. Niiden näkymisellä on kuitenkin suuri merkitys lajiitoille ja lajien ystäville, Palonen toteaa.

Kipukohta löytyi helposti: palloilulajit.

– Yksilölajeissa oli parempi tilanne jo silloin. Käsittelytavassamme ei ollut laadullista eikä määrällistä eroa riippumatta siitä, oliko voittaja **Iivo** vai **Kerttu Niskanen**. Eikä **Topi Raitanen** saa **Wilma Murtoon** nähden urheilujournalismissa etua siitä, että hän on mies.

Palloilulajeissa tilanne oli tietyistä syistä, muun muassa historiasta, johtuen naisten kohdalla hankalampi. Naiset eivät vielä muutama vuosikymmen sitten saaneet edes harrastaa tiettyjä urheilulajeja.

– Päätimme keskittyä tukemaan naisten näkyvyyttä palloilulajeissa ja tekemään lähetyksiä aiempaa paremmalla journalismilla.

Huhtikuinen supersunnuntai

Käänteentekevä läpimurtovuosi oli 2019, kun keväällä pelattiin jääkiekon naisten MM-kisat Espoossa ja kesällä jalkapallon naisten MM-kisat Ranskassa.

– Me päätimme siinä vaiheessa tuoda

naiset miesten kanssa samalle viivalle, paitsi MM-jääkiekon ja -jalkapallon myös EM-lentopallon osalta. Teimme naisten arvokisat isommin kuin koskaan. Se vaati meiltä samanlaista innostuneisuutta ja satsausta. Väitän, että toimittajiemme suhtautumisessa miesten ja naisten arvokisojen välillä ei ollut havaittavissa mitään eroa. Ja se puskeminen tuotti hedelmää.

Sattui vielä niin, että Espoossa pelattu naisten jääkiekkokisojen unohtumaton finaali Suomi-USA osui samaan sunnuntai-iltaan eduskuntavaalien tulostilan kanssa. Vaaliseuranta oli Yle TV1:llä ja lätkämatsi Yle TV2:lla.

– Katsojaluvut olivat molemmilla kanavilla hurjat. Vaalilähetyksessä pidettiin yleisöä ajan tasalla jääkiekkofinaalista ja kiekkolähetyksessä vastaavasti vaalitulosten kehityksestä, Palonen naurahtaa.

Tärkeintä on pyrkiä totuuteen

Yle Urheilu on jatkanut valitsemallaan linjalla ja päässyt vielä entisestään kehittämään asioita tuotantojen ympärillä.

– Miksi me teemme näin? Palonen kysyy ja vastaa:

– Meidän kuten muidenkin toimittajien tärkeimpänä tehtävänä on pyrkiä totuuteen. Jos kerromme vain miehistä, emme anna totuudenmukaista kuvaa maailmasta. Ajatus, että urheilu on vain miehistä touhua, ei ole tätä päivää. Eivät naiset enää ole pelkästään katsomoissa, ja naisten puolelta löytyy usein paljon

kiinnostavampia tarinoita kuin miesten puolelta. Sitä paitsi lapsille ja nuorille on tarjottava monipuolisesti vaihtoehtoja esikuviksi, Palonen perustelee.

– Jos unohtamme puolet maailmasta, on paljon vaikeampaa löytää uusia yleisöjä.

Edelleen paljon tekemistä

Yle Urheilussa myös urheiluoikeuksien hankinnassa tasa-arvo on valinnoissa erittäin ohjaava kriteeri. Sama lähtökohta on niin ikään päivittäisessä uutistyössä.

– Teemme henkilökuvia Urheiluruutuun ja verkkoon vuositason tasaisesti. Kiinnostavista ilmiöistä on helpompaa rakentaa journalistista sisältöä, Palonen sanoo.

– Toki negatiivista palautetta on tullut ja tulee edelleen tyyliin: ”Ketä naisurheilu kiinnostaa!” Ns. perinteisen urheilujournalismin ystävät eivät tätä asiaa välttämättä ymmärrä. Mutta emme me halua näyttää vain lätkää ja formulaa. Ja myönteistä palautetta on tullut selvästi enemmän monelta taholta.

Palonen myöntää, että vastarintaa on ollut ja on yhä toimituksen sisälläkin.

– Toimittajat ovat kriittisiä ja saavat toki ollakin. Edellytämme kuitenkin kaikkien suhtautuvan valitsemaamme linjaan asianmukaisesti. Toki naisten urheilun suhteen on edelleen tosi paljon tekemistä. Me emme voi muuttaa kentällä vallitsevaa todellisuutta emmekä voi maalata siitä ruusuisempaa kuvaa kuin mikä se on. ♦

Tasa-arvoinen urheilujournalismi on vielä kaukainen haave monissa EBU-maissa

Naisten urheilun näkyvyys on vielä pientä monissa maissa. Maailmanlaajuisesti vain noin neljä prosenttia kaikesta urheilutarjonnasta käsittelee naisten urheilua. Naisurheiluihin myös liitetään edelleen paljon stereotyyppioita. Hän on se urheileva äiti, intohimon kohde tai räiskähtelevä luonne.

Euroopan yleisradiounioni EBU käynnisti vuonna 2019 laajan tasa-arvo-projektin, jonka tarkoituksena oli kerätä tietoa eri jäsenmaiden suhtautumisesta naisten urheiluun sekä lisätä tietoa ja tarjota työkaluja tasa-arvoisemman urheilujournalismin saavuttamiseksi.

Urheilutoimittajain Liiton syysseminaarissa videon välityksellä esitelmöinyt projektipäällikkö **Elsa Arapi** toteaa, että neljä vuotta sitten kartoitetut haasteet eivät valitettavasti ole vielä poistuneet. EBU:n jäsenyhtiöiden joukossa on edelleen niitä, missä naisten urheilun näkyvyys on pientä tai jopa olematonta.

– Asioita tapahtuu, mutta muutostah- ti ei ole riittävä, Arapi sanoo.

Jonkin tietyn tapahtuman ympärillä on onnistuttu lisäämään naisten urheilun näkyvyyttä, mutta arjessa ja jokapäiväisessä raportoinnissa ei ole tapahtunut muutosta. Lisäksi on heitä, joita asia ei edes kiinnosta.

– On vielä monta mediayhtiötä, jotka eivät näe mitään arvoa naisten urheilussa eivätkä halua investoida siihen. Sitten meillä on niitä, jotka lähtevät innokkaasti mukaan, mutta toiminta ei ole kestävällä pohjalla ja he luovuttavat nopeasti.

Arapin mukaan onnistumiseen tarvitaan sekä selkeitä tavoitteita että mittareita, joilla voi seurata edistymistä. Jos työ on sattumanvaraista, se ei myöskään tuota tulosta.

Helmikuussa 2021 EBU julkaisi käsikirjan kohti tasa-arvoisempaa urheilujournalismia. Julkaisu on vapaasti ladattavissa EBU:n verkkosivuilta.

<https://www.ebu.ch/publications/strategic/open/report/reimagining-sport-pathways-to-gender-balanced-media-coverage>

Seuraavaksi projekti yrittää saada tarkemman kuvan tasa-arvoisen urheilujournalismin haasteista. Tänä syksynä on EBU-yhtiöiden urheilutoimittajille lähetetty kysely, missä toimittajat voivat nimettöminä vastata kysymyksiin naisten urheilusta, sen kiinnostavuudesta, kiinnostavista lajeista ja syistä, miksi naisten urheilua ei näytetä. Arapi ei usko, että kyselyn tulokset tarjoavat suuria yllätyksiä, mutta tavoitteena on saada mahdollisimman tarkka kuva nykytilasta.

Lopuksi Arapi vielä muistuttaa rekrytoinnin merkityksestä, ja siinä hän näkee parannettavaa myös omassa työympäristössään. EBU:n urheiluosaston henkilöstöstä vain 29 prosenttia on naisia.

– Jos katsomme vain, mitä puolet väestöstä voi tarjota, saamme vain puolet kaikista mahdollisista hyvistä tekijöistä. On tärkeää, että myös naiset kokevat urheilutoimitukset kiinnostaviksi ja turvalliseksi työpaikoiksi, joihin on helppo tulla.

Ann-Christine Karhu

Yle Urheilun toimittaja Jelena Leppänen (vas.) ja Turun Yliopistolla työskentelevä historioitsija Pia Koivunen valottivat Urheilutoimittajain Liiton syysseminaarin osallistujille näkemyksiään Venäjän urheilusta.

”Emme aina ymmärrä, miten vähän vaihtoehtoja venäläisurheilijoilla monesti on”

Syysseminaarissa käsiteltiin Venäjää urheilujournalismin näkökulmasta

Teksti: **Topias Kauhala** Kuva: **Matti Hannula**

Toimittaja **Jelena Leppänen** ja historioitsija **Pia Koivunen** haluavat muistuttaa, että Venäjän urheilusta ei ole vain yhtä tarinaa.

Venäjä on yksi niistä tahoista, jotka haluavat toistaa mantraa siitä, ettei urheilua ja politiikkaa pitäisi sekoittaa keskenään. Kerronta nousee Venäjänkin kohdalla pintaan aina juuri silloin, kun sille on eniten käyttöä.

– Se on esillä silloin kun venäläiset urheilupomot puhuvat heille esitetyistä

sanktioista, Yle Urheilun toimittaja Jelena Leppänen mainitsi yhtenä esimerkkinä.

Urheilun ja politiikan välinen yhteys on Venäjällä pitkä.

– Se ei ole syntynyt tässä hetkessä, vaan sillä on pitkät perinteet, Turun Yliopistolla työskentelevä historioitsija Pia Koivunen totesi.

Monet nykyisistä rakenteista ja dynamiikoista siis peilaavat jo Neuvostoliiton aikana syntyneitä tapoja ja kaavoja.

Tilanne ei ole mustavalkoinen

Koivunen ja Leppänen olivat kertomas- sa näkemyksiään Urheilutoimittajain lii-

ton syyseminaarissa yläotsikolla *Venäjä urheilujournalismin näkökulmasta*.

Venäläiset urheilijat eivät ole tällä hetkellä näkyvästi esillä, yksittäisiä poikkeuksia lukuun ottamatta, koska Venäjä on maajoukkueena ja seurajoukkueina suljettu monen lajityhteisön ulkopuolelle.

Suomesta päin katsoen venäläinen urheilu näyttyy tällä hetkellä propagandan jatkeena, sillä moni urheilija on joko konkreettisesti tukenut Venäjän hyökkäyssotaa tai ollut siitä hiljaa, vaikka ulostuloja olisi toivottu.

Sekä Koivunen että Leppänen haluavat tuoda Venäjän tuntemuksellaan tilanteeseen perspektiiviä.

– Me emme aina ymmärrä, miten vähän valinnanvaraa ja vaihtoehtoja venäläisurheilijoilla monesti on, Leppänen sanoi.

– Vaikka tilanne saattaa meille näyttää kauhean mustavalkoiselta, niin se ei välttämättä sitä ole. Samanlaista poliittista toimintakulttuuria ei ole kuin meillä. Kannanottaminen on hankalaa, mutta se ei tarkoita, että kaikki tukisivat **Vladimir Putinin** hallintoa ja tätä sotaa, Koivunen mietti.

Asuinpaikka ja laji vaikuttavat paljon

Venäläisurheilijat ovat lajista riippuen hyvin erilaisissa tilanteissa keskenään. Yhtäällä on Putinia tukenut NHL-kiekkoilija **Aleksandr Ovetshkin**, jolla on Yhdysvalloissa asuvana miljonäärinä mahdollisuus olla poliittinenkin kannanottaja. Hän vain käyttää sen Putinin hyväksi.

Ulkomailla urheilevista venäläisistä jääkiekkoilija **Nikita Zadorov** ja tennispelaaja **Daria Kasatkina** ovat taasen ottaneet rohkeasti kantaa sotaa vastaan.

– Tuntuu, että he ovat olleet rohkeampia kuin monet ihmiset ylipäänsä, ei pelkästään Venäjällä, Leppänen sanoi.

Sen sijaan esimerkiksi yleisurheilijoi-

"Toinen, mikä kiinnostaa, liittyy Venäjän yleisurheiluun. Siellä on kansallisia kisoja, mistä kilpailijat ovat olleet aika epätoivoisia. Olisi mielenkiintoista katsoa, mikä se taso siellä oikeasti on ja millaiset ne puitteet ovat."

Toimittaja Jelena Leppänen

den vaikutusmahdollisuudet ovat hyvin paljon pienempiä.

– Yleisurheilu on hyvin lähellä valtiojohtoa ja systeemiä. Monet yleisurheilijat ovat armeijan seuran TsSKA:n leivissä ja saavat toimentulonsa valtiolta. Jo pienestä pitäen valtio on mukana rahoitamassa heidän urheilijapolkuaan ja jo pienestä pitäen he kasvavat riippuvaiseksi valtiosta, Leppänen kertoi.

Entisistä yleisurheilijoista on esimerkiksi seiväshyppääjä **Jelena Isinbajevasta** tehty maanpetturi sen jälkeen, kun hän muutti Espanjaan ja irtisanoutui Venäjän hallinnosta.

Venäläiset urheilijatkin voi siis käytännössä jakaa kolmeen ryhmään. On niitä, jotka tukevat sotaa ja Venäjän hallintoa, ne, jotka vastustavat sitä, ja sitten se suurin osa, joka ei ole hallinnon kanssa samaa mieltä, mutta pysyttelee hiljaa.

Mikä artikkeli kiinnostaisi?

Venäläisen urheilun arjesta tiedetään tällä hetkellä vähemmän kuin aiemmin. Leppänen ei esimerkiksi toimittajana harkitsisi tällä hetkellä Venäjälle matkustamista.

Sodan ja pakotteiden takana on paljon

urheilijoita, joiden urat ovat nyt vaarassa. Moni nuori pyrkii vaihtamaan maata saadakseen tulevaisuuteensa jonkinlaisen näkymän isosta kilpailutapahtumasta.

Kysymykseen siitä, minkälaisen venäläistä urheilua koskevan artikkelin Leppänen ja Koivunen haluaisivat tällä hetkellä joko tehdä tai lukea, vastasi Koivunen lukijan näkökulmasta.

– Tiedän että se on mahdotonta, mutta kyllähän venäläisurheilijoiden ajatuksia olisi mielenkiintoista kuulla. Mitä he tässä tilanteessa ajattelevat, millaisia heidän uranäkymänsä ovat, ja kuinka moni on harkinnut maanvaihtoa, hän kertoi.

Leppänen haluaisi toimittajana menä muun muassa kaavailtuun Ystävyden kisoihin, joka olisi Venäjän järjestämä vaihtoehtoinen tapahtuma olympialaisille.

– Ja katsoa millainen tapahtuma siitä tulee, hän sanoi.

– Toinen, mikä kiinnostaa, liittyy Venäjän yleisurheiluun. Siellä on kansallisia kisoja, mistä kilpailijat ovat olleet aika epätoivoisia. Olisi mielenkiintoista katsoa, mikä se taso siellä oikeasti on ja millaiset ne puitteet ovat. ♦

"Vaikka tilanne saattaa meille näyttää kauhean mustavalkoiselta, niin se ei välttämättä sitä ole. Samanlaista poliittista toimintakulttuuria ei ole kuin meillä. Kannanottaminen on hankalaa, mutta se ei tarkoita, että kaikki tukisivat Vladimir Putinin hallintoa ja tätä sotaa."

Historioitsija Pia Koivunen

facebook

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

twitter

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

BILANSSI

EST. 1971

REHELLISTÄ PUHETTA HYVILLE YRITYKSILLE

Digituottaja Vilja Sorsa on kehittänyt rohkeasti Kainuun Sanomien livestriimien urheilulajikirjoa.

Urheilu on parasta paikan päällä – tai ainakin livestriimissä **Kainuun Sanomat satsaa paikallisen urheilun suoriin lähetyksiin**

Suosituimmat urheilutapahtumat Suomessa on mahdollista nähdä joko Yleltä tai maksukanavilta. Silti myös paikallismedioilla on mahdollisuus palvella yleisöään urheilun live-lähetyksillä.

Teksti: Esko Hatunen Kuva: Inka Hurskainen

Hyvä esimerkki tällaisesta mediasta on *Kainuun Sanomat*. Se on satsannut urheilusta kiinnostuneen yleisönsä digitaalisiin palveluihin. Taloudellisestikin merkittäväksi ovat osoittautuneet urheilutapahtumista tuotettavat suorat lähetykset.

– Urheilulivet ovat *Kainuun Sanomille* tärkein uusien tilauksien lähde verkossa, *Kainuun Sanomien* digituottaja **Vilja Sorsa** kertoo.

Kainuun Sanomat on laajentanut syksyn 2023 aikana livestriimien lajivalikoimaa pesäpallosta, jalkapallosta ja jääkiekosta ratsastuskisoihin, tennikseen,

kilpa-aerobiciin, voimisteluun, motocrossiin, moottorikelkkailuun, nyrkkeilyyn, luisteluun ja hiihtoon.

– Tavoitteenamme on yhteensä 3–4 striimiä viikossa, johon pääsemme joi-nakin viikkoina. Tämä sisältää urheilun lisäksi muitakin tapahtumia, mutta sisältö on pääosin urheilua. Keskimäärin tuotamme tällä hetkellä pari striimiä viikossa.

Resurssit maakuntalehdessä ovat rajalliset, joten jos joku laji ei muutaman kokeilun aikana vedä yleisöä, keskite-tään voimavarat muihin lajeihin. Urheilutapahtumat painottuvat viikonlop-puihin, ja suorana välitettäväksi lajiksi

"Haaveilen myös kommentaattoreiden kanssa tehdyistä laadukkaammista tuotannoista. Aiomme kokeilla sitä keväällä ratsastuksessa, joka on leipälajini. Meillä on toimituksessa asiantuntemusta muissakin lajeissa, mitä voisi hyödyntää läheyksissä."

Kainuun Sanomien digituottaja Vilja Sorsa

ei ollut riittäviä datayhteyksiä suoran tekemiseen.

Jos livestriimissä on juontaja, haastatellaan lähetyksiin myös järjestäjiä ja huoltohenkilökuntaa.

– Koska *Kainuun Sanomien* livestriimit ovat journalistisia tuotteita, pyritään niihin saamaan mukaan muutakin kuin pelkkä kilpailu.

Resurssisyistä jotkut lähetykset sisältävät pelkän ottelukuvan ilman selostusta. Näin on toimittu muun muassa alempien sarjojen pesäpallo- ja jalkapallo-otteluissa. Pääsarjatason pesäpalloa ei tietysti voi näyttää, sillä Superpesiksen esitysoikeudet ovat Nelonen Medialla.

Uusi tekniikka helpottaa tekemistä

Syksyllä 2023 *Kainuun Sanomat* sai käyttöönsä LiveU-nimisen monikameratuotannon eli laadukkaamman suoran videokuvan välittämiseen tarkoitetun kompaktin järjestelmän. Se korvasi aiemmin pelkällä kännykällä tai alihankkijoiden kanssa toteutetut tuotannot. LiveU-järjestelmä takaa mahdollisimman vakaan striimin, jos vain verkon nopeus riittää, ja se on helppo kuljettaa mukana.

Resurssija ja saatu myös oppilaitosyhteistyöstä Kainuun ammattioppilaitoksen kanssa. Media-alan opiskelijat ovat osallistuneet livestriimin tuotantoihin ja saavat näin kokemusta alan työstä, opintopisteitä tutkintoonsa sekä pienen rahallisen korvauksen.

Striimien katseluoikeus on tällä hetkellä pelkästään digitaalisen lukuoikeuden omaaville tilaajille. Mahdollisuuksia yksittäisten tapahtumien ostamiseen on *Kainuun Sanomissa* pohdittu.

– Striimeistä tulee palautetta, jos lähetys tökkii tai tallenne ei näy. Se on hieno juttu, sillä se kertoo siitä, että joku katsoo lähetyksiä ja kokee ne tärkeiksi, kun vaivautuu antamaan myös palautetta teknisistä ongelmista, Vilja Sorsa kertoo.

Tarkkoja *Kainuun Sanomien* suorien lähetyksen katsojamääriä Sorsa ei avaa, mutta valottaa numeroita sen verran, että suosituimmilla sisällöillä on useita tuhansia käynnistyskertoja.

– Tallenteet vetävät joskus jopa paremmin kuin itse live. Onko se sitten hyvä vai huono asia? Ehkä se on vain sitä, että ihmisillä ei ole aikaa katsoa urheilutapahtumia niiden lähetyksiaikaan, Sorsa pohtii.

Sosiaalinen media auttaa markkinoinnissa

Kainuun Sanomien verkkosivulla on satuttu urheilutapahtumista tuotettujen tallenteiden esillepanoon, ja niitä on markkinoitu aktiivisesti myös sosiaalisen median kanavissa.

– Käytämme somessa mainosbudjettia tavoittaaksemme livelähetyksille myös uusia yleisöjä. Urheilulivet ovat erinomainen sisäänheittotuote, erityisesti nuoremmille katsojille.

Sorsan mielestä nuoret, jotka löytävät *Kainuun Sanomien* urheilun livelähetyksiä somesta ja törmäävät toistuvasti maksuuriin, ovat tulevaisuuden maksavia tilaajia.

Sosiaalisen median merkitys on suuri suorien urheilulähetyksen ennakkomarkkinoinnissa. Postaus livelähetyksistä pitää saada some-kanaville vähintään neljä päivää ennen lähetystä.

– Livepäivänä erityisesti Instagram- ja Facebook-stroorien merkitys on suuri. Toki myös tallenteiden jälkimarkkinointi tehdään somessa.

Sorsan mukaan sosiaalinen media on oiva tapa kysellä livejen sisältötoiveita suoraan yleisöltä. Myös urheiluseurat ovat halukkaita mainostamaan omien tapahtumiensa suorita lähetyksiä. Paikalliset seurat ja *Kainuun Sanomat* jakavat toistensa postauksia, ja näin sisällöt tavoittavat mahdollisimman laajan potentiaalisen yleisön.

– Haluaisin, että jatkossa testaisimme vielä enemmän uusia lajeja ja tapahtumia, vaikka aina kaikki kokeilut eivät tuotakaan tulosta.

Asiantuntemustakin hyödynnettäväksi

Kainuun Sanomat kuuluu mediakonserni Hilla Groupiin, joka käsittää yli 40 erilaista mediaa Pohjois-Suomen alueella. Vilja Sorsa on kouluttamassa konsernin toimittajia livetuohtantoihin, mikä mahdollistaa sisältöjen vaihtamisen ja jakamisen esimerkiksi paikallisen seuran vierasotteluista molempien seurojen paikallismedioiden yleisöille.

Kokemukset urheilun suorista lähetyksistä ovat olleet rohkaisevia, vaikka kehitystyötä on vielä jäljellä. Vilja Sorsalla onkin jo suunnitelmia lähitulevaisuudelle.

– Haaveilen myös kommentaattoreiden kanssa tehdyistä laadukkaammista tuotannoista. Aiomme kokeilla sitä keväällä ratsastuksessa, joka on leipälajini. Meillä on toimituksessa asiantuntemusta muissakin lajeissa, mitä voisi hyödyntää lähetyksissä. ♦

ja ottelutapahtumaksi valikoidaan niistä kiinnostavain. Useamman päivän kestävästä urheilutapahtumasta, kuten nyrkkeilystä ja voimistelusta, *Kainuun Sanomat* on tuottanut sisältöjä jokaiselta päiväältä mahdollisuuksien mukaan. Aina se ei onnistu, joten siinä tapauksessa katsojille pyritään tarjoamaan esimerkiksi kiinnostavimpia finaali päivän tapahtumia tai edes aloitus päivän kohokohtia.

Livestriimit vaativat innovointia

Hiihtotapahtumien toteuttaminen suoraan lähetyksenä on vaatinut *Kainuun Sanomissa* pohtimista, sillä mahdollisuuksia tv-tasoiseen monikameratuotantoon ei ole.

– Keskitymme kuvaamaan hiihtokisoista sen kiinnostavan osan, maaliin tulo ja sen, kuka voittaa sekä tietysti kilpailijoiden haastattelut, Vilja Sorsa avaa toteutusta.

Joskus tuotanto tyssää tekniisiin ongelmiin. Esimerkiksi kesällä 2023 lähetys suopotkupallon MM-kisoista jäi tekemättä, kun Hyrynsalmen korvessa

“Jokaisen sukupolven pitäisi aina kirjoittaa historiaa uusiksi”

Suomessa elää liian yhtenäinen iso kuva urheilun tapahtumahistoriasta

Jari Kupila havahtui taas siihen, minkälaisia aukkoja suomalaisen urheiluhistorian käsittelystä löytyy, ja kirjoitti tietokirjan “urheilun ylivoimaisesti suurimmasta tragediasta”.

Teksti: **Topias Kauhala** Kuva: **Pekka Rautiainen / Hämeen Sanomat**

Urheilutoimittaja ja tietokirjailija Jari Kupila kirjoitti kirjan Suomen 1918 sisällissodasta urheilun näkökulmasta. Kirjan nimi kertoo jo urheilun kannalta paljon olennaista: *Kun mitalitoivot ampuivat toisiaan (Minerva 2023)*.

Suomalaiset ajautuivat 1918 taistelemaan toisiaan vastaan. Kiteytettynä tarjosi juuri urheilu sen ajan Suomessa arvokkaita verkostoja, jotka edesauttoivat konfliktin syntymistä, sotilaita maalle, jossa ei ollut armeijaa ja kärkeinä kirjoittajineen bensaa liekkeihin.

Seuraukset olivat yhtä hurjia, hurjempiaakin. Taisteluissa ja vankileireillä kuoli tai haavoittui tuhansia urheilijoita ja ennen kaikkea erilaisia urheilutoimijoita, jotka olivat olennaista liimaa urheilun kansanliikkeelle.

Konfliktiasetelma jäi myös elämään

←

Jari Kupila perehtyi uudessa tietokirjassaan vuoden 1918 tapahtumiin. Taustalla näkyvällä Poltinahon kasarmilla sijaitisi Hämeenlinnan vankileiri, joka oli monen urheilijankin pääte piste.

tä vuotta 1918 ei ole olennaista käsitellä urheilun näkökulmasta, kun taas urheilun historiasta kirjoittaneet eivät ole Kupilan mukaan miettineet, että tämä kuuluisi heidän repertuaariinsa.

Yhtä lailla 1918 on ollut vaikea aihe.

– Urheiluporukassa on ollut sellaista, että ei ole oikein osattu ajatella tätä hommaa. Mielenkiinto on ollut muissa asioissa. Ne, jotka ovat osanneet tämän ymmärtää, ovat kokeneet tämän niin hankalaksi, Kupila pohtii.

– Historia on täynnä aukkoja. Tässä on yksi sellainen, jota ei ole kovin moni ajatellut.

Yhtenäinen kuva tapahtumahistoriasta

Sellaisia aukkoja olennaisista aiheista, joita ei ole vain päädytty merkittävällä tavalla käsittelemään, löytyy Kupilan mukaan myös urheiluhistorian genrestä.

– Ylipäänsä historiasta kirjoittaminen on sellaista, että jokaisen sukupolven pitäisi aina kirjoittaa sitä uusiksi, kaikissa asioissa. Urheilukin on sellainen, Kupila sanoo.

– Urheilussa on ollut aika selkeä narratiivi, jota toistamme arkielämässämme. Se on kyllä läikkynyt myös historiankirjoittamiseen. Meillä on hyvin yhtenäinen iso kuva urheilun tapahtumahistoriasta.

Esimerkiksi siitä Kupila nostaa esiin monesti toistetun hokemaa, että Suomi ei olisi ollut joukkueurheilun, vaan yksilöurheilun maa.

– Niin se onkin, jos katsotaan huippu-urheilun menestystä ja tarinaa, mitä toistetaan **Paavo Nurmesta, Ville Ritola** ja **Hannes Kolehmaisesta**. Mutta kyllä jalkapallo on koko ajan ollut suurin laji.

Ulos kuplista

Urheilun voi siis nähdä yhtenä elämänalueena, jossa toistellaan paljon itsestään selviä asioita.

– Sen kummemmin ajattelematta, Kupila miettii.

Ajatus saattaa kuulostaa korkealentoiselta, mutta hän näkisi olennaisen arvon sellaisille toimijoille, jotka eivät tietäisi mitään suomalaisesta urheiluhistoriasta.

– Heillä ei olisi yhtä opittua kuvaa siitä. Joku ulkopuolinen voisi kysyä ne oleelliset tyhät kysymykset. Suomalainen urheilukulttuuri on oikeastaan kaikessa täynnä itsestään selvyksiä ja yksiä totuuksia. Tämä huutaa sellaisia,

jotka kulkisivat siinä vastavirtaan, Kupila sanoo.

– Kaikkia itsestään selvyksiä pitäisi muistaa kyseenalaistaa. Oli tutkija tai toimittaja, niin meillä on aivan liian paljon asioita, mitkä olemme omaksuneet valmiina tarkastelematta, missä niistä on alun perin kyse.

Urheilunkin saralla tehdään laadukasta tutkimusta, esimerkiksi yhteiskunnallisista näkökulmista, mutta tieto ei välttämättä virtaa riittävän hyvin urheilutoimituksiin.

– Kaikkien osapuolien pitäisi havahduttaa keskusteluun toistensa kanssa ja ymmärtää, että olisi yhteinen etu tulla kuplista ulos.

"Kaikkia itsestään selvyksiä pitäisi muistaa kyseenalaistaa. Oli tutkija tai toimittaja, niin meillä on aivan liian paljon asioita, mitkä olemme omaksuneet valmiina tarkastelematta, missä niistä on alun perin kyse."

Urheilutoimittaja ja tietokirjailija
Jari Kupila

Miksi meillä, miksei muualla?

Yhtä lailla voidaan erilaisia tapahtumaketjuja liian helposti pitää väistämättöminä. Totta kai urheilu jakaantui 1918 jälkimainingeissa. Totta kai urheilulla on ollut juuri tietynlainen asema yhteiskunnassa. Totta kai oli väistämätöntä, että tietyt lajit ovat esimerkiksi saavuttaneet sen aseman, mikä niillä on.

– On aina jälkipolvien ongelma, että me tiedämme, mitä tapahtui. Kaikki isot asiat ovat olevinaan väistämättömiä. Mutta eivät ne olleet, Kupila sanoo.

Tiettyissä aiheissa ei edes vain muistella menneitä, vaan tutkitaan historian kautta olennaisia vallitsevia dynamiikkoja, jotka vaikuttavat edelleen suomalaisen urheilukulttuuriin.

Esimerkkejä löytyy juuri Kupilan kirjankin aihepiiristä.

– TUL- ja SVUL-jako on sellainen, että jos sitä olisi pysähdytty aikaisemmin miettimään, niin ehkä sitä olisi lähdetty purkamaan, hän sanoo.

Välissä olisi vain pitänyt unohtaa valkoiset ja punaiset ja katsoa urheilua kokonaisuutena, riittävän etäältä.

– On jäänyt kysymättä, miksi missään muussa maassa ei ole ollut tällaista. Melkein kaikissa maissa on kyllä ollut työväenurheiluliitto, mutta ei tällaista jakoa. Sitäkään ei ole mietitty, miksi juuri me.

Arvio Jari Kupilan kirjoittamasta kirjasta 'Kun mitalitöivot ampuivat toisiaan' sivulla 62. ♦

urheiluun paljon muuta yhteiskuntaa radikaalimmin.

Kupila kutsuukin vuotta 1918 suomalaisen urheilun ylivoimaisesti suurimmaksi tragediaksi.

– Ei mikään jatkoaikeatappio tai dopingskandaali ole lähimaillakaan, hän kiteyttää.

Silti urheilusta ja vuodesta 1918 ei ollut kirjoitettu aiemmin kattavaa, omaa teostaan, mikä toimi yhtenä alkusysäyksenä myös Kupilan projektille.

Alalaji historiapiireissä

Miksi ei ollut kirjoitettu? Ja kertooko vastaus sitten jotain olennaista suomalaisesta urheilukirjoittamisesta? Ennen kaikkea siis suhteessa siihen, miten historiaa on urheilun näkökulmasta käsitelty.

– Perinteinen historian kirjoittamisen traditio ei oikein urheilua ole ottanut tosisiaan. Se on sellainen alalaji historiapiireissä. Se (urheilusta kirjoittava) porukka on sitten pitkälti urheilun maailman kasvattama, Kupila miettii.

Käytännössä siis se laajempi historioitsijoiden porukka on ajatellut, et-

Kasper Kunnas kiittää Maikkarin kovaa urheilun tiimiä

Vuoden urheilujournalistin uutisvainu on osunut usein oikeaan

Teksti: Markus Karjalainen
Kuva: Kasper Kunnaksen kotialbumi

MTV:n urheilutoimitus on kerännyt kuluvan vuoden aikana lukuisia uutisvoittoja ja onnistunut tuottamaan tärkeimmille alustoilleen Tulosruutuun ja nettisivuilleen lukijoiden kiittämää sisältöä.

↑ Kasperri Kunnas sai kuulla tullessa valituksi Vuoden urheilujournalistiksi ollessaan työmatkalla tenniksen Davis cupin finaaliurnauksessa Malagassa.

Urheilutoimittajain Liitto valitsi MTV Urheilun toimittajan **Kasperri Kunnaksen** vuoden 2023 urheilujournalistiksi.

– Kollegoilta on erityisen hienoa saada arvostusta. Koen samalla, että tämä on tunnustus koko MTV:n urheilutoimitukselle, sanoo Kunnas.

MTV:ssä on tapahtunut muutoksia viime aikoina, kun yhtiö muutti Pasilasta Vallilaan uuteen Pöllölaaksoon, mutta yksi ohjenuora on säilynyt muuttumattomana. Uutisellisuus ennen kaikkea, vannovat Kunnas sekä MTV Urheilun toimituspäällikkö **Teemu Niikko**.

"Meillä urheilutoimitus pitää joka aamu palaverin, jossa käydään läpi edellisen päivän antia ja mietitään mahdollisuuksia jatkaa aiheita. Mietimme yhdessä, mihin kannattaa perehtyä tarkemmin ja aloittaa uutisen metsästys."

MTV Urheilun toimittaja
Kasperri Kunnas

– Mediamyllerryksessä on jotain pyyvääkin, sanoo Niikko, jonka vetämä noin 20-henkinen toimitus on käynyt läpi rankan syksyn osana MTV:n laajoja muutosneuvotteluita. Niiden seurauksena urheilusta lopetettiin yksi työnkuva, kun Huomenta Suomessa ei nähdä enää omaa urheiluankkuria.

– Julkaisualustoja on tullut lisää, mutta uutisten arvo on edelleen yhtä suuri kuin ennenkin, sanoo Niikko.

– Kun saamme oman uutisen julkaisuksi, niin se lämmittää mieltä. Hyvä urheilutoimitus käsittelee kotimaan ja maailman asioita monipuolisesti, mutta painotus toki on suomalaisessa urheilussa. Onnistuneita ideoita syntyy, ja pystymme tuottamaan mielenkiintoista sisältöä, mutta kyllähän uutisvoitto kruunaa työn, sanoo Niikko.

Niikko johtaa MTV Urheilua, jonka tavoitteena on niputtaa urheilutapahumat yhteen. Tavoitteena on tarjota suomalaisia kiinnostavaa uutisisältöä Tuloruuuussa ja MTV Uutisten verkkosivuilla.

Yhteistyö tuottaa tulosta

Uutisten metsästyksen Niikko on saanut hyvän tiimin. MTV Urheilu kertoo lähes päivittäin uutisia, joita moni muu media siteeraa. Urheilutoimittaja Kasperri Kunnas hakee uutisia useista eri lajeista. Hän kertoo, että uutisen syntymiseen ei ole keksitty yhtä toimivaa tapaa, vaan joskus isotkin asiat suorastaan putoavat syliin ja jalostuvat jutuksi.

– Meillä urheilutoimitus pitää joka aamu palaverin, jossa käydään läpi edellisen päivän antia ja mietitään mahdollisuuksia jatkaa aiheita. Mietimme yhdessä, mihin kannattaa perehtyä tarkemmin ja aloittaa uutisen metsästys, kertoo Kunnas.

Kun koossa on paljon ammattilaisia, yhteistyö tuottaa tulosta, vaikka Kunnaksen mukaan heidän urheilutoimituk-

sessaan ei ole mahdollisuuksia panostaa vain yhden lajin erikoistoimittajiin.

– Itselläni on muutama laji, joihin olen syventynyt eniten. Koripallo on tullut tutuksi ihan pikkupojasta lähtien. Itse en ollut nuorena mikään huippupelaaja, vaan aloin syventyä lajiin enemmän vasta aikuisiällä myös pelimielessä. Näyttöni eivät ole kentältä kovin isoja, sillä pelasin korkeimmillani eteläisen alueen kakkosdivaria, kertoo Kunnas.

Kunnas tuli Maikkariin Jatkoajan jääkiekkajulkaisusta, joten samalla hän toi lajista lisää tietotaitoa uuteen toimitukseensa.

– Etenkin Leijonat tuli tutuksi. Formuloissa pääsin myös tekemään paljon erilaisia juttuja, kertoo Kunnas, joka kehottaa lähtemään juttujen hankintaan ulos toimituksesta.

– Kun menee paikalle kameran kanssa ja tapaa haastateltavan, niin se tuottaa paljon hyvää ajatellen uusia tapaamisia. Ihmisten tunteminen ja verkostoituminen ovat avainasemassa uutistyössä. Taustakeskustelut syntyvät, kun haastateltavan kanssa on valmiiksi luottamukselliset suhteet. Sitä kautta jalostuu mahdollisuus uutisiin.

Kunnas sanoo, että pelkästään omien lajien pariin ei saa jäädä, vaikka vahvuuksillaan pelaaminen tuo tuloksia.

– Joskus tekee hyvää hypätä ihan tuntemattoman lajin pariin. Silloin taustatyö on pakko tehdä hyvin ja saada kasaan hyvää juttukin.

Oma persoona peliin

Kunnas kehottaa myös jokaista laittamaan oman persoonansa peliin.

– Osalle toimittajista sopii tilastojen ja pelin analysointi sekä taktiset hienoudet. Itse taas pidän tarinallisista jutuista ja kysyn vaativiin analyysihin apua asiantuntijoilta, sanoo Kunnas.

– Lajien tuntemus auttaa työssä. Keskimäärin jutun teossa auttaa se, että mitä paremmin tunnet lajin, sen helpompi on tehdä hyvä juttu.

Kunnas kertoo, että heidän toimituksessaan pyörivät normaalit työvuorolistat.

– Uutistilanteet elävät, ja usein siihen on sopeuduttava. Vaikka meidän parinkymmenen hengen porukamme tuntuu paperilla suurelta, on jokaisen pystyttävä hoitamaan kaikkia lajeja. Loppujen lopuksi töitä pauskitaan aika pienellä porukalla, kun muistaa, kuinka laajalle toimituksemme on hajaantunut eri tehtäviin.

Muista Urheilutoimittajain Liiton joulukuuisessa Urheilujournalismin illassa palkituista Fair Playn seuraavassa numerossa 1/2024. ♦

Urheilu on pysynyt MTV:llä tärkeässä asemassa

Kova kilpailu pitää tekijät varpaillaan

Teksti ja kuva: **Markus Karjalainen**

MTV:llä urheilutoimitus tekee oman työnsä. Toisen puolel-
kaan Maikkarin urheilun sisäl-
löistä tuottavat urheilutuotannot, ja sitä
esitetään pääasiassa MTV Katsomossa.

Uutistyö alkoi, kun MTV sai 30 vuot-
ta sitten oman televisiokanavan, jolloin
myös urheilu sai valtavan mahdollisuu-
den uudistua. Kanavalle perustettiin
Tulosruutu, joka sai päivittäiset omat
ohjelma-ajat, mikä korvasi uutisten lo-
pussa olleen urheiluosuuden.

Tulosruutu otti paikkansa ohjelmis-
tossa 1990-luvulla ja on nykyisin päivi-
täinen ikkuna urheilutarjontaan. Pohja-
työt MTV:n urheilutoimitukselle tekivät
toimittajat **Leo Silolahti**, **Matti Kyllö-
nen** ja **Anssi Kukkonen**. Heistä Kukkonen
on todellinen alan pioneeri, sillä hän
oli suomalaisen tv-toiminnan alkumet-
reillä tuomassa ohjelmistoon Ylen Ur-
heiluruudunkin. Ajat ovat muuttuneet,
mutta perusta uutistyyölle on säilynyt.

– Tulosruutu on nyt toimituksemme
näyteikkuna uutisvirtaan. Pyrimme ker-
tomaan kaikki suomalaisia kiinnostavat
uutiset, mutta ohjelmalla on muunkin-
laisia tavoitteita. Tulosruutu antaa mah-
dollisuuden myös pienille lajeille, joita
ei seurata säännöllisesti, kertoo MTV Ur-
heilun toimituspäällikkö **Teemu Niikko**.

– Digitaalisessa maailmassa jokaisen
jutun lukuarvo on helposti seurattavissa,
mikä tietysti ohjaa toimintaamme.
On tarjottava sitä, mikä kiinnostaa, sa-
noo Niikko.

– Kiinnostavuus voidaan mitata net-
tisivuillamme, mutta Tulosruudussa
kannattaa toimia myös erilaisesta näkö-
kulmasta. Haluamme vaalia urheilusi-
vistystä, tasa-arvoa sekä tarjota näky-
vyyttä myös pienemmille lajeille. Viime
aikoina katsauksissamme ovat olleet
mukana esimerkiksi frisbeegolf, squash
ja sulkapallo. Ne tavoittavat Tulosruu-
dussa satojen tuhansien yleisöjä, kun
niillä voisi verkkoaiheina olla vaikea
saavuttaa merkittävää kulutusta.

– Merkittävä uutinen saa huomiota
lajista riippumatta, sanoo Niikko. Hän
torjuu epäilyt siitä, että MTV Urheilun
uutiset painottuvat lajeihin, jotka ovat
suoratoistopalvelussa MTV:n omia oikeus-
lajeja.

– Se on hyvin vanha käsitys. Uutinen
on aina etusijalla – sattui se missä hyvän-
sä katsojiamme kiinnostavassa lajissa.
Urheilu on hajaantunut monelle toimi-
jalle, eikä ole järkevää työntää esiin vain
omia lajejamme.

Niikko painottaa, että uutistoimituksen
tehtävänä ei ole nostaa esiin omia lajeja.

– Onneksemme MTV:n oikeussalkus-

MTV Urheilun toimituspäällikkö Teemu Niikko kiistää jyrkästi käsityksen, että heidän uutisensa painottuisivat lajeihin, jotka ovat suoratoistopalvelussa MTV:n omia oikeuslajeja.

ta löytyy suomalaisia laajasti kiinnosta-
vaa urheilua kuten esimerkiksi jääkie-
kon SM-liiga ja ralliin MM-sarja. Meidän
on pystyttävä tekemään aihevalintoja ja
painotuksia itsenäisesti.

MTV Oy:n taustallakin on tapahtu-
nut. Yhtiö muutti hiljattain Pasilasta.
Uusi Pöllölaakso sijaitsee Vallilassa,
jonne toimitus sai itse suunnitteleman-
sa uudet tilat.

– Uudet tilat sopivat tarkoitukse-
me todella hyvin. Työpisteet ja studiot
ovat lähekkäin. Kun toiminnat on sovi-
tettu hyvin yhteen, niin työn kulku on
sujuvaa, sanoo Niikko.

Tarjontaa riittää

Maikkarin urheilun erikoislähetyksistä
vastaa oma tuotanto, jonka ohjelmapääl-
likkönä on **Markus Autero**. Lokakuussa
MTV:n suuressa uudistuksessa on alus-
tana nyt MTV Katsomo, johon yhdistyi
CMore. MTV on Telian omistuksessa.

MTV Katsomo näyttää nyt jääkiekon
SM-liigaa, joka on ollut perinteisesti ar-
vokkain laji lähetettäväksi. Liigan seu-
raajille kuukausihinta on nyt Katsomon
kautta 36,95 tai 42,95 euroa. Ilman mai-
noksia pelejä nauttiva maksaa siitä siis
kuusi euroa enemmän kuukaudessa.

– Tarjontaa on valtavasti, joten teh-
tävämme on kiteyttää asiat ja kaivaa
uutiset esiin. Uutisoinnissa joudumme
rajaamaan tiukasti aiheita ja pyrimme
tarjoamaan ne kullekin aiheelle sopi-
vimmalla alustalla, lupaa Niikko noin
20 hengen toimituksensa tulokseksi.

Suoratoistopalveluissa Katsomo se-
kä esimerkiksi Englannin Valioliigaa ja

hiihtolajien maailmancupia lähettävä
Viaplay ovat nostaneet hintansa yli 40
euron. Sanoman Ruutu-palvelu maksaa
kuluttajalle kuukaudessa 11,99–15,99
euroa, millä saa seurata muun muassa
Veikkausliigaa, Kansallista liigaa, Kor-
isliigaa ja lentopallon Mestaruusliigaa,
joten monipuolisen urheilun ystävän
peruspaketti tietää yli satasen menoa
kuukaudessa.

Lajit levällään

Kuluttajalle urheilun hajaannus eri pal-
veluihin tuo omat ongelmansa, sillä
esimerkiksi mitään varsinaista jääkiek-
ko- tai jalkapallokanavaa ei ole. Esimer-
kiksi jääkiekossa MTV Katsomo tarjoaa
SM-liigan ja Mestiksen kattavasti, mutta
lätkäfani joutuu hankkimaan lisää ka-
navia nauttiakseen kansainvälisestä jää-
kiekosta. EHT-turnaukset näkyvät Dis-
covery+/Eurosportin kautta. NHL taas
on Viaplayn heiniä pienin poikkeuksin,
sillä NHL-pelejä näkyy kuluvan kauden
aikana maksutta MTV:n Sub-kanavalla
kolmisenkymmentä.

SM-liigan otteluja voi seurata neljästä
lähteestä. MTV:n maksukanava, Katso-
mon suoratoistopalvelu sekä Discovery+
ja Telia Play ovat myös kuluttajan ulottu-
vissa. Antennitalouksissa SM-liigan hinta
on 44,95 euroa kuukaudessa eli hieman
kalliimpi kuin Katsomon suoratoistona.

Jalkapallossa MTV Katsomo näyttää
Espanjan ja Italian pääsarjoja sekä Mes-
tarien liigaa, mutta Valioliiga ja Bundes-
liiga ovat Viaplayn takana. Kotimaan
jalkapallon pääsarjat ovat puolestaan
Ruutu-kanavalla. ♦

Täällä raportoi Ippe

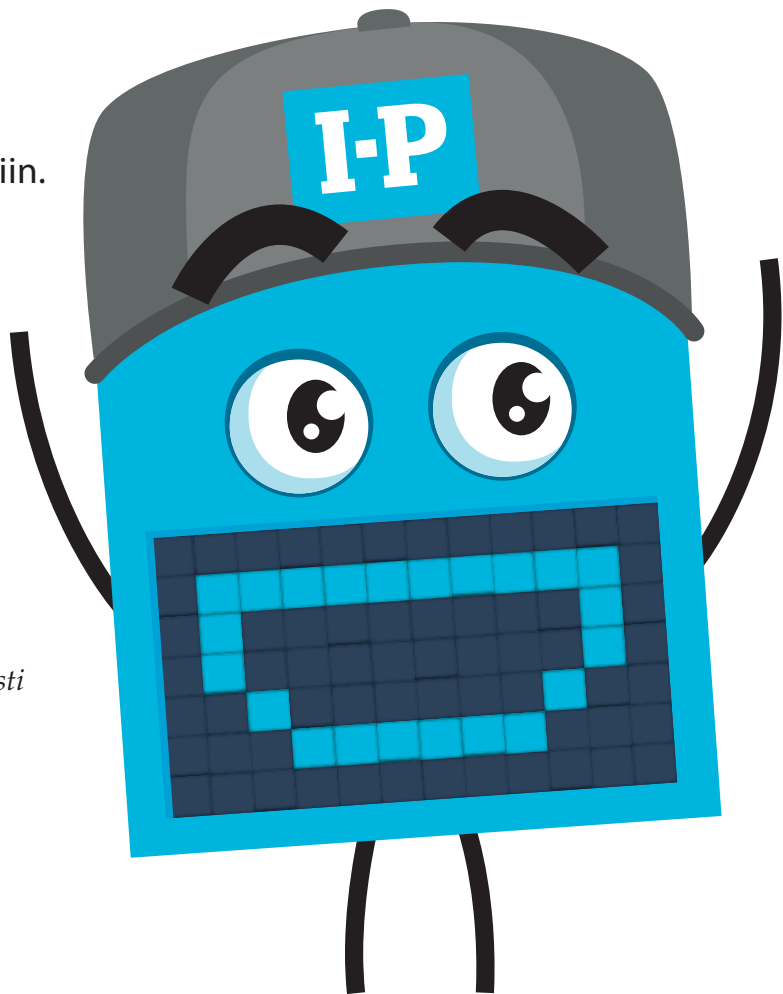
Teksti: **Harri Laiho** Kuvat: **Ilkka-Pohjalainen**

Ippe-robotti on Ilkka-Pohjalaisen vahvistus nopeaan tuloraportointiin. Toimittajat eivät tee Ipen kanssa päällekkäistä työtä kuin poikkeustapauksissa.

”HPK otti voiton Sportista lukemin 3–1. Sport ei missään vaiheessa päässyt tasoihin, vaan HPK piti johtoasemansa läpi ottelun.”

*”Virkiä sai taisteltua itselleen voiton, kun Hunters taipui rangaistuslaukauksilla. Hunters aloitti maalinteon heti ottelun alussa, kun **Vertti Vuoksiala** laukoi avausmaalin ylivoimalla 5. minuutilla. **Joshua Kossila** nosti ylivoimalla Virkiän tasoihin ja lopulta joukkue voitti voittomaalikipailussa. Joshua Kossila johdatti joukkueensa voittoon.”*

”Raahe-Kiekko jyräsi selvään 7–3 -voittoon S-Kiekosta. Ottelun torjunnat jakaantuivat Raahe-Kiekko 35 ja S-Kiekko 49.”

Yllä on kolme Ippe-robotin tuottamaa ottelujuttua *Ilkka-Pohjalaisen* nettisivuille lauantaina 18. marraskuuta. Enempää Ippe ei peleistä sanallisesti raportoinut, vaan sen sijaan se kertoi lisäksi tilastot visuaalisesti ja tarjosi ottelun tilastomerkinnät.

Ilkka-Pohjalaisen urheilutoimituksen tiiminvetäjä **Minna Kallasvuo** ei haluaakaan puhua jutuista. Kyse on tilastosisällöistä. Kallasvuo muistuttaa, että jos puhuu jutusta, tulee luvanneeksi jotain, mitä Ipen sisältö ei ole.

Voiton jälkeläinen

Ylen Voitto-robotti on Ipen esi-isä. Voitto integroitiin vuonna 2020 *Ilkka-Pohjalaiseen* tuottamaan jääkiekon Suomi-sarjasta sisältöjä verkkosivustolle. Voitto oli *Ilkka-Pohjalaisessa* ikään kuin koekäytössä, ja sen jutut julkaistiin piilotetulla testisivulla.

Voiton koekäytön kokemukset olivat sen verran hyvät, että *Ilkka-Pohjalainen*

aloitti puolestaan Ipen kehitystyöt elokuussa 2022. Samalla ohjelmistokehittäjä **Toni Ilkka** aloitti mediatalon palveluksessa.

Jos Voitto-robotti on Ipen esi-isä, Ilkka loi ja kehitti henkiin pohjalaisten oman robotin. Kiekko-Ippe julkaistiin joulukuussa 2022.

Ilkka-Pohjalaisen kehityspäällikön **Maija Saanion** mukaan Ippe-robotin tarkoitus on hoitaa rutiinomaisia urheilusisältöjä lukijoille nopeasti.

– Tällä haemme sitä, että journalistimme voivat keskittyä entistä paremmin tuottamaan luovia sisältöjä. Ippe mahdollistaa myös sen, että lukija saa aiempaa enemmän sisältöä sellaisistakin sarjatasoista ja joukkueista, joiden otteiluista emme ole pystyneet resurssien takia uutisoimaan.

Voittoon verrattuna Ippeä on muokattu niin, että se pystyy tuottamaan tulosuutisointia ”hyperpaikallisista otteluista”. Se on luonnollisesti maakuntamedian elinehto, eivät niinkään valtakunnallisten saati kansainvälisten pelien tulosuutisointi.

– Käsittäakseni Voitto-robotti hyödynsi pelkästään Ylen rakentamaa rajapintaa. Ippe-robotti pystyy hyödyntämään lajikohtaisia datalähteitä, Ilkka selvittää.

Nopeaa vai hidasta?

Tällä hetkellä Ippe tekee töitä jääkiekossa ja pesäpallossa. Jääkiekossa se tekee tulosuutiset Liigasta, naisten liigasta, Mestiksestä ja Suomi-sarjasta. Pesäpallossa sarjoina ovat naisten ja miesten Superpesis.

Lajiliittojen tulospalveluiden käyttäminen mahdollistaisi sen, että Ippe pystyisi tuottamaan tulosuutisointia aivan alimmiltakin sarjatasoilta.

Ippe pyytää lajiliiton tulospalvelusta 15 minuutin välein tietoa pelatuista otteluista. Kun robotti huomaa ottelun päättyneen, se tekee tulosuutisen. Ipen tuottama sisältö on *Ilkka-Pohjalaisen* verkkosivuilla noin 15 minuuttia ottelun päättymisen jälkeen, nopeimmillaan jopa muutaman minuutin ottelun päättymisen jälkeen.

Voitto siirtyi urheilusta politiikkaan

Ilkka-Pohjalaisen Ippe-robotin esi-isä Voitto lanseerattiin viime vuosikymmenen loppupuolella näyttävästi osaksi urheilutoimituksen tulosraportointia.

Enää Voittoa ei ole urheilu-uutisoinnissa nähty. Onko Voitto elossa?

– Voitto siirtyi urheilutoimittajan pestistä politiikkaan. Nykyään Voitto seuraa kansanedustajien työtä, kertoo Voiton enoksi tituleerattu Ylen projektipäällikkö **Jarkko Ryyänen**.

– Olemme julkaisseet jokaiselle kansanedustajalle oman sivun, jota päivitetään Voiton avulla ja josta voi seurata, mitä kyseinen edustaja tekee.

Voitto seuraa myös eduskunnan äänestyksiä ja piirtää niistä uutisarikkeleissa käytettäviä grafiikoita.

Projektipäällikkönä Ylellä niin ikään työskentelevä **Jyri Kivimäki** kehuu Voiton auranneen tietä ja opettaneen paljon siitä, millainen toimittajan virtuaalinen apuri voisi olla. Monet Voiton avulla tehdyt pienet kokeilut ovat hänen mukaansa kasvaneet arkiseksi tekemiseksi.

– Vuonna 2018 Voitto tarjosi alustan kokeilla esimerkiksi automaattista videoklippien leikkuuta urheilusisällöissä. Kokeilu oli tuloksiltaan heikko, mutta siitä heräsi ajatus, ettei ihmistä välttämättä tarvita kaavamaiseen leikkaamiseen maalit tästä ottelusta klippeiksi -työhön.

Kesän 2021 EM-jalkapallossa tekoäly leikkasi kaikki maalit Yle Areenaan. Samana syksynä Ylellä tehtiin automaattisesti jo kaikki kuvasuhteetkin.

– Tekoälytekniikka oli Voittoa edistyneempää, mutta kokeilu Voiton kanssa vakuutti meidät, että tämä on mahdollista, kertoo Kivimäki, joka on tällä hetkellä kehittämässä YleGPT:tä, eli toimittajien virtuaalista apuria, joka perustuu samoihin Open AI:n tekoälymalleihin kuin paljon esillä ollut ChatGPT.

Harri Laiho

"Visuaalinen tapa tehdä tilastoja on paljon helpompaa ja nopeampaa kuin toteuttaa robotti kirjoittamaan tilastoja juttusisällöksi. Toinen pointti on tarjota lukijoille tulos helposti kulutettavassa muodossa."

Ohjelmistokehittäjä Toni Ilkka

Ohjelmistokehittäjä Toni Ilkka aloitti mediatalo Ilkka-Pohjalaisen palveluksessa elokuussa 2022, samaan aikaan kun Ipen kehitystyöt käynnistyivät.

Onko muutama minuutti tai 15 minuuttia pelin jälkeen nopeasti vai hitaasti? Eri medioiden live seurannat tarjoavat niin tilannetiedot kuin lopputuloksen ja hieman taustoja sekä tietoja tapahtumista reaaliaikaisesti. Live seurannat toki vaativat useamman tunnin ihmistyötä. Reaaliaikaisuuteen pystyvät luonnollisesti myös netin erilaiset tulosseurannat.

Esimerkki-iltana 18. marraskuuta Ippe tarjosi HPK-Sport-ottelusta tulosuutisen kello 19.36. STT:ltä saman ottelun reilun 1000 merkin juttu ilmestyi kello 20.08.

Ilkka-Pohjalainen julkaisi kyseisen STT:n tekstin kello 20.56. Oma juttua *Ilkka-Pohjalaisella* ei pelistä ollut, mikä on Vaasan ja Seinäjoen seutujen yhteismedialle nykyään melko tavallista. Printtilehteen omatkaan pelijutut eivät enää ehtisi, koska lehden deadline on kello 19.30.

Kehityssuunnitelmia valmiina

Ilkka-Pohjalaisen omat toimittajat eivät tee Ipen kanssa päällekkäistä työtä kuin poikkeustapauksissa.

– Poikkeustapaukset ovat lähinnä seläisiksi arvioituja pelejä, että niissä olisi hyvä olla ihmisen havainnoimassa tapahtumia ja tunnelmia, kehityspäällikkö Maija Saanio kertoo.

Niin nopea ei siis Ippekään ole, että se pystyisi ainakaan arki-illoissa tuottamaan tavaraa printtilehteen. Sen sisältö julkaistaankin vain verkossa ja maksutoman.

– Lukijoilta ei ole juurikaan tullut palautetta Ipen tekemistä sisällöistä, mutta ihan mukavasti ne on datan perusteella löydetty, kehityspäällikkö Maija Saanio kertoo.

– Tavoite on jatkossa parantaa sitä, miten Ipen tuottama materiaali löytyy lukijalle tarkoituksenmukaisella tavalla.

Ainakin toistaiseksi Ippeä kehitetään vain *Ilkka-Pohjalaisen* tarpeisiin, eikä robotin palveluita ole edes yritetty myydä muille mediataloille. Ilkan mukaan asiaa on silti tekniseltä kantilta hieman pälloteltu, mitä laajentuminen muualle vaatisi.

– Lukijoilta ei ole juurikaan tullut palautetta Ipen tekemistä sisällöistä, mutta ihan mukavasti ne on datan perusteella löydetty, kertoo kehityspäällikkö Maija Saanio.

"Ippe-robotin tarkoitus on hoitaa rutiinomaisia urheilusisältöjä lukijoille nopeasti. – Tällä haemme sitä, että journalistimme voivat keskittyä entistä paremmin tuottamaan luovia sisältöjä. Ippe mahdollistaa myös sen, että lukija saa aiempaa enemmän sisältöä sellais-takin sarjatasoista ja joukkueista, joiden otteluista emme ole pystyneet resurs-sien takia uutisoimaan."

Ilkka-Pohjalaisen kehityspäällikkö
Maija Saanio

Toistaiseksi Ippe keskittyy vain tulosurheiluun. Saanion ja Ilkan mukaan seuraavat kehitysuunnitelmat ovat lajikirjon laajentamisessa sekä paikallisesti kiinnostavien sarjojen määrän kasvattamisessa.

– Mietimme myös, voisiko Ippe hyödyntää generatiivista tekoälyä, Ilkka lisää.

Generatiivisella tekoälyllä tarkoitetaan tekoälyn muotoa, joka voi tuottaa niin kirjoitettua tekstiä, ääntä, kuvaa kuin videoitakin sen tiedon perusteella, mihin se on koulutettu.

Tarvitaanko tekstisisältöä?

Robotit eivät ole ainakaan vielä vallanneet urheilutoimittamisessa alaa niin kovalla vauhdilla kuin ehkä jokunen vuosi sitten uskottiin – tai pelättiin. Tekoälyn kanssa voi toki käydä toisin, jos tarvetta ja kysyntää on.

Kuten alun esimerkit osoittavat, Ippe ei totisesti edes yritä kirjoittaa tilastoja jutuksi. Toni Ilkan mukaan kyse on resursseista. Ilkka kohtasi realiteetit, kun hän rakensi Ipelle tukea pesäpallon tulosuutisointiin. Niukkojen resurssien edessä hän ymmärsi, että asioita on pakko priorisoida varsin rankasti.

– Visuaalinen tapa tehdä tilastoja on paljon helpompaa ja nopeampaa kuin toteuttaa robotti kirjoittamaan tilastoja juttusisällöksi. Toinen pointti on tarjota lukijoille tulos helposti kulutettavassa muodossa, Ilkka selvittää.

– Syvälle menevien tilastojen tulkinta vaatii monimutkaisempaa logiikkaa kuin datan visualisointi. Hyvä tekstisisältö vaatii taas tätä syvällisempää tilastojen tulkintaa.

Ilkka antaa pisteet Ylelle, joka on hänen mielestään tehnyt erittäin hyvää työtä siinä, että Voitto-robotti pystyy tarjoamaan esimerkiksi jääkiekossa myös pätevää tekstisisältöä. Sellainen on Ilkanakin tulevaisuuden toiveissa.

Aiheellinen kysymys saattaa silti olla, tarvitseeko Ipen, Voiton tai edes generatiivisen tekoälyn pystyä ainakaan tulosuutisoinnissa hyvään tekstisisältöön. Miksi tilastoja ylipäätään tarvitsisi kirjoittaa jutuiksi?

Jos tekoälystä peruutetaan monta askelta ja vuosikymmentä taaksepäin, päästään yhä nykyiseenkin arkitodellisuuteen, jossa monen aamurutiiniin kuuluu Ylen teksti-tv ja sivu 235. Eli yön NHL-kierroksen tulokset ja maalintekijät sekä seuraavalla sivulla suomalaisten tilastot hieman tarkemmin. Yksi nopea vilkaisu ja tiedät, kuka mitään teki.

Kuinka iso osa 235-ihmisistä edes kappaa yön NHL-kierrokselta sen enempää sisältöä?

Entä jos Ilkka-Pohjalaisenkin lukijoille riittää vain Ipen antama nopea perustieto paikallisten joukkueiden illan tuloksista? ♦

Urheilutoimittajain Liitto jakaa koulutusapurahaa ammatilliseen kouluttautumiseen kaksi kertaa vuodessa

Urheilutoimittajain Liiton koulutusapurahaa voivat hakea liiton A-jäsenet. Henkilökohtaista koulutusapurahaa voi käyttää ammatilliseen kouluttautumiseen. Apurahaa voi saada oman ammattitaidon kehittämiseen ja syventämiseen tähtääviin opintoihin (ei perustason opintoihin) sekä yleissivistävään itsensä kehittämiseen. Tällaisia voivat olla esim. kieliopinnot, ammatillinen täydennyskoulutus, opintojen loppuunsaattaminen, kielenhuoltokurssi, alan tutkimustyö, alan julkaisut, videokuvakurssi tai digikuvakurssi. Apurahaa ei myönnetä laitehankintoihin, eikä sitä voi käyttää työmatkoihin tai opiskelupaikan ja kodin välisiin matkoihin tai elinkustannuksiin. Apurahaa ei myöskään myönnetä jo toteutuneisiin tai meneillään oleviin hankkeisiin. Koulutuksen pitää tukea ja kehittää jäsenen ammattitaitoa ja journalistista osaamista.

Hakuohjeet

Apurahaa voi jatkossa hakea kaksi kertaa vuodessa – vuosittain marraskuun tai toukokuun loppuun mennessä. Apurahaa haetaan sähköisellä lomakkeella liiton verkkosivujen kautta: www.urheilutoimittajat.fi/jasenedut/koulutusapuraha. Hakemus tulee perustella hyvin. Mahdollinen apuraha maksetaan toteutuneiden kulujen perusteella. Hakijan jäsenmaksun tulee olla maksettuna.

Apurahan käytöstä on tehtävä selvitys liittoon. Selvityksen liitteeksi tulee liittää koulutusapurahan osalta alkuperäiset kuitit kuluista.

Koulutusapurahaa saavan on toimitettava Fair Play -lehteen juttu apurahan käytöstä tai opinnäytteestä koulutustilaisuuden jälkeen. Aikataulusta on sovittava etukäteen lehden päätoimittajan kanssa (toimisto@urheilutoimittajat.fi). ♦

Kiinnostaako kirja-arvion kirjoittaminen?

Fair Play -lehti on lähes ainoa lehti, joka tuo esille urheilukirjojen kirja-arvioita. Urheiluaiheisia kirjoja ilmestyy vuoden varrella tiuhaan tahtiin, joten nyt etsimme lisää vapaaehtoisia kirja-arvioiden kirjoittajia. Kiinnostaisiko juuri sinua? Jos kiinnostaa, ota yhteyttä toimisto@urheilutoimittajat.fi. ♦

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

Veera Ehrlén oli järjestämässä kriittisen urheilujournalismin työpajaa marraskuun 2023 alussa. Workshopissa hän esitteli alustavia tutkimustuloksia, ja tilaisuudessa pohdittiin, miten media voi purkaa urheilukulttuurin lieveilmiöistä raportoivien toimittajien työtä rajoittavia reunaehtoja.

Urheilutoimittajilla on merkittävä rooli naisurheilun tasa-arvoasioiden edistämässä

Mediat ovat uutisoineet syksyn 2023 aikana useista urheilun piirissä esiin tulleista seksuaaliseen häirintään liittyvistä tapauksista. Tämä kertoo siitä, että urheilussa ja urheilujournalismissa on vielä paljon tekemistä ilmiön vastaisessa työssä.

Teksti ja kuva: **Esko Hatunen**

Jyväskylän yliopiston tutkijatohtori **Veera Ehrlén** tekee tutkimusta liikuntakulttuurin tasa-arvon edistämisestä ja median roolista tässä työssä. Uutisoidut tapaukset kertovat hänen mukaansa kasvaneesta kiinnostuksesta aiheeseen.

– Urheiluorganisaatioita haastetaan, ja se voi kertoa myös siitä, että ne ovat myös itse aktiivisempia ja haluavat olla läpinäkyvämpiä toiminnassaan.

– Olympiakomiteaan liittyvä häirintätapaus tuli julkisuuteen suurin piirtein samaan aikaan, kun aloin pyöritellä tä-

tä aihetta. Huomasin, miten keskeinen aihe tämä on ja millainen muutos sen käsittelyssä on tapahtunut viimeisten vuosien aikana ja miten siitä on alettu kirjoittaa enemmän.

Ehrlénin tutkimukseen liittyi myös kysymys median roolista tasa-arvon

edistämässä liikuntakulttuurissa ja seksuaalisen häirinnän vastaisessa työssä. Hän haastatteli kevään 2023 aikana 16:tta urheilutoimittajaa, jotka ovat vuosien 2018–22 aikana julkaisseet juttuja tasa-arvoon ja seksuaaliseen häirintään liittyvistä asioista.

Vaikea ja monimutkainen aihe

Seksuaalisen häirinnän vastaisen työn ja tasa-arvoasioiden edistämiseen vaikuttaminen journalismin avulla paljastui monisyiseksi kysymykseksi Veera Ehrlénin tutkimuksessa. Ratkaisut eivät ole yksinkertaisia.

– Kaikkien pitää puhaltua yhteen hiileen, jotta muutoksia saataisiin aikaiseksi. Tutkimusaineistosta nousi esiin kitka urheilutoimitusten sisällä sekä urheilutoimitusten ja -organisaatioiden välillä, Ehrlén avaa havaintojaan.

On selvää, että jokainen toimittaja ja media haluaa poistaa urheilusta seksuaalisen häirinnän ja lisätä urheilun tasa-arvoa. Tutkimus kuitenkin osoittaa, että vielä on paljon tekemistä.

Suomen urheilun eettinen keskus, SUEK ry, julkaisi 2020 tutkimuksen *Häirintä suomalaisessa kilpaurheilussa*. Sen mukaan seksuaalinen ja sukupuoliin häirintä urheilussa on tavallista, mutta ei poikkeaa yleisyydeltään muusta yhteiskunnasta.

Urheilu koettiin tutkimuksessa miehenä tilana, jossa vallitsee miehinen puhe- ja kulttuuri. SUEKin tutkimukseen vastannaisista naisista seksuaalista häirintää oli kohdannut joka kolmas vastaaja (26 %) ja miehistäkin lähes joka viides (19 %). Tässä valossa urheilumedioissa esiin nousseiden häirintätapausten määrä ei ihmetytä.

Ratkaisuiksi SUEKin tutkimuksen perusteella nousivat muun muassa urheilun kulttuuristen rakenteiden muuttaminen, kielen käytön uudistaminen ja medioiden keskeinen rooli yhteiskunnallisena vaikuttajana.

Journalismi avainasemassa

Suomalaisessa urheilujournalismissa on alettu käsitellä myös yhteiskunnallisia aiheita. Vaikka tulosurheilu, urheilutapahtumat ja menestys ovat edelleen keskiössä, yhä useampi toimittaja on tarttunut myös urheilun ympärillä oleviin ilmiöihin. Tämä ei ole vielä valtavirtaa ja vaatii toimituskulttuurin ja toimittajien ajatustapojen muutosta.

Veera Ehrlén on hakenut tutkimuksessaan vastauksia urheilutoimittajien käsityksistä median roolista seksuaalisen häirinnän vastaisessa työssä sekä tasa-arvoasioiden edistämässä. Lisäksi hän on selvittänyt liikunta- ja urheilukulttuurin valtarakenteiden ja asen-

"Aion keväällä julkaista toimittajaoppaan häirintätapa- uksista raportoimiseen: mitä kaikkea pitää ottaa huomioon ja miten toimituspro- sessi etenee. Kysyin näitä asioita haastattelemltani toimittajilta. Tämä on hyvä sauma saada tutkimuksesta myös jotakin konkreettista ja hyödyttävää aikaiseksi."

Jyväskylän yliopiston
tutkijatohtori Veera Ehrlén

teiden vaikutusta urheilutoimittajien työhön. Näiden lisäksi hän teki myös havainnon siitä, että urheilutoimitusten henkinen ilmapiiri vaikuttaa merkittävästi sisältöihin.

– Se, millainen työilmapiiri urheilutoimituksessa on ja millaisia päätöksiä siellä tehdään, heijastuu siihen, miten naisurheilusta kirjoitetaan. Tämä taas heijastuu siihen, miten koko urheilukan- sa ajattelee naisista urheilijoista. Se taas saattaa osaltaan vaikuttaa siihen, miten naisia urheilijoina kohdellaan.

Hän myös yllättyi siitä, miten joissakin toimituksissa suhtauduttiin joihinkin urheiluorganisaatioihin.

– Tiettyjen isojen urheiluorganisaatioiden toimintaa väheksyttiin – aika voimakkaastikin.

Kaikki Ehrlénin haastattelemat urheilutoimittajat ovat kirjoittaneet tasa-arvoon tai häirintään liittyvistä aiheista ja olivat näin valmiimpia puhumaan aiheista.

Kitkaa toimituksissa

Suomalaisista urheilutoimittajista valtaosa on miehiä. Tarkkaa lukua ei ole, mutta Urheilutoimittajain liiton jäsenrekisterin perusteella voisi arvioida, että naistoimittajia on kaikista urheilujournalismin parissa työskentelevistä 10–20 %.

Naiset ovat siis vähemmistönä monissa urheilutoimituksissa ja alalla yleensä.

– Vaikka naisten asema urheilutoimittajana on parempi kuin aiemmin, haastatteluissa tuli jatkuvasti esille se, että urheilutoimittajanaiset kokivat joutuvansa todistelemaan ammatillisuuttaan ja asiantuntijuuttaan. He kokivat myös vastuukseen raportoida naisten urheilusta ja naisurheilijoista sekä pitää kiinni tasa-arvotavoitteista, joita monissa mediataloissa on, Ehrlén kertoo.

Nuoremmat urheilutoimittajanaiset ovat hänen haastatteluissaan kokeneet

väheksyntää niin kollegoiden, yleisön, urheilijoiden kuin urheiluorganisaatioiden edustajilta. Myös toimittajasukupolvien välinen ero nousi esiin.

– Jos naiset urheilutoimitusten sisällä joutuvat käyttämään huomattavan paljon energiaa pitääkseen omia ja naisurheilun puolta, ei heillä jää niin paljon aikaa ja resursseja tehdä kriittistä urheilujournalismia, Ehrlén pohtii.

Hänen mukaansa tämä aiheuttaa ristiriitaa myös siinä, että juuri nuoret korkeasti koulutetut naiset ovat kiinnostuneimpia tekemään juttuja urheilun vaietuista rakenteellisista ja kulttuurisista epätasa-arvoasetelmista.

Toimittajaopas tulossa

Tutkimus on herättänyt huomiota Ehrlénin tutkijakollegoissa ulkomailla. He ovat olleet kiinnostuneita siitä, että Suomessa urheilutoimittajat kirjoittavat paljon urheiluun liittyvistä häirintätapa- uksista. Ehrlén aikookin julkaista tutkimusraportteja nimenomaan kansainvä- lisissä tutkimusjulkaisuissa.

Tutkimustulokset palvelevat myös suomalaista journalismia.

– Aion keväällä julkaista toimittajaoppaan häirintätapa- uksista raportoimiseen: mitä kaikkea pitää ottaa huomioon ja miten toimitusprosessi etenee. Kysyin näitä asioita haastattelemltani toimittajilta. Tämä on hyvä sauma saada tutkimuksesta myös jotakin konkreettista ja hyödyttävää aikaiseksi.

Tutkimuksen aikana nousi esiin myös median tapa käsitellä häirintätapa- uksia yksi kerrallaan naisurheilijoiden selviytymistarinoiden kautta. Ehrlén toivoisi, että tasa-arvoasioita käsiteltäisiin myös myöhemmin ja joskus jopa myönteisempien asioiden kautta. ♦

"Vaikka naisten asema urheilutoimittajana on parempi kuin aiemmin, haastatteluissa tuli jatkuvasti esille se, että urheilutoimittajanaiset kokivat joutuvansa todistelemaan ammatillisuuttaan ja asiantuntijuuttaan. He kokivat myös vastuukseen raportoida naisten urheilusta ja naisurheilijoista sekä pitää kiinni tasa-arvotavoitteista, joita monissa mediataloissa on."

Jyväskylän yliopiston
tutkijatohtori Veera Ehrlén

Uutispäällikkö Tuomas Massinen ja päätoimittaja Mia Lindström vastaavat Vantaan Sanomien urheilusisältöjen tuottamisesta. Massinen on päävastuussa juttujen editoinnista ja pitää yhteyksiä avustajiin.

Kaupunkilehdet pelaavat kapeilla kokoonpanoilla

Keskisuomalainen-konserniin kuuluvissa pääkaupunkiseutulaisissa ilmaisjakelulehdissä, *Vantaan Sanomissa* ja espoolaisessa *Länsiväylässä*, on halua pysyä urheilujournalismin muutoksessa mukana, mutta henkilöstöresurssit ovat niukat.

Teksti: **Tapio Ahlroth** Kuvat: **Sami Kuusivirta** ja **Päivi Tuovinen**

Kun ei ole resurssien suoma mahdollisuutta satsata määrään, kannattaa keskittyä tärkeään laatuun. *Vantaan Sanomien* kuusihenkisessä toimituksessa ei ole urheilutoimittajaa. Lehti käyttää urheiluavustajaa, joka tekee yhden jutun viikossa. *Vantaan Sanomat* ilmestyy paperisena kaksi kertaa viikossa.

Päätoimittaja **Mia Lindström** sanoo, että Vantaan kaltaisessa kasvavassa kaupungissa on ollut tarvetta laajentaa urheilua ja liikuntaa käsittelevien juttujen aihepiiriä. Kuntoliikunta, hyvinvointi, talousasiat ja liikuntapaikat kiinnostavat lukijoita. Lindströmin mukaan nämä aiheet muodostavat toisen raiteen perinteisen urheilusisällön rinnalle.

–Lukijat hakevat journalismin keinoin tehtyjä hyötyjuttuja esimerkiksi siitä, mitä Vantaalla voi harrastaa. On hienoa, että Vantaalla on paljon aktiivisia urheiluseuroja, jotka pitävät meitä ajan tasalla juttuvinkeillä ja palautteilla.

Vantaan Sanomissa on todettu, että pieni toimitus ei voi seurata aivan kaikkea eikä raportoida säännöllisesti esimerkiksi jääkiekon Mestiksen tuloksia. Ajoittain nostetaan esiin paikallisia joukkueita ja yksilöpuolen menestyjiä. Lindströmin vetämää toimitusta ohjaa nykyään verkko edellä -ajattelu, jossa pyritään tavoittamaan erityisesti alle 45-vuotiaita lukijoita.

–Juniorieurheilijoiden vanhempia voi kiinnostaa junnujen ravitsemus tai seurojen varainhankinta. Yritämme löytää

tällaisia fressejä ideoita ja tehdä niistä mahdollisimman kiinnostavaa sisältöä.

Kun pieni toimitus on täynnä yleistoimittajia, se on yhtä aikaa vahvuus ja heikkous. Itse monivuotisen työuran kulttuuritoimittajana tehnyt Lindström tunnisti tilanteita, joissa hän oli ajautunut ikään kuin liian lähelle juttuaiheita. Toimitukselle on rikkaus, kun kuka tahansa pystyy tarttumaan aiheeseen. Toisaalta aihe voi vaatia tiukkaa perehtymistä, johon ei aina ole aikaa.

–Meidän mallissamme menetämme urheilutoimittajan, joka systemaattisesti syventyy asioihin, verkostoituu ja luo kontakteja. Olisi hienoa, että olisi tällainen toimittaja, mutta meidän mallissamme se ei ole mahdollista.

Vahva printtibrändi

Vuodesta 2019 *Vantaan Sanomien* päätoimittajana työskennellyt Lindström sanoo, että lehdellä on varsin vahva printtibrändi. Pitkäaikaisilta lehden lukijoilta tulee joskus palautetta, jossa toivotaan nykyistä enemmän tuloksia ja ottelujuttuja. Näille lukijoille päätoimittaja avaa lehden nykyistä linjaa ja sitä, mitä ja miksi nykyään tehdään uusilla näkökulmilla.

–Urheilu on siitä ihanaa, että se herättää tunteita ja puheenaiheita aivan luonnostaan. Yleensä tunteet ovat vieläpä positiivisia, mikä erottuu yleisestä uutisoinnista, jossa nostetaan epäkohtia esiin, Lindström kuvailee.

Urheilujournalismin murroksessa ei Lindströmin mielestä ole kyse siitä, että esimerkiksi ottelujutut olisivat huonoa sisältöä. Hän huomauttaa, ettei urheilusta voi häivyttää tuloksia olemattomiin, koska tulokset ovat olennainen osa kilpaurheilua.

–Lukijoiden tottumukset muuttuvat, ja meidän on muututtava siinä mukana. Kunkin lehden ilmestymisrytmistä ja resursseista riippuen tehdään linjaukset, mitä lukijoille kannattaa tarjota.

Lindströmin mukaan uudet kerronnatavat liikkuvine kuvineen soveltuvat mitä parhaiten juuri urheilutoimittamiseen. Hän alleviivaa, että urheilussa on valtavasti tarinoita ja draamaa tulosten

takana. Näistä muotoutuu parhaimmillaan isoja uutisia.

–Urheilutoimittaja on usein hyvin sisällä omassa aihealueessaan. Ei ole painetta muunlaiseen uutistuotantoon. Tällöin pitääkin pystyä tuottamaan tutkivaa ja terävää sisältöä, jos vain resurssit ovat riittävät.

Vantaan Sanomien tulevaisuuden urheilusisällöt Mia Lindström näkee lukijoiden toiveita vastaavina monipuolisina juttuina. Lindström haaveilee siitä, että urheilu- ja kulttuurijutut ohittavia lukijoita on tulevaisuudessa aiempaa vähemmän.

–Haluamme tehdä urheilusta ja liikunnasta kiinnostavia juttuja muiden kiinnostavien juttujen joukkoon.

Espoossa uutis-kynnys korkealla

Espoolainen kaupunkilehti *Länsiväylä* ilmestyy *Vantaan Sanomien* tapaan kaksi kertaa viikossa. Lehti tekee parhaillaan satsauksia verkkoon.

Uutispäällikkö Mikko Välimaan mukaan urheilu ja kulttuuri ovat olleet *Länsiväylän* kivijalkoja. Urheilujournalismin muuttuneet ajat konkretisoituivat vuonna 2021, jonka jälkeen *Länsiväylällä* ei enää ole ollut vakituista urheilutoimittajaa.

Urheiluosastoa on pyörittänyt pitkän, vuosikymmenten kokemuksen hankkinut avustaja. Tämäkin pesti on tulossa tiensä päähän. *Länsiväylä* palkkaa Väli-

maan mukaan uuden vakituisen toimitajan, joka jakautuu urheilun ja uutistoitumisen välille.

–Kapeat ovat resurssit. Siksi olemme tietoisesti etsineet juttuihin nuoria ja yleisesti kiinnostavia henkilöitä. Teemme myös uusien ja vanhojen lajien esittelyjuttuja. Sarjakausi alussa, keskellä ja lopussa on tehty analyysia edustusjoukkueista.

Välimaa sanoo, että *Länsiväylässä* on nostettu nopeaa reagointia vaativien urheilu-uutisten kynnys korkealle. Vaaditaan MM-, EM- tai SM-kultaa, jotta Välimaa omassa roolissaan uutispäällikkönä pyöräyttää jutun paikallisesta menestyksestä.

–Tämä on tosi harmillista. Paikallislehden pitäisi pystyä uutisoimaan juni-oritoiminnasta ja varsinkin alasarjajoukkueista. Vähillä resursseillamme pyrimmekin bongaamaan Espoon Palloseuran jalkapallojoukkueen kaltaisia nousevia ilmiöitä.

Isossa kaupungissa runsaudenpulaa

Välimaa myöntää rehellisesti, että vaikka *Länsiväylä* toimii pääkaupunkiseudulla, lehdellä ei ole mahdollisuuksia uutiskilpailussa *Iltä-Sanomia*, *Iltalehteä*, *Hesaria*, *Yleä* tai *Maikkaria* vastaan silloin, kun puhe on valtakunnallisesti liikuttavista aiheista. Toisinaan tilanne turhauttaa uutispäällikköä.

Uutispäällikkö Mikko Välimaan mukaan urheilu ja kulttuuri ovat olleet espoolaisen *Länsiväylän* kivijalkoja.

–Isossa kaupungissa on valtavasti runsaudenpulaa. Kun on pienet resurssit, eikä ole verkostoja ja valinnanvaraa, sitä menee välillä sekaisin, mihin vähäiset paukut kannattaa laittaa.

Välimaa on avoimen rehellinen myös siinä, että urheilujutut eivät ole koskaan *Länsiväylän* suosituimpia juttuja. Rovaniemeltä kotoisin olevana hän tuntee urheilujournalismin merkityksen paikallisidentiteetin luomisessa ja vahvistamisessa. Rovaniemen Palloseura on aina ollut iso palanen Lapin maakuntakeskuksessa.

Välimaan mielestä urheiluseurat tekevät hirveän mokaan, jos ne eivät suhtaudu paikallismediaan avoimesti. Seuratoinnin taustoilta löytyy tunnetusti roppakaupalla ammennettavia juttuaiheita.

Vaikka Espoo on yksi suomalaisen urheilun pääkaupungeista lajitarjonnaltaan ja kilpailujärjestäjänä, kaupunkiin ei näytä hevin syntyvän yhtä voimallisia urheiluilmiöitä kuin Välimaan kotikaupunkiin Rovaniemelle.

–Paikallisidentiteetti ja kotiseutuylpeys ovat täällä ohuempia. Espoo on junantuomien kaupunki, mikä varmasti näkyy yleisömäärissä. Rovaniemellä tietty kannustusporukka on aina RoPSin pelissä, vaikka taivaalta sataisi nauvoja.

Toivottavasti Kiekko-Espoon nyt nostattama huuma on tällä kertaa kestävä.

Espoo tunnetaan niin jääkiekossa, jalkapallossa kuin koripallossa ikävistä sarjoista luopumisista taloudellisten syiden takia. Välimaa pitää tätä hyvin erikoisena, kun asiaa peilaa siihen, että Espoossa toimii useita isoja firmoja ja näiden pääkonttoreita. Rahaa liikkuu todella merkittävästi, mutta sitä ei tunnu riittävän urheilulle.

Vakiokysymys toimii aina

Mikko Välimaa arvioi, että tulevaisuudessa *Länsiväylän* urheilujutut ovat entistä enemmän tarinavetoisia, olipa pääosassa huippu-urheilija tai seura.

Välimaalla on jo pitkään ollut vakiokysymys haastateltavalle: Mikä on ollut elämäsi kovin paikka ja miten olet päässyt siitä yli?

Välimaa katsoo, että urheilijat halutaan nykyään nähdä kokonaisina ihmisinä, eikä ainoastaan kovan työn, menestyksen tai epäonnistumisen kautta. Hän toivoo urheiluseurojen ymmärtävän, että parhaassa tapauksessa hyvä henkilöjuttu lisää haastateltavan edustaman lajin kiinnostusta.

Välimaa tähdentää, että enää journa-

lismissa ei riitä juttu, jossa kerrotaan sanoin ja kartin kaupungin frisbeegolf-ratojen sijainti. Sama asia kun selviää lukijalle suoraan Googlesta.

–Juttujen on oltava entistä spesifimpiä ja syventäviä. Varmasti tehdään lukijalle palvelujournalismia siitä, mitä ja missä voi harrastaa, tai mitä erityistä jonkin lajin varusteissa on toisiin saman lajin varusteisiin verrattuna. ♦

"Paikallisidentiteetti ja kotiseutuylpeys ovat täällä ohuempia. Espoo on junantuomien kaupunki, mikä varmasti näkyy yleisömäärissä. Rovaniemellä tietty kannustusporukka on aina RoPSin pelissä, vaikka taivaalta sataisi nauvoja. Toivottavasti Kiekko-Espoon nyt nostattama huuma on tällä kertaa kestävä."

Mikko Välimaa

Vuoden urheilija -äänestys on alkanut Onko sähköpostiosoitteesi ajan tasalla?

Vuoden urheilija -äänestys on alkanut 7. joulukuuta 2023. Äänestys tapahtuu sähköisesti Vuoden urheilija -verkkosivuilla (www.vuodenurheilija.fi).

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet sekä liiton paikalliskerhojen B-jäsenet, joille on myönnetty pressikortti, ovat äänestyksen alkaessa saaneet sähköpostiinsa rekisteröintikutsun eli linkin Vuoden urheilija -äänestykseen. Jokaisen äänestäjän tulee ensin rekisteröityä, jotta pääsee äänestämään. Mikäli sähköpostiosoite puuttuu tai se on päivittämättä liiton jäsenrekisteriin, nyt on hyvä aika päivittää se kuntoon, jotta äänestys onnistuu. Ilmoitathan uuden sähköpostiosoitteen pikimmiten liittoon: toimisto@urheilutoimittajat.fi.

Huom! Kirjautuminen Vuoden urheilija -äänestykseen ei onnistu ilman liiton jäsenrekisterin kanssa ajan tasalla olevaa sähköpostiosoitetta.

Akkreditointi Urheilugaalaan 11.1.2024

Urheilugaala järjestetään **11. tammikuuta** 2024 Helsingin Jäähallissa (Nordenskiöldinkatu 11–13). Urheilugaala ja Urheilutoimittajain liitto palkitsevat Urheilugaalassa huippu-urheilijoita, urheiluvaikuttajia, taustahahmoja, nuoria nousevia kykyjä sekä suomalaisen urheiluelämän moniosaajia.

Media-akkreditointi Urheilugaalaan alkaa 11.12.2023 ja päättyy 5.1.2024. **Akkreditointilomake** löytyy gaalan verkkosivuilta: www.urheilugaala.fi/medialle.

Media-akkreditoinnit luovutetaan akkreditoituneille median edustajille Helsingin Jäähallin Royal Clubin sisäänkäynnin median akkreditointipisteessä gaalapäivänä klo 14.30 alkaen.

Huom! Langattomien mikrofoniin käyttö mediakeskuksessa on kielletty.

Lisätiedot: Urheilugaalan media-palvelut, media@urheilugaala.fi. ♦

TULOSSA

UUDEEN URHEILUJÄSENÄÄNÄSTYS KÄYNTIIN 7.12.

Vuoden urheilijan valinta on jälleen yksi urheiluvuoden kohokohdistus. Vuoden urheilija -äänestysaika on 7.12.–31.12.2023. Äänestyslistat löydät tästä lehdestä sekä netistä osoitteesta www.vuodenurheilija.fi, missä myös äänestys tapahtuu. Vuoden urheilija -äänestykseen voivat osallistua kaikki liiton jäsenet, joille on myönnetty liiton pressikortti. **Lue lisää** sivuilta 6–15.

LAJIEN PARHAAT URHEILIJAT JULKISTETAAN 8.1.

Lajien parhaat urheilijat julkistetaan **8. tammikuuta** 2024. Lajeja, joista Urheilutoimittajain Liitto valitsee vuoden päätteeksi lajin parhaan ja joista Vuoden urheilijaa voi äänestää, on 82. Lisäksi lajilistalla on cheerleading, joka otetaan huomioon Vuoden joukkue -ehdokaslistaa laadittaessa, mutta siitä ei valita lajin parasta yksilöä. **Lue lisää** sivulta 13.

SUOMEN URHEILUGAALA 11.1.

Suomen Urheilugaala järjestetään **11. tammikuuta** 2024 Helsingin Jäähallissa. Urheilugaalassa palkitaan mm. urheilutoimittajien äänestämä Vuoden urheilija sekä kolme muuta Urheilutoimittajain Liiton nimissä jaettavaa palkintoa: Vuoden valmentaja, Vuoden joukkue ja Vuoden nuori urheilija. **Lue lisää** sivuilta 6–15 ja 20–22.

Tarkemmat lisätiedot Urheilutoimittajain Liiton tulevasta tapahtumista ja koulutustilaisuuksista seuraavassa Fair Play -lehdessä ja liiton sähköisissä viestintäkanavissa.

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

JÄSENEDET

Urheilutoimittajain Liiton A-, B- ja opiskelijajäsenyyden oikeutta erilaisiin jäsenetuihin:

PRESSIKORTTI (A- JA B-JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet saavat pressikortin liittyessään liiton A-jäseneksi. Paikalliskerhojen B-jäsenet voivat hakea pressikorttia liitosta erillisellä hakemuksella. Pressikortin voimassaolo perustuu jäsenmaksuun (A-jäsenet) ja pressikorttimaksuun (B-jäsenet). Pressikortilla voi osoittaa ammatillisen asemansa erilaisissa työtilanteissa. Pressikortti oikeuttaa ilmaiseen sisäänpääsyyn useimpiin kansallisiin urheilutapahtumiin. Poikkeuksena ovat ainoastaan jääkiekon SM-liigan ottelut ja tapahtumat, joihin täytyy erikseen akkreditoitua. **HUOM!** Olemme siirtyneet sähköiseen pressikorttiin (mobiilisovellus) keuhvällä 2021.

KANSAINVÄLINEN LEHDISTÖKORTTI (A-JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet voivat hakea kansainvälisen urheilutoimittajien liiton (AIPS) lehdistökortin. AIPS-kortti on voimassa kaksi vuotta kerrallaan. AIPS-kortti myönnetään vain jäsenmaksunsa suorittaneille liiton A-jäsenille.

KOULUTUKSET JA SEMINAARIT (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

Urheilutoimittajain Liitto ja paikalliskerhot järjestävät jäsenilleen erilaisia koulutustilaisuuksia ja seminaarimatkoja, joista suurin osa on maksuttomia. Yksityiskohtaiset kuvaukset koulutusten sisällöistä sekä ilmoittautumismakkeet löytyvät liiton verkkosivuilta.

FAIR PLAY -LEHTI (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton jäsenet saavat maksutta neljä kertaa vuodessa ilmestyvän liiton Fair Play -jäsenlehdet. Fair Play -lehdet löytyvät myös liiton verkkosivuilta.

KOULUTUSAPURAHAA (A-JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton A-jäsenet voivat hakea liiton koulutusapurahaa ammatilliseen kouluttautumiseen. Apurahaa voi saada oman ammattitaidon kehittämiseen ja syventämiseen tähtäviin opintoihin (ei perustamiseen) sekä yleissivistävään itsensä kehittämiseen. Apurahaa voi hakea kaksi kertaa vuodessa – toukokuun tai marraskuun loppuun mennessä. Koulutusapurahaa saavan jäsenen on toimitettava Fair Play -lehden juttu apurahan käytöstä.

UUDEEN URHEILUJÄSENÄÄNÄSTYS (PRESSIKORTTIIN OIKEUTETUT JÄSENET)

Urheilutoimittajain Liiton Vuoden urheilija -äänestysoikeus on ainoastaan liiton pressikorttiin oikeutetuilla jäsenillä. Samalla voi äänestää myös Vuoden joukkueen, Vuoden valmentajan ja Vuoden nuorta urheilijaa.

IF:N JA KALEVAN VAKUUTUKSET (A-, B- JA OPISKELIJAJÄSENET)

If tarjoaa liiton jäsenille mahdollisuuden päästä mukaan kattavaan If Etuohjelmaan ja saada sitä kautta alennusta vakuutuksista. Keskinäinen Vakuutusyhtiö Kaleva tarjoaa liiton jäsenille Primus-henkivakuutusedun, joka on sekä liiton jäsenille että heidän perheilleen tarkoitettu jäsenetu. Vakuutus antaa turvaa sairauden ja tapaturman aiheuttaman kuoleman varalle. Henkivakuutuksen jäsenetu on 47,3 %. Uusiin Primus-henki- ja -tapaturmavakuutuksiin saa veloituksetta lisätunna myös 2 000 euron Selviytymisturvan.

Lisätiedot kaikista jäseneduista liiton verkkosivuilta:
www.urheilutoimittajat.fi

KALEVA

Liikkumattomuuteen johtaneet virheet on myönnettävä

Liikkumattomuudesta, erityisesti lasten ja nuorten, on tullut yhteiskunnan yhteinen huolen ja kauhistelun alusta. Kaikki nyökkäävät aina ymmärtäväisesti, kun kerrotaan siitä, minkälaisen uhan liian vähäinen liikunta koko toimintakyvyllämme asettaa.

Keskustelussa pitäisi kuitenkin siirtyä reippaasti eteenpäin. Huolen ja kauhistelun tilalle pitäisi tuoda rehellisyyttä ja realismia – tekoja. Liiallinen romanttinen haikailu menneiden perään tai toivo nopeasta suunnanmuutoksesta ovat nykykontekstissa ajantuhlausta.

Yhteiskunnan murros ja muutos on ollut kovaa, eikä tahti tule hiipumaan. Ihmisen kyky ja taito kehittää yhteiskuntaa monella tapaa helppokäyttöisemmäksi, mutta samalla koukuttavamaksi ja passivoivaksi, on ihailtavaa. Kehitystä kiihdyttävät hyvään tottuneiden yhteiskunnan jäsenten vaatimukset. Jatkuva kilpailu on käynnissä.

Syylisiä liikkumattomuuteen on yritetty kaivaa esiin, mutta tuomiot ovat edelleen antamatta. Vanhemmat, koulu, urheiluseurat, järjestöt ja päättäjät ovat ainakin istuneet syytetyn penkillä, kun lasten liikkumattomuudesta on puhuttu.

Vanhempana, päättäjänä ja urheiluseuran hallituksen varapuheenjohtajana uskallan toimia tuomarina ja tuomita jokaisen tahon tältä istumalta ainakin avunannosta tähän rikokseen. Mutta tämä tuskin auttaa.

Syytetyt ovat samalla niitä palasia, joilla liikkumattomuusongelmaan voidaan vastata. Hienot ja uudet viritelmät jossain osa-alueella varmasti vievät asiaa oikeaan suuntaan askeleen tai kaksi, mutta isoa kuvaa liikuttamaan tarvitaan heitä kaikkia.

Kitkettäviä epäkohtia löytyy sieltä täältä. Valtion liikennebudjetin 3,5 miljardin kokonaispotista menee kokonaiset 3 miljoonaa euroa kävelyyn ja pyöräilyyn. Ekaluokkaisella on kaksi tuntia liikuntaa viikossa. Liikuntaharrastamisen hinta on karannut kauas kohtuullisesta ja kotoa. Kaupunkeja rakennetaan autoilijan näkökulmasta. Vanhemmat ulkoistavat lasten liikuttamisen seuroille ja innostamisen puhelimille. Valtio jakaa samat liikunnan rahat samoille tahoille yhä uudestaan, vaikka niiden saavutukset ovat hämärän peitossa.

Edellä mainituista asioista moni on muutettavissa kohtalaisen yksinkertaisesti, mutta aika vähän vaikeita päätöksiä liikkumattomuuden suhteen on lopulta viime vuosina tehty. Kun kenenkään ei haluta häviävän, lopulta häviämme kaikki. Pelkillä juhlapuheilla, joiden sisältö ei ole vuosiin vaihtunut, asia ei enää ratkea, vaan kädet olisi aika laittaa syvälle saveen.

Yhteiset talkoot alkavatkin asenteenmuutoksesta ja aidosta vastuunkannosta. Vallitsevat epäkohdat on tunnustettava rohkeasti ja tehdyt virheet myönnettävä. Muutos parempaan vaatii priorisointia, pitkäjänteisyyttä, ikäviä

päätöksiä ja uutta ajattelua kotona, kokouksissa, koulussa ja kentällä.

Keskustelusta unohtuu usein se, että liikkumattomuuspommin purkamiseen maassamme ei tarvita kuutta miljoonaa maratoonaria tai maileria, vaan sopivan aktiivista arkea ja askelia. Meillä on palaset olemassa ja yhteinen tilannekuva, joten nyt tarvitaan enää tekijöitä – sellainen löytyy jokaisen peleistä.

Timo Furuholm
kansanedustaja (vas.)
ex-ammattijalkapalloilija

Löydät meidät Facebookista
facebook.com/urheilutoimittajat

Seuraa meitä Twitterissä
twitter.com/urheilutoimitus

Löydät meidät Instagramissa
instagram.com/urheilutoimittajat

Haasta itsesi ÄVKG-tietovisassa

Tuntuu siltä, että aihealueesta riippumatta jokaiseen kysymykseen vastaus on nykyään KVG. Ennen Googlen aikakautta oli jokaisessa arvonsa tuntevassa lehdessä jonkinlainen tietovisa, joka laittoi lukijat hieromaan älynystyröitään.

Fair Play -lehti uhmaa nykyaikaa ja julkaisee nyt toisen satsin urheiluaiheisia kysymyksiä, tällä kertaa hieman Vuoden urheilija -valintojen historiaan painottuen.

Josko urheilutoimittajilla olisi sen verran urheiluhenkeä ja halua itsensä haastamiseen, etteivät heti katsoisi Googlesta! Niinpä tämän tietovisan teema ja nimi on ÄVKG.

Googleen turvautuminen on tässä siinäkin mielessä turhaa, että oikeat vastaukset löytyvät tämän lehden sivulta 57.

1. Miten numerot 228 ja 301 liittyvät suomalaiseen olympiahistoriaan?

2. Minkä seuran paidassa Jokerien tuore toimitusjohtaja Antti-Jussi Niemi aloitti jääkiekon SM-liigauransa?

3. Koska naiset ottivat ensimmäisen kerran kaksoisvoiton Vuoden urheilija -äänestyksessä?

4. Entä koska aviopari on toistaiseksi ainoan kerran sijoittunut Vuoden urheilija -äänestyksessä kolmen parhaan joukkoon (yhdessä tai erikseen)?

5. Entä minä vuonna naiset ovat toistaiseksi ainoan kerran ottaneet Vuoden urheilija -äänestyksessä kolmoisvoiton?

6. Suomen viimeisimmästä miesten keihäänheiton olympia-voitosta tuli tänä vuonna kuluneeksi 35 vuotta. Mikä

oli Tapio Korjuksen voittotulos Soulin kisoissa 1988?

7. Missä palloilulajissa tänä vuonna 50 vuotta täyttänyt laulaja Jonna Tervomaa on pelannut naisten pääsarjatasolla ja ollut voittamassa SM-mitaliakin?

8. Kuinka monena vuonna Keijo Rosberg oli Formula 1:n MM-sarjassa yhteispisteissä kolmen parhaan joukossa?

9. Mihin lajiin ja ensisijaisesti mihin olympialaisiin liittyy käsite M15?

10. Keiden kahden jääkiekon miesten SM-kullan tällä vuosituohannella voittaneen pelaajan sukunimi on suomalaisesta almanakasta löytyvä naisen etunimi?

Kysymykset laati: **Matti Hannula**
Kuvat: **Juha Sorri, SUL:n arkisto** ja **Tero Ahonen**

Haluatko olla osa urheilujournalistien verkostoa?

Liity Urheilutoimittajain Liiton jäseneksi!

Kuva: Unplash

Haluatko kuulua urheilujournalistien yhteisöön? Haluatko kehittää osaamistasi ja verkostoitua kollegoiden kanssa? Liity Urheilutoimittajain Liiton jäseneksi!

Urheilutoimittajain Liitto koostuu urheilujournalistit yhdestä, tarjoaa alan koulutusta ja auttaa jäseniään kehittämään osaamistaan, verkostoitumaan ja saamaan arvostusta. Liitto ylläpitää suomalaista urheilun ja urheilujournalismin arvostusta palkitsemalla Vuoden urheilujournalistin, Vuoden urheilujutun, Vuoden digitaalisen hitin, Vuoden sykähdyttävimmän urheiluvälökuvan ja Vuoden tiedottajan sekä jakamalla Elämäntyö urheilutoimittajana -tunnustuksen liiton omassa palkitsemistilaisuudessa, Urheilujournalismin illassa. Liitto valitsee myös vuosikymmenten perinteellä Vuoden urheilijan.

Jäsenyys tuo monia etuja

Urheilutoimittajain Liiton jäsenet ovat urheilusta kirjoittavia, kuvaavia ja sitä selostavia urheilujournalisteja. Liiton jäsenyys perustuu ammattiin, ei esimerkiksi koulutukseen. Jäseninä on myös alan opiskelijoita.

Liiton **A-jäseniä** ovat ammattimaisesti päätyönään urheilujournalismin parissa toimivat henkilöt. Liiton **opiskelijajäseniä** ovat journalistiseen, urheiluun liittyvään ammattiin opiskelevat henkilöt. Liiton paikalliskerhojen **B-jäseniä** ovat urheilujournalismin parissa säännöllisesti sivutoimisesti työskentelevät henkilöt.

Jäsenenä saa monia etuja, mm.:

- A-jäsenenä saat pressikortin, jolla osoitat olevasi ammattimainen urheilujournalisti käyttäessäsi sitä työtehtävissäsi
- B-jäsenenä voit hakea pressikorttia erillisellä hakemuksella
- A-jäsenenä voit hakea monissa urheilun suur tapahtumissa akkreditointiin vaadittavan kansainvälisen urheilutoimittajien liiton (AIPS) AIPS-pressikortin, joka on voimassa aina kaksi vuotta kerrallaan
- jäsenenä saat kotiisi/työpaikalle laadukkaan Fair Play -lehden, jonka

monipuolinen sisältö keskittyy urheilujournalismin ja alan ajankohtaisiin aiheisiin

- jäsenenä voit osallistua liiton tarjoamiin koulutuksiin ja tapahtumiin pääsääntöisesti maksutta tai edulliseen hintaan
- jäsenenä olet oikeutettu osallistumaan vuosittain Vuoden urheilija -äänestykseen
- jäsenenä voit hakea koulutusapurahaa ja saat liiton neuvottelemia alennuksia (mm. vakuutukset)

A-jäsenen jäsenmaksu on 62 euroa/vuosi. **Opiskelijajäsenen jäsenmaksu** on 32 euroa/vuosi. **B-jäsenten jäsenmaksu** on paikalliskerhokohtainen.

Tutustu Urheilutoimittajain Liittoon ja **liity jäseneksi** liiton verkkosivuilla: <https://urheilutoimittajat.fi/liity-jaseneksi>. ♦

Jo yli 30 vuotta journalistien unelmia toteuttamassa.

Journalistien apurahat jakaa JOKES.

www.jokes-saatio.fi

**Urheilutoimittajain Liitto
toivottaa kaikille
Menestyksellistä
Uutta Vuotta 2024!**

KOULUTTAUDU VIERUMÄELLÄ URHEILUMANAGEROINNIN PERUSKOULUTUS

Kiinnostaisiko sinua tukea urheilijoita manageroinnin keinoin? Oletko yrittäjähenkinen ja innostava urheiluihminen? Tule mukaan kehittämään osaamistasi urheilumanageroinnin peruskoulutukseen.

Urheilumanageroinnin peruskoulutuksessa suoritat kaksi tutkinnon osaa liikunnan ja valmennuksen ammattitutkinnosta. Koulutus antaa opiskelijalle nykyaikaisen, monipuolisen ja käytännönläheisen kuvan urheilumanagerin työstä.

**HAE MUKAAN
31.1.24
MENNESSÄ!**

Lisätiedot ja hakuohjeet
<https://rb.gy/fnxqx0>

Kysy lisää
opintotoimisto@vierumaki.fi
puh. 045 7884 2891

HUT:n varapuheenjohtaja Ann-Christine Karhu tenttasi Antti-Jussi Niemeä hieman lounastilaisuuden aluksi. Vasemmalla Matti Hannula.

Jokerien toimitusjohtaja Niemi HUT:n lounasvieraana ”Kärsivällisyyden ja pitkäjänteisyyden on riitettävä”

Keväällä Jokerien toimitusjohtajan pallille istunut **Antti-Jussi Niemi** oli loka-kuun puolivälin kieppeisissä Helsingin Urheilutoimittajien lounasvieraana ravintola Mamma Rosan kabinetissa. Tilaisuuden jälkeen Jokerien lähitulevaisuutta oleellisesti koskevissa asioissa on ollut monenlaisia käännteitä.

Teksti: **Matti Hannula** Kuva: **Aarto Nevala**

Puolustajana oman aktiiviuransa pelanneen Antti-Jussi Niemen historiasta löytyy muun muassa toistakymmentä SM-liigakautta Jokereissa (1 mestaruus), viisi kautta Ruotsin pääsarjaa Frölundassa (1 mestaruus), kolmisenkymmentä NHL-peliä Anaheimissa, piipahdus KHL:ssä (Togliatti 2008–09) ja viisi aikuisten arvokisamitalia.

– Sekä 14 leikkausoperaatiota, täydentää Niemi faktoja peliurastaan, joka päättyi talven 2014 talviklassikkoon Olympiastadionilla.

– Rakas seura, rakas brändi. Loppupeleissä ei tarvinnut kauaa miettiä, lähdenkö mukaan, kun kysyttiin. Jälkeenpäin olisi kyllä harmittanut, jos en olisi lähtenyt, sanoo henkilöstövuokrausyritys Eezy Unitedissa toimialajohtajana kolmisen vuotta työskennellyt Niemi.

Soutamista ja huopaamista

Jokerien juniorit ovat pärjänneet hyvin jo pitkään. Nyt strategian yksi lähtökohdista on terävöittää junioritoimintaa entisestään.

– Tavoitteena on, että edustusjoukkueen pelaajista puolet on omia kasvatteja. Niemi sanoo.

– Kahden Mestis-kauden aikana meillä on tarkoitus urheilullisesti ja taloudellisesti saada rakennettua hommaa siten, että meillä olisi liigassa 2025–26 erittäin omavarainen pohja. Omat juniorit ovat sitoutuneita, ja yleisö tykkää.

Muutama viikko HUT:n lounastilaisuuden jälkeen Jokerien hallituksen puheenjohtaja ja pääomistaja **Mikko Saarni** jysäytti uutispommin ilmoittamalla, ettei Jokerit hae liigapaikkaa kaudelle 2025–26, koska se ei olisi liigan ilmoitta-

malla liigaosakehinnalla (3,8 miljoonaa) taloudellisesti järkevää.

Jo aiemmin Jokerit oli ilmoittanut, ettei se pyri liigaan vielä ensi kaudeksi. Liiga oli kesän alussa, samana päivänä kun Jokerit piti oman startti-infonsa, tiedottanut, ettei liiga-anomuksia edes oteta vastaan ensi kaudeksi. Myöhemmin syksyllä liiga yllättäen ilmoitti, että liigalisenssiä voi anoa ensi kaudeksi ja että liigakarsinnat palaavat pitkästä aikaa ohjelmaan keväällä 2025. Ensi kaudeksi liigaan siis voi vielä nousta kabinetti-päätöksellä, sen jälkeen on voitettava ensin Mestis ja sitten kukistettava liigan peränpitäjä.

– Muuttuvia tekijöitä näyttää olevan todella paljon. Sen vuoksi tulevaa on erittäin vaikea spekuloida. Olisi tietysti helpompaa rakentaa tulevaisuutta, jos faktat olisivat selkeämpiä, Niemi sanoi jo lounastilaisuudessa. – Kärsivällisyyden ja pitkäjänteisyyden on riitettävä, tapahtuu mitä tahansa. Merkittävien kumppanuuksien lisäksi fanit ovat meille todella tärkeitä. Haluamme käydä dialogia heidän kanssaan, jotta tiedämme, mitä he haluavat.

Ennennäkemätön ilmiö

Herttoniemen uudessa jäähallissa Itä-Helsingissä harjoitteleva Jokerit pelaa tämän kauden Mestiksen runkosarjassa 13 ottelua Keravalla ja 11 Helsingin jäähallissa, missä pelataan myös mahdolliset ensi kevään pudotuspelit. Helsingin jäähallia hallinnoivan Jääkenttäseäitiön kanssa Jokerit on jo sopinut, että se pelaa kaikki ensi kauden kotiottelunsa ”Nordiksella”, mikäli Helsinki-hallin (ent. Hartwall Arena) omistuskuvioiden suhteen ei tapahdu edistystä.

– Keravan hallissa pelaaminen on urheiluromantiikkaa parhaimmillaan, muttei taloudellisesti kannattavaa, Niemi toteaa.

Nordiksen kotiotteluissaan Jokerit on jo useasti tehnyt Mestiksen uudet yleisöennätykset, ja vieraspeleissä kotijoukkueet ovat lähes poikkeuksetta lyöneet entiset yleisöennätyksensä Jokerien vieraillessa. Ilmiö on ollut ennennäkemätön. Jokerien monivuotinen, niin urheilullisesti, taloudellisesti kuin imagollisestikin synkkä KHL-ajanjakso on yhtäkkiä kuin kaukainen muisto ja

monessa kellossa on toinen ääni.

– Jokerit liikuttaa -projekti tulee kiertämään muun muassa kouluissa idea-na saada lapset ja nuoret liikkeelle pois päätteiden ja kännyköiden äärestä. Yhteistyössä muun muassa tubettajien kanssa on tarkoitus saada Jokeribrändiä hieman urheilun ulkopuolisillekin alueille ja sitä kautta houkutelua uusia katsojia peleihin, Niemi luettelee jo käynnissä tai vähintäänkin aluillaan olevia hankkeita.

Naisten joukkueen perustaminenkin on Niemellä ja kumppaneilla takarivossa.

– Brändin kannalta se olisi tietysti erittäin hyvä asia, toteaa Niemi, jolla riittää tekemistä Jokerien asioiden lisäksi myös oman jälkikasvunsa ”ansiosta” HJK:n juniorivalmentajana. Paineita hän ei tunnusta tuntevansa.

– Kävin jo alkusyksystä puhumassa pelaajille, että kun pelaa Jokereissa, on tiedostettava, ettei helppoja pelejä ole. Korostin, että harva pääsee nauttimaan tällaisesta huumasta. Sen vuoksi jokaisen pelaajankin on syytä ottaa siitä kaikki irti. ♦

Ekueille Pohjolan maat täyteen futismatkailussa

Teksti ja kuva:
Jarmo Hämäläinen

Eteläkarjalaiset Urheilutoimittajat sai värisuoran täyteen, kun Ekujen ryhmä matkusti syyskuussa Helsinkiin seuraamaan Suomen ja Tanskan välistä jalkapallon EM-karsintaottelua.

Tanska oli se puuttuva kortti Ekujen jalkapallomatkoillaan. Runsaan 30 vuoden aikana yhdistyksen futismatkoilla olivat muut Pohjoismaiden joukkueet tulleet jo tutuiksi.

Kaikki alkoi vuonna 1990, kun Ekujen yli 20-henkinen ryhmä matkusti viikoksi Italiaan seuraamaan jalkapallon MM-kisoja. Matkaan mahtui monia otteluita, ehkä hienoimpana MM-kultaa kisoissa voittaneen Saksan ja Kolumbian värikkään joukkueen 1–1-tasapeli kisojen lohkovaiheessa Milanossa.

Osa ryhmästä pääsi Italiassa todistamaan myös Ruotsin ja Costa Rican kamppailua. Ennakkosuosikki Ruotsi hävisi, ja Sampdorin kotikentällä eteläkarjalaiset pääsivät todistamaan yllätyksestä keskellä Costa Rican kannattajien katsomon rummupäriinää.

Kesällä 1994 Ekujen opintomatka suuntautui Tukholmaan, ja ohjelmaan osui sopivasti Ruotsin ja Norjan jalkapallomaatkoille juuri vuoden 1994 Yhdysval-

Eteläkarjalaisten urheilutoimittajien ryhmä sai syyskuussa Suomen ja Tanskan EM-karsintaottelussa Pohjoismaiden värisuoran täyteen. Kuvassa futismatkalaiset saapumassa Helsingin rautatieasemalle.

tojen MM-kisojen alla. Ruotsihan saalisti myöhemmin samana kesänä MM-pronsia. Ruotsi-maatkoille osui myös Ekujen 40-vuotisjuhlamatkalle, kun lokakuussa 2011 Ruotsi **Zlatan Ibrahimovićin** johdolla murjoi syysmyrskyssä Suomen maajoukkuetta Olympiastadionilla.

Uusi pohjoismainen kortti nähtiin futismatkalla vuonna 2017. Olympiastadionin remontin aikana bussin nokka kääntyi kohti Tamperetta ja Ekut todisti Ratinan illassa Suomen 1–0-voittoa Islannista.

Syyskuussa 2023 Ekut sai vihdoin mahdollisuuden nähdä reissullaan Tanskan. Joukkueen fanit olivat hyvän maineensa veroisia ja tunnelma stadionilla hieno. Vain niukka tappio kirpasi lopussa, mutta niitähän pitkään matkaan mahtuu.

Seuraavaa futisreissua Ekut ei ole vielä suunnitellut, mutta joku muistutti jo junassa paluumatkalla Helsingistä, että itse asiassa Fär-saaret kuuluu myös Pohjolan maajoukkueisiin. ♦

HUT:n jäseniä kerääntyi lokakuun alussa Meilahteen kuulemaan PuMu-uutisia ja testaamaan, kuinka ruosteeseen pesäpallotaidot olivat päässeet. Vasemmalta Topias Kauhala, Hannu Kauhala, PuMun puheenjohtaja Juho Juhantalo, Jussi Jäkälä, Hannu Ranta ja PuMun junioripäällikkö Kristo Remander.

Pesäpalloa nousua tekevän Puna-Mustien kanssa

Teksti: **Jarmo Niemenkari** ja **Topias Kauhala**
Kuvat: **Jarmo Niemenkari** ja **Matti Hannula**

Helsingin Urheilutoimittajilla oli tapahtumantäyteinen syksy. Perinteisen lounastilaisuuden lisäksi se järjesti lokakuun alussa pesäpallotapahtuman yhdessä helsinkiläisen pesäpalloseura Puna-Mustien kanssa ja marraskuussa oli vielä ohjelmassa tutustuminen MTV:n uusiin tiloihin.

Meilahden pesäpallokentällä keskusteltiin sekä Puna-Mustien suunnitelmista että stadionajatuksista ja testailtiin pesistaitoja erilaisten lajiharjoitusten parissa.

Puna-Mustat on nousemassa kuumaksi puheenaiheeksi Suomen pesäpallopiireissä. Seuran puheenjohtajalla, Googlessa työskentelevällä **Juho Juhantalolla** oli realistiset suunnitelmat lähivuosille seuran kehittämisestä ja vahva usko lajin aseman kasvuun Helsingissä. PuMu pelaa tulevallakin kaudella Suomensarjassa, mutta pyrkii hivuttautumaan askel askeleelta kohti Superpesistä.

Googlessa kiinnostus näkyy siten, että eniten pesäpalloa koskevia hakuja tulee

Helsingin seudulta. Junioripäälliköksi on PuMuun palkattu innostava **Kristo Remander**, joka on jo saanut nuorisotoiminnan kasvuun ja laajenemaan.

Koska HUT oli tilaisuuden arvoon nähden aliedustettuna, saivat aktiiviset osallistujat tekniikkaopastuksen jälkeen hyvän tilaisuuden testailla omia pesistaitojaan. Ensin verryteltiin, sitten kopiteltiin, harjoitettiin syöttöä, lyöntejä ja lopuksi näpäyksiä. Päälle saatiin lyhyt oppitunti pesäpallon taktiikasta, etenkin viuhkan käytöstä.

Aurinko hiukan häikäisi ulkokentällä, ja Meilahden iltapäivässä kuultiin pitkä lista muitakin selityksiä siihen, miksi ohilyöntejä tuli tai miksi pallot livahitivat räpylän vierestä karkuun, mutta kaksituntinen vierähti nopeasti ja mukanaolijat nauttivat ulkoilusta ja pesäpalloreippailusta. ♦

←

HUT:n MTV-vierailulla uudessa Pöllölaaksossa urheilun tuotantopäällikkö **Petteri Ryyänen** valotti muun muassa urheilustudion teknisiä ominaisuuksia.

Lajiliittojen anomukset vuoden 2024 lajilistalle

Niillä lajiliitoilla, jotka eivät vielä ole mukana Vuoden urheilija -äänestyksen lajilistalla, on mahdollisuus anoa pääsyä vuoden 2024 lajilistalle. Lajiliiton tulee lähettää hallituksen hyväksymä vapaamuotoinen anomus Urheilutoimittajain Liittoon 30.4.2024 mennessä (toimisto@urheilutoimittajat.fi). Anomuksesta tulee ilmetä mm. lajin esittely, harrastuneisuus, kotimainen kilpailutoiminta ja kansainvälisyys. Vuoden urheilija -valiokunta käsittelee anomukset 31.8.2024 mennessä.

ÄVKG-tietovisan vastaukset (tietovisa sivulla 51)

1. Lasse Virénin kilpailunumerot Münchenin (1972) ja Montrealin (1976) olympialaisissa. Virén voitti molemmissa kisoissa sekä 10 000 että 5000 metrin kultamitalin. Münchenissä hänen kilpailunumeronsa oli 228, Montrealissa 301.
2. JyP HT:n paidassa. Antti-Jussi Niemi ei ole pelannut SM-liigassa muissa seuroissa kuin Jokereissa, mutta aloitti SM-liigauransa JyP HT:n paidassa Jyväskylässä 18.1.1996. Jokerien pelipaidat olivat unohtuneet Helsinkiin, ja Jokerit joutui pelaamaan ensimmäisen erän JyP HT:n vieraspaidoissa.
3. Vuonna 1989. Maastohiihtäjä Marjo Matikainen oli ykkönen ja saman lajin edustaja Marja-Liisa Kirvesniemi kakkonen.
4. Samana vuonna, eli 1989. Marja-Liisa Kirvesniemi siis kakkonen ja hänen silloinen aviomiehensä Harri Kirvesniemi, maastohiihtäjä niin ikään, kolmonen.
5. Vuonna 2009. Maastohiihtäjä Aino-Kaisa Saarinen oli ykkönen, taitoluistelija Laura Lepistö kakkonen ja alppihihtäjä Tanja Poutiainen kolmonen.
6. Tapio Korjuksen voittotulos Soulin 1988 olympiakisojen keihäänheitossa oli 84,28.
7. Koripallossa, Forssan Koripoikien riveissä SM-pronssia 1995.
8. Kahdesti. Maailmanmestari 1982 ja kolmas 1985.
9. M15 on Markku Uusipaavalniemi, joka kipparoi Suomen joukkueen curlingissa olympiahopealle Torinossa 2006. Curling sai siitä hurjan hetkellisen nosteen, ja M15 kohosi sosiaalisessa mediassa lähes myyttiseksi hahmoksi.
10. Pavel Rosan (Jokerit 2002) ja Tommi Taimin (Ässät 2013). Rosan nimipäivä on 4. toukokuuta, Taimin 8. syyskuuta.

Viime numeron (2/2023) ÄVKG-tietovisan vastauksissa oli kaksi virhettä.

Ensimmäisen kysymyksen vastauksessa väitettiin, että viimeksi – ja muka toistaiseksi ainoan kerran – jääkiekon miesten ja naisten Suomen mestaruus on mennyt samaan kaupunkiin vuonna 1983, kun HIFK voitti miesten ja HJK naisten SM-kullan. Itse asiassa mestaruudet ovat menneet samaan kaupunkiin viimeksi vuonna 1985, kun Tampereen Ilves oli tuplamestari.

Kolmannen kysymyksen vastaus oli sinänsä oikein (Martin Saarikangas), mutta ottelu HJK–TPS, missä hän pelasi 57-vuotiaana nelisen minuuttia alusta, pelattiin 15.8.1994 Helsingin Pallokentällä, ei Olympiastadionilla.

Toimitus pahoittelee virheitä.

Vuoden
URHEILIJAA
ÄÄNESTYS

7.-31.12.2022

www.vuodenurheilija.fi

Vuoden urheilija,
Vuoden valmentaja,
Vuoden joukkue ja
Vuoden nuori urheilija
julkistetaan
Urheilugaalassa
11.1.2024

Esa Maaranen 1953–2023

"Essi" kaatui saappaat jalassa

Hyvän ystävämme ja työtoverimme Esa Kalervo Maaranen elämänlanka sammui 13. elokuuta. Hän oli syntynyt 27.8.1953, joten 70-vuotinen taival jäi vain kaksi viikkoa vajaaksi.

"Essi" kaatui sananmukaisesti saappaat jalassa. Vain viikkoa ennen kuolemaansa hän raportoi tuttuun tapaansa Kuninkuusravien tapahtumista. Esa ei enää jaksanut kisapalkalle, mutta television ja puhelimen avulla hän pystyi jutut tekemään. Juttua Esa ei enää jaksanut kirjoittaa loppuun. Teävaimo viimeisteli sen Esan sanelusta.

Tuo viimeiseksi jäänyt työtehtävä kuvaa hyvin Esan asenetta: työt tehdään loppuun asti ilman mitään selittelyä ja mielellään hyvissä ajoin ennen deadlinea.

Se, että historian opettajaksi Tampereen yliopistosta valmistuneesta Esasta tuli journalisti ja urheilutoimittaja, ei ole sattumaa. Hänen isänsä oli urheilumies, joka toimi aktiivisesti useammankin lajin taustatehtävissä. Kotoa Esa imi innostuksen koripalloiluun, jalkapalloiluun ja nähtiinpä hänet kiekko-kaukalossakin juniorivuosina.

Esa tuli kesätoimittajaksi *Aamulehteen* 1979 ja vakinaistettiin 1983. Urheilutoimituksessa Esa oppi nopean työtahdin. Hän jäi *Aamulehdestä* eläkkeelle 2017, mutta kirjoitti lehteen vielä eläkkeelläkin.

Golf oli Esan suuri intohimo, ja hän pelasi parhaimmillaan alle kymmenen lyönnin tasoituksella. Hän voitti muun muas-

sa Urheilutoimittajain Liiton mestaruuden. Esan taidosta – tai tuurista – kertoo sekin, että hän onnistui tekemään peräti viisi hole in onea, eli löi par 3 -väylällä avauslyöntinsä suoraan reikään (2000, 2002, 2008, 2020 ja 2022). Todistukset noista laitettiin kultakehyksiin kotitalon yläkerran miestenhuoneen eli golfaiheisen vessan seinälle.

Esa pelasikin golfia elämänsä loppuun asti. Kun voimat eivät enää riittäneet kentällä kävelyyn, hän pelasi viimeiset kierroksensa golfautolla.

Esa oli myös järjestömiehen viimeisen päälle. Hän johti Tampereen urheilutoimittajien kerhoa lähes 30 vuotta, aina kuolemaansa asti, ja toimi tarvittaessa myös kerhon sihteerinä kirjoittamalla kokousten pöytäkirjat puhtaaksi.

Urheilutoimittajain Liiton puheenjohtajana Esa toimi 2004–2008. Liiton hallituksessa hän oli 1995–2008. Esa sai Liikuntakulttuurin ja urheilun kultaisen ansioristin vuonna 2021. Urheilutoimittajain Liiton kunniajäseneksi hänet nimettiin vuonna 2016.

Eero Rautio
Pekka Mikkonen

Kirjoittajat ovat Esa Maaranen työ- ja pelikavereita yli 40 vuoden ajalta.

Kuva: Tuuli Merikoski

Erkki Alaja 1952–2023

Urheilun ja liikunnan moniottelija

Käytännöllisesti katsoen koko elämänsä urheilulle ja liikunnalle monella eri saralla uhrannut Erkki Alaja kuoli äkilliseen sairauskohtaukseen Karjalohjalla 71-vuotiaana 20. heinäkuuta 2023. Hän oli syntynyt Helsingissä 18. helmikuuta 1952.

Erkki ja vuonna 2017 menehtynyt, kahdeksan minuuttia Ekiä vanhempi Pertti Alaja olivat identtisiä kaksosia, vielä nuorina miehinä niin saman näköisiä, että onnistuivat muun muassa juksaamaan HJK:n A-junioissa valmentajaansa. Toppari Eki veteli pukukopissa pokerina Peran maalivahdinhanskoja käsiinsä, eikä luotsi Kaj Österberg nähnyt siinä mitään omituisia. Juksattuja riitti muissakin ympyröissä.

Perasta tuli ammattilaisjalkapallomaalivahti kansainvälisillekin kentille ja sittemmin Palloliiton puheenjohtaja, Ekistä SM-sarjapelaaja Kiffenin riveissä (1977–78). Eki pelasi SM-sarjassa myös käsipalloa. Kiffenistä tuli hänelle ”the seura”.

Kauppakorkeakoulun käytyään Eki toimi ensin Suomen Pöytätennisliiton ja sitten Suomen Voimisteluliiton toiminnanjohtajana. Vuonna 1986 hän perusti mainostoimisto Pähkinä Oy:n. Veikkaus Oy:n yhteyspäällikkönä Eki toimi 1994–1995 ja Liiga-HJK:n toimitusjohtajana 1998–1999, joista vuosista ensimmäinen oli Klubin ikimuistoinen Mestarien liigan kausi. Eki ehti toimia myös Palloliiton markkinointipäällikkönä.

Eki oli urheilumanageroinnin uranuurtaja Suomessa. Hänen ensimmäisiä suojattejaan olivat Susanna Rahkamo ja Petri Kokko, sittemmin muun muassa Mikael Forssell, Jarkko Nieminen ja Laura Lepistö sekä tuoreemmista huippu-urheilijoista esimerkiksi Topi Raitanen ja Saga Vanninen. Vuonna 2009 Eki oli perustamassa Suomen Urheilumanagerit -yhdistystä ja toimi alan kouluttajana kuolemaansa asti.

Eki oli aito Stadin kundi, ja vaikka hänellä oli aina monta rautaa tulella, hänellä oli aina aikaa auttaa, kun joku apua pyysi. Helsingin Urheilutoimittajissa hän ei tyytynyt olemaan pelkästään jäsenenä, vaan myös merkittävänä pitkäaikaisena taustatekijänä, kun hän kontakteillaan järjesteli yhdistykselle rahallista tukea.

Yhdessä Nils-Erik Mikanderin kanssa perustamansa Pallokentän Sosiaalipalloilijat eli Soppa on liikuttanut satoja pelaajia.

Kaikista kiireistään huolimatta Eki ehti ”juosta kiinni” 800 metrin naisten Suomen ennätystä 20 vuotta (1991–2001) hallussaan pitäneen Tuuli Merikosken. Hänen kanssaan Eki purjehti toiseen avioliiton satamaansa 2012.

Erkki Alajalle myönnettiin liikuntaneuvoksen arvonimi vuonna 2017. Vuoden 2018 Urheilugaalassa hän sai Taustavoima-palkinnon merkittävästä työstään suomalaisen urheilun eteen. Eki kirjoitti parikymmentä urheiluaiheista kirjaa, muun muassa Aulis Rytkösen elämäkerran *Monsieur Magic* (2009) ja Mikael Forssellin *Vielä yksi maali* (2007). Merkittävä kokonaisuus on kulttuurihistoriallisesti arvokas trilogia *Helsingin Jäähalli* (2012), *Bollis* (2015) ja *Olympiastadion* (2020). Viime helmikuussa Eki onneksi ehti vastaanottaa Vuoden urheilukirja-palkitsemistilaisuuden yhteydessä palkinnon pitkäaikaisesta työstään suomalaisen urheilukirjallisuuden hyväksi.

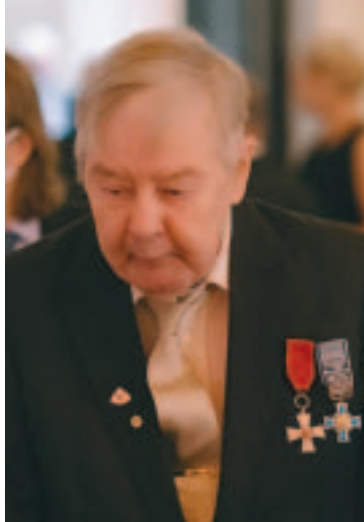
Ekin omaelämäkerta, 600-sivuinen *Kutsumus* (2017) kertoo parhaiten hänen uransa monipuolisuudesta ja merkityksellisyydestä. Senkin Eki osasi tehdä itseään korostamatta.

Matti Hannula

Timo Huotinen 1944–2023

Suomen ahkerin urheilutoimittaja

Kuva: Antti Rintala

Timo Huotinen on kirjoittanut enemmän urheilu-uutisia ja tuloksia kuin kukaan toinen suomalaistoimittaja. Näin kirjoitin Urheilutoimittajain liiton kunniajäsenestä *Veikkaaja*-lehden henkilökuvassa vuonna 2002. Sen jälkeen Huotinen jatkoi vielä viisi vuotta STT:n palveluksessa ja lisäsi etumatkaa muihin.

Mestari poistui keskuudestamme 15. elokuuta 2023. Huotinen oli syntynyt 28.11.1944 Helsingissä.

Töölössä kasvaneen Huotisen kipinä urheiluun syntyi pikkupoikana Pallokentällä ja Eläintarhan urheilukentällä. Toimittajan työt valtiotieteen ylioppilas aloitti STT:ssä 20-vuotiaana ja nousi urheiluosaston esihenkilöksi viisi vuotta myöhemmin. Huotisen bravuuri oli nopeus: koululaisena hänet lähetettiin eduskuntataloon kilpailemaan maan parhaiden pikakirjoittajien kanssa.

Huotinen palveli lähes koko työuransa Suomen Tietotomistoa lukuun ottamatta 1980-luvun alussa tapahtunutta syrjähyppyä miesten lehtien maailmaan. Huotinen kiersi 12 olympiakisat vuosina 1968–2000 ja raportoi kymmenistä suur-tapahtumista. Hän jätti urheilukirjoittamiseen painavan jäljen kielenhuoltajana. Yhdessä Tauno Jorasmaan kanssa Huotinen loi pelisäännöt lyhenteille (kuten KOK) ja määritteli vieraskielisiä termejä suomeksi.

Järjestöelämä kiinnosti Huotista jo varhain. Kun Helsingin Urheilutoimittajat perustettiin vuonna 1976, yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin 31-vuotias Huotinen, joka oli ehtinyt istua kolme vuotta UL:n hallituksessa.

Huotisen suuri rakkaus oli Kiffen, jonka toimintaan hän meni mukaan vuonna 1973. Hänen merkitystään seuralle kuvaa vain vajaa kuukausi ennen Huotista keskuudestamme poistuneen Erkki Alajan toteamus ”ilman Timon panostuksia Kiffeniä tuskin olisi enää olemassa”. ”Mustissa Hurmureissa” Huotinen toimi eri tehtävissä 50 vuoden ajan: puheenjohtajana 1988–2007, minkä jälkeen hänet valittiin kunniapuheenjohtajaksi.

Urheilun ohella Huotinen ehti toimia aktiivisesti kunnallispolitiikassa ja muissa yhteiskunnallisissa tehtävissä, seurakunnassa sekä kaupunginosatyössä Koillis-Helsingissä. Timo ja hänen Ulla-vaimonsa toimivat sijaisvanhempina kuudelle lapselle.

Juha Kanerva

Jouko Vuorjoki 1961–2023

Toimittaja, kuoromies, vitsiniekka

Kuva: Kalevan arkisto

Urheilupiirien laajasti tuntema Jouko Vuorjoki menehtyi äkillisesti 22. syyskuuta Oulussa. Hän oli syntynyt 18.3.1961.

Valtaosan työurastaan sanomalehti *Kalevan* palveluksessa vaikuttanut ”Jokkeri” muistetaan erityisesti jääkiekkokjutuis-taan. Hän aloitti *Kalevas-sa* toimitusharjoittelijana 1981 ja vakituksena urheilutoimittajana 1984. Jääkiekon MM-kisareissuista Joukolla oli kunnioitettava liki 30 peräkkäisen kerran putki, joka päättyi kymmenisen vuotta siten *Kalevan* YT-neuvottelujen jälkeen. Nuo potkut *Kalevasta* yllättivät kaikki, ehkä eniten Joukon itsensä. Pitkän työuran

äkkiloppu oli tosi kova paikka, eikä mies tainnut sitä täysin hyväksyä koskaan.

Jouko Vuorjoki oli aktiivinen yhdistystoimija. Ilman hänen ja Ari Steniuksen energiaa Oulun Seudun Urheilutoimittajien elo olisi saattanut kuihtua tai ainakin ollut vähemmän väri-kästä.

Laulaminen oli Jokkerin suuri rakkaus. Isältä peritty har-rastus vei monille estradeille, teatteriin ja oopperaan. Hänen kotikuoronsa oli perinteikäs Pohjan Laulu, ja siitä lohkaistu kvartetti kantaa jokkerimaista nimeä IFK Uleåborg.

Jouko Vuorjoen ammattitaidosta ja arvostuksesta kertoo valinta Vuoden urheilutoimittajaksi 2012. Myös Oulun Kärpät soi Jokkerille ainutlaatuisen kunnianosoituksen. Aiemmin hil-jainen hetki ennen liigaottelua oli pidetty vain organisaation jäsenille.

Paitsi kirjoittaa ja laulaa, Jouko osasi myös kertoa vitsejä. Mies on mennyt, mutta legendaarinen ”Jokkerin vitsikaval-kadi” pysyy muistoissamme.

Kari Linna

Lajilegendan tarina venyy hyvin kirjaksi

INTOHIMON HINTA – MIKA KOHOSEN TARINA
Oskari Saari, Jussi Evinsalo,
Mika Kohonen
WSOY 2023
301 sivua

Viiisi kertaa virallisesti maailman paras salibandyn pelaaja. Maailman huipulla yli 20 vuotta. Neljä maailmanmestaruutta ja seitsemän himmeämpää MM-mitalia. Neljä Ruotsin mestaruutta.

Lajin vähintäänkin epävirallinen kuningas. Kaikkien aikojen paras.

Vaajakoskella Jyväskylän kupeessa kasvanut **Mika Kohonen**, 46, ei jättänyt upealla urallaan ketään kylmäksi. "Mihu" alias "Tölskän Maradona" vaati itseltään ja muilta paljon. Niin paljon, että välillä mestarin oma terveys oli koetuksella. Ensin alkoi murjottaa erityisesti polvivaivoista kärsineen Kohosen kroppa ja sitten mieli. Kohosen suuruudesta kertoo sekin, että hän pysyi huipulla liki yksijalkaisena keskivaikean masennuksen murjomana.

Kaikki tämä piti uran päättymisen jälkeen luonnollisesti kirjoittaa kansien väliin. Hommaan tarttui pitkän linjan salibandymies ja toimittaja **Oskari Saari** yhdessä **Jussi Evinsalon** kanssa. *Intohimon hinta – Mika Kohosen tarina* ilmestyi syyskuussa.

Kohosen urheilutarina kestää helposti kirjaksi asti, mutta kovin paljon uutta tietoa tuore teos ei Kohosesta kerro. Kronologisesti etenevä teos käy läpi Kohosen uran vaiheet pettymyksineen ja menestyksineen. Pääasiassa kirja kertoo Kohosen aikuisuran vaiheista ja jättää salibandytähten lapsuusvuodet sivumaininnan tasolle. Se on hieman harmikin, sillä olisi ollut kiehtovaa tietää enemmän siitä, miksi Kohosesta kasvoi niin monipuolinen pallotaituri. Pikkuveljensä **Mikon** kanssa kaikkea mahdollista touhunneesta Kohosestaan olisi voinut tulla huippu myös jalkapallossa ja jääkiekossa.

Siinäkin mielessä kirja on perusteltu, että huolimatta supertähden statuksestaan Kohonen ei ole suurelle urheiluyhteisölle erityisen tuttu. Se johtuu lähinnä siitä, että Kohonen on asunut lähes koko aikuisikänsä Ruotsissa, jossa hän onkin paljon suurempi julkkis kuin kotimaassaan tai edes nuoruusvuosiensa Vaajakoskella, jossa salibandykuninkaan sydän ikuisesti on.

Salibandyn lisäksi *Intohimon hinta* kertoo omalla tavallaan maailman muuttumisesta. Pienenä hauskana anekdoottina voidaan mainita, että Kohosen ammattilaisuran alkuvuosina vuosituhannen taitteessa Tukholman ja Jyväskylän välillä kulki vielä suora lentoyhteys. Kerran Kohonen oli koneessa ainoana matkustajana. Lyhyellä matkalla Kohonen ehti kuumemma nauttia useammankin oluen.

Peliuran päätös on oma tarinansa. Maailman paras salibandyn pelaaja on pelannut lukuisilla upeilla areenoilla ja huudattanut monituhatpäistä yleisöä monissa eri paikoissa. Viimeinen peli osui kuitenkin Sipooseen pienelle salille, johon ei juuri päivää paista. Siellä Kohosen akillesjänne pamahhti poikki ja komein mahdollinen salibandyura oli ohi.

Tommi Roimela

Oman elämänsä talonmies

OLLI TUOMINEN – LAJINSA VIIMEINEN
Heikki Kononen
Aviador 2023
171 sivua

Olli Tuomisen squash-ura oli poikkeuksellinen. Se kesti yli 20 vuotta, joista 14 hän pelasi TOP30 pelaajan joukossa yhdessä maailman raastavimmista lajeista. Hän pelasi urallaan 567 ammattilaisottelua hyvällä saldolla: 310 voittoa ja 24 finaalia. Tuominen voitti 18 SM-kultaa ja yhden Euroopan mestaruuden. Hänen korkein ammattilaisajoituksensa oli 13. Se on myös tennistähti **Jarkko Niemisen** paras ranking ja vieläpä samalta vuodelta (2006). Tuominen on näin suomalaisen squashin kaikkien aikojen toiseksi paras **Sami Elopuron** (6.) jälkeen.

"Olli on viimeinen jäännös 1990-luvun harjoituskeskuksen pelaajista. Hän näki jo nuorena, mitä kova harjoittelu tarkoittaa ja mitä huipulle tähtääminen vaatii. Olli oli äärimmäisen taitava ja fyysinen pelaaja. On uskomatonta, miten hänen kroppansa kesti niin pitkän uran ilman suurempia loukkaantumisia", Elopuro toteaa kirjassa.

Heikki Kononen on Tuomisen pitkäaikaisena harjoittelukumppanina ja ystävänä tuonut kirjaan lämpimän ja 'ollimaisen' otteen. Teksti soljuu mailanmittaisen Olli-pojan loppumattomasta peli-innosta täysammattilaisen työhön ja arkeen, joka vei Tuomista ympäri maailmaa ja tutustutti hänet lukuisiin ihmisiin, joista osasta tuli elinikäisiä ystäviä.

"Kerran Olli kysyi kutomisesta, että onko vaikeaa. Sanoin, ettei ole. Ollikin halusi opetella, eikä hänelle riittänyt pelkkä peruskurssi. Nyt hän on kutonut hienoja pipoja ja villapaitoja. Pelireissuilakin hän on väkerrellyt virkkuutöitä."

Tämä **Päivi Tuomisen**, Ollin äidin, kertomus kuvastaa hienosti Tuomisen luonnetta. Kun asiaan ryhdytään, se tehdään kunnolla ja huolella, kuten hän aina teki niin harjoituskentällä kuin ottelutilanteessa. Ja kuten Ollin suomalaisseuran, Kouvolan Squash-seuran manageri **Matti Pöljö**, osuvasti toteaa: "Maailman TOP10-pelaaja voi tehdä mitä haluaa: niillä on managerit, hierojat, psykologit sun muut. Kerran kuulin uusi-seelantilaisen **Paul Collin** (tätä kirjoitettaessa maailman ranking 4.) kiitospuheen. Lista kiitoksen ansaitsevista tiiminjäsenistä oli pitkä. Olli puolestaan on hoitanut kaiken itse, lehdistötiedotteista näytösotteluiden järjestämiseen."

'Oman elämänsä talonmies', Tuominen on toisinaan itseään kuvannut. Suomen kielen opettajana Kononen kirjoittaa rakenteellisesti ja kieliopillisesti hyvää tekstiä, jota on helppo lukea. Kirjassa on myös tarkka lähdeluettelo ja kattava listaus Tuomisen uran ammattilaisotteluista ja arvokisoista.

Squashin pitkä korpivaellus päättyi, kun laji viimein hyväksyttiin Los Angelesin vuoden 2028 olympiakisoihin. Niissä kisoissa Tuominen ei pelaa. Hän ei kuitenkaan hirveästi harmittele olympialaisten jäätyä hänelle haaveeksi.

"Urani olisi tuskin siitä pidentynyt, sillä venyitin sitä aivan tappiini asti. Lopetin ammattilaispelit vuonna 2019, joten Tokion kisoihin olisi ollut vain vuosi – tai todellisuudessa kaksi, sillä korona siirsi kisoja vuodelle."

Jari Mether

Yhteiskunnallista pohdintaa eläimistä urheilussa

ELÄIMET URHEILJOINA JA KAMPPAILJOINA

Hannu Itkonen
Vastapaino 2023, 223 sivua

Ihmisen ja eläimen symbioosi ulottuu vuosituhansien taakse. Ihminen on käyttänyt eläimiä urheilemisen välikappaleina lähes yhtä pitkään. Jyväskylän yliopiston liikuntasosiologian emeritusprofessori **Hannu Itkonen** maalaa tästä suhteesta monipuolisen yhteiskuntatieteellisesti orientoituneen yleisesityksen. Kirja ulottaa tarkastelun ihmiskunnan koko tunnetun historian ajalle, vaikka toki pääpaino on kirjoitetun historian aikakaudella.

Teos esittelee eläinten roolia välillä urheilua laajemmassa kontekstissa syventyen yhdessä luvussaan tutkiskelemaan eläinurheilua mytologian ja eläinsatujen kautta. Myös Kalevalan eläinhahmot ovat päätyneet tarkastelun kohteeksi. Pelkästään tämä luku on hengästyttävää luettavaa, kun lukijaa kuljetetaan historian aikajanalla hypäten vuosisatoja eteen- tai taaksepäin.

Kirja on tiivistetty reiluun pariin sataan sivuun, mutta siitä olisi sisältöjensä ja näkökulmavalintojensa osalta saanut aikaan vaikka kokonaisen kirjasarjan. Valittu käsittelytapa palvelee lukijaa, jonka kiinnostus ei pääse herpaantumaa uusien tarkastelukulmien vyöryessä silmien eteen sivuja käännettäessä. Lukija, joka odottaa kerronnan kronologista, tiukasti tunnettuihin eläinurheilulajeihin keskittyvää tietokirjaa, saattaa pettyä. Laajemmasta tarkastelusta innostuva ahmii kirjan yhdeltä istumalta.

Yhdessä kappaleessa pohditaan, urheilevatko eläimet. Vähemmän yllättäen johtopäätös on, että ei. Ihminen on historian aikana kehittänyt eläimille mitä moninaisimpia rooleja erilaisissa urheilumuodoiksi luokiteltavissa kilpailuissa ja kisailuissa. Toki eläimet saattavat kisailla keskenään, mutta sillä on aina jokin eläimen kehittäminen tai hengissä pysymistä palveleva tarkoitus, joka ei ole aina parempuutta. Urheilun määritelmää sivutaan, mikä on monimutkaisempaa, kun suoritusta on tekemässä eläin ihmisen ohjaamana.

Kirja tuo lukijansa myös nykyaikaan. Viimeisessä luvussa Itkonen maalaa eläinurheilun tulevaisuuden näkymiä kymmenen teeman kautta. Eläinurheilussa on samoja piirteitä kuin ihmistenkin urheilussa. Se on muun muassa medikalisoitunut, kaupallistunut ja ammattimaistunut. Eettiset ja moraaliset kysymykset ovat nousseet keskusteluun eläinten kohtelussa. Tulevaisuusvisiot herättävät lukijan pohtimaan eläinkuntaa lisäksi ilmastonmuutoksen tai lajikadon näkökulmasta.

Teos sisältää lukemattomia kiinnostavia anekdootteja eläinten erilaisista rooleista urheilussa ja myös urheilulajeista. Esimerkiksi koiratanssi tai palveluskoirien tottelevaisuuskokeet ovat yllättävän harrastettuja lajeja. Koirien ja hevosten kanssa urheileminen on suurelle yleisölle tutuinta, mutta agilityä harastetaan myös kissojen kanssa ja kilvanajoa poroilla.

Kirjan tavoitteena on herättää ajattelemaan eläinurheiluun liittyviä eettisiä kysymyksiä ja määritelmiä. Maailma on muuttanut eläinurheilun ympärillä, ja myös sen normisto kaipaa jatkuvaa päivittämistä.

Esko Hatunen

Urheilijat sisällissodassa

KUN MITALITOIVOT AMPUIVAT TOISIAAN – URHEILUN SISÄLLISSOTA 1918

Jari Kupila
Minerva 2023
378 sivua

L uulisi, että sotaa 1918 käsitteleviä kirjoja on jo tarpeeksi. Kaikkien olisi parasta unohtaa koko onneton vuosi. Mutta **Jari Kupilan** *Kun mitalitoivot ampuivat toisiaan, Urheilun sisällissota 1918* onkin aivan toisenlainen kuin kaikki muut aikaa käsittelevät kirjat. Tämä pitäisi kaikkien urheilutoimittajien lukea.

Kuten alaotsikko selvästi kertoo, niin tämä kirja käsittelee aihetta puhtaasti urheilun näkökulmasta. Molemmiin puolin oli paljon joukkoja ja taistelijoita urheilun parista. Yleisessä tiedossa on esimerkiksi Helsingin Jyryn panos sisällissotaan, mutta se ei ollut ainoa mobilisoitunut seura. Valkoisella puolella erilaiset urheiluseurat olivat suorastaan armeijan runko. Yksittäisiä taistelijoita oli sitten lukematon määrä.

Syy urheilijoiden suureen määrään oli yksinkertainen. Kun Suomen ei ollut tarvinnut asettaa ketään varusmiespalveluun lähes kahteen vuosikymmeneen, niin urheilijat olivat toiseksi paras vaihtoehto. Nämä olivat tottuneet kurinalaisuuteen ja olivat yleensä nuoria ja hyväkuntoisia eli ”urheilullisia”.

Entä ne määrät? Määrittely on tietenkin vaikeaa. Kuka oli mukana sotatilanteissa, ja toisaalta kuka oli urheilija? Eri lähteisiin nojaten Kupila on päätyneet niinkin korkeaan lukuun kuin 25 prosenttia. Jos joka neljäs sotilas tuli urheilun parista, niin täytyy ihmetellä sitä, että Kupila on ensimmäinen vain tästä näkökulmasta asiaa tarkastellut. Tietenkään hän ei ole ensimmäinen tämän ilmiön havainnut, mutta muilla tämä on jäänyt muiden teemojen varjoon.

Kupila jättää lukijan arvioitavaksi, kuinka suuren aukon tämä jätti Suomen urheilun ”kultaisiin vuosikymmeniin”, mutta sen sijaan hän tarttuu rohkeasti urheilujohtamiseen, jonka yksipuolisuus on heijastunut näihin päiviin asti. Tärkeintä on ollut, kuka johtaa eikä miten johdetaan. Se on ollut jopa seurarakenteen jakautuneisuutta suurempi haitta.

Sen sijaan Kupila on jättänyt pois jos-historian, ja tämä on hyvä ratkaisu. Ei ole tämänlaisen kirjan tehtävä arvioida fasismin läheisyyttä, sillä valkoinen puoli jätti sellaisen ruumiskasan, että on ihan turha miettiä johtajan puutetta. Toisaalta, jos punaiset olisivat voittaneet, niin stalinismi olisi ollut jollakin aikavälillä vääjäämätöntä.

Kupilan teos on erinomainen. Se on hienosti jaoteltu ja kirjoitettu, jota ei aina voi sanoa historia-aiheisista kirjoista. Ainoa selkeä miinus on oletus siitä, että kaikki lukijat tuntevat aiheen. Näin ei tietenkään ole, joten olisi pitänyt selkeämmin tuoda esille niin kuuluminen Venäjän keisarikuntaan kuin itsenäistyminen siitä.

Mutta siitä huolimatta *Kun mitalitoivot ampuivat toisiaan* -teosta voi suositella kaikille.

Hannu Kauhala

Pintaa syvemmältä kaikkien aikojen Leijonasta

RAIPE – KOIKKARIN KAUKALOSTA LEIJONAIKONIKSI
Tapani Salo
Docendo 2023, 299 sivua

Raipe – Koikkarin kaukalosta Leijonaikoniksi -kirja kertoo **Raimo Helmisen** ainutlaatuisesta kiekourasta ensi potkuista päätepesteseen, valmentajavuosista sekä elämästä kaukalon ulkopuolella.

Teoksessa ääneen pääsevät Raipen lisäksi hänen perheenjäsenensä, pelikaverinsa, valmentajansa ja ystävänsä. Kirjaan haastatellut noin 50 Raipen uraan läheisesti vaikuttanutta tai hänen kanssaan erilaisia hetkiä ja käännekohtia eläneet ihmiset tuovat kirjaan merkittävää lisäarvoa.

Erityisen hedelmällistä ovat kuvailut siitä, millaista oli Raipen lapsuus ja minkälaisessa ympäristössä hän eli – nousi ensin huippujunioriksi, nuorten maajoukkueeseen ja teki lopulta läpimurtonsa SM-liigaan.

Jokainen jääkiekkoa pidempään seurannut tietää Raipen uran merkittävyden Suomessa, mutta kirjaa lukiessa sen valtavuus ja mielenkiintoiset yksityiskohdat pysäyttävät usein miettimään: Tätäkin Raipen tekoa olisi tapahtumahetkellä voinut hehkuttaa vieläkin isommilla otsikoilla.

Kronologisesti etenevä teos säilyttää hyvin Raipen luonteen syvimmän olemuksen ja lukuisista uran aikaisistakin haastatteluista tutun ”*Ei tehrä tästä ny numeroo*” -hengen.

Raipe ei omilla sanoillaan saavutuksiaan hehkuttele. Tekojen ja tähtihetkien huikeus tulee kirjassa esiin muiden henkilöiden sanoista, kuvailuista ja tunteista.

Kuusi olympiaturnausta, yksitoista MM-turnausta, 331 A-maaottelua – eniten mieskiekkoilijoista maailmassa – ja pääsarjapelejä Suomessa, Ruotsissa sekä Pohjois-Amerikassa 1981–2008.

Suomen mestaruus Ilveksessä 1985, visiitit NHL:ään, kaksi Ruotsin mestaruutta ja Euroopan cupin voitto Malmössä sekä Leijonien ensimmäinen olympiahopea 1988 ja MM-kulta 1995 kerrataan hyvin teoksessa.

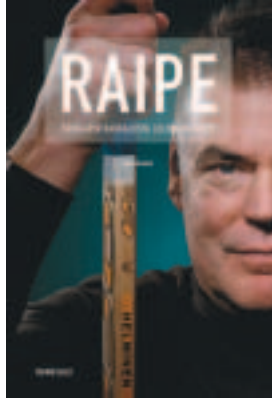
Teoksen kirjoittaja **Tapani Salo** on löytänyt moniin Raipen uran vaiheisiin jotain uutta kiinnostavaa näkökulmaa haastateltaviensa avulla.

Kirjan vahvuus on myös se, että elämäntyönsä jääkiekkotoimittajana tehnyt Salo on itse seurannut Raipen uraa läheltä B-junioreista lähtien. Sen ansiosta hän pystyy kuvailemaan Helmisen tekoja sekä ajankuvien että omien kokemustensa kautta.

Jotain paljastuksiakin kirjaan sen ilmestymishetkellä sisältyi, kuten läheinen suhde **Kimi Räikköseen**, joka tuki Raipea taloudellisesti hänen maksuaensa jälkikäteen mätkäistyjä verovelkoja Ruotsiin.

Kokonaisuutena kirja voi luonnehtia loistavaksi elämäkerraksi, joka piirtää pintaa syvemmän kuvan kaikkien aikojen Leijonasta – kaukalossa ja sen ulkopuolella.

Sivutuotteena lukija saa Raipen uran vaiheiden kautta hyvän aikajanan siitä, miten Suomen A-maajoukkue kehittyi pikkuhiljaa kärkimaiden haastajasta jatkuvaksi mestaruuden tavoittelijaksi arvokisoissa.

Liikunta & Tiede

Asiaa.
Tutkittua.
Pohdittua.

**Ainoa lajissaan.
Faktapohjalta liikunnasta ja urheilusta.**

55 euroa/vuosi

www.lts.fi

Päätoimittaja: Jari Kupila | Julkaisija: Liikuntatieteellinen Seura

LTS

#vuodenurheilija
Jo vuodesta 1947.

